

[11th January 1954]

the failure of the crop. All aspects of the problem would be gone into. Government will take necessary action soon after the report of the Civil Supplies Commissioner is received."

Nurses' Training Centre at Kozhikode.

* 449 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government propose to discontinue the Nurses' Training Centre at Kozhikode; and if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir. The nurses' training programme had to be slowed down, as it was not found possible to provide employment in Government Medical Institutions for a large number of the nurse pupils who successfully completed their training every six months. Three of the Nurses' Training Centres, viz., the Central Preliminary Training School at Madras and the training centres attached to the Headquarters Hospitals at Salem and Kodlikode were therefore ordered to be closed down."

SRI K. P. GOPALAN:—"May I know whether the Government have recently opened a Nurses' Training Centre anywhere in the State?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF) BILL, 1954.

10-05
a.m.

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷ காலத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

"இந்த மசோதாவானது சென்னை கவர்னர் அவர்களால் 1953-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீ 5-ல் அன்று அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது. அன்று முதல் மாகாணத்திலுள்ள எல்லா பாகங்களிலும் இந்த அவசரச் சட்டமானது அமுலுக்கு வந்துவிட்டது.

"மாகாணத்திலே ஒரு நெருக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்படுகிற காலத்திலே, சட்டசபை நடக்காமலிருந்தால், அந்தக் காலத்திலே கவர்னர் அவர்கள் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்த முறையில் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்த அரசியல் சட்டம் அதிகாரம் அளித்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தின் கீழ்தான் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக அந்தச் சட்டத்தின் Preamble-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சபை டிசம்பர் 14-ந் தேதி துவங்கியிருக்கிறது. டிசம்பர் 5-ந் தேதி இந்த அவசரச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சட்டசபை கூடுவதற்கு ஒருவாரத்திற்குள்ளாகவே ஏன் இந்த அவசரச்

11th January 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

சட்டம் அவசரம் அவசரமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தச் சட்டம் இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு பெரிய கெடுதல் உண்டாகிவிடும். ஆகையால் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் அவசரமாக வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பொது ஜனங்களிடத்திலிருந்தோ, மற்ற எந்த இடத்திலிருந்தோ இம்மாதிரியான சட்டம் அவசரமாக—அதுவும் சட்டசபை கூடுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் முன்பாகவே—கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற எந்தத் தகவலும் சர்க்காருக்குக் கிடைத்ததாக நமக்குத் தெரியவில்லை. சட்டசபை கூடப்போகிறது என்று தெரிந்ததற்குப் பின் அவசரம் அவசரமாக இந்தச் சட்டம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதின் மர்மம் என்ன என்பது சர்க்கார் பின்னால் சொல்லப் போகும் பதிலிலிருந்துதான் ஏற்படவேண்டும்.

“இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பொருந்துமா? சட்டத்திலுள்ளபடி விவசாய மக்களுக்கு இது ஏதாவது நிவாரணத்தை அளிக்குமா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“இந்த மசோதாவில் ‘விவசாயி’ என்ற பதத்திற்கு இரண்டு விதமாக பொருள்படும்படி வியாக்யானம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தத்தின்படி பார்த்தால் என்னென்ன விதமாக அந்தப் பதத்தை அர்த்தம் செய்யமுடியுமோ அந்த மாதிரி யெல்லாம் மாற்றி மாற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசரச் சட்டத்திலே விவசாயி என்ற பதத்திற்கு சாதாரணமாக உழு பவனும், நேராக பயிரிடுபவனும், நிலச் சுவாந்தார் தன் சொந்த மேற்பார்வையிலே பயிரிடுபவனும் என்று அர்த்தம் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“சட்ட ரூபமாக இந்த சபைக்கு வருகிற காலத்திலே அந்தச் சட்டத்திலே விவசாயி என்ற பதம் யாருக்கு நிலத்தில் அக்கரை உண்டோ அவரையும் அந்த அக்கரை காரணமாக அந்த நிலத்தில் சம்பந்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அவரையும், பின்னால் அந்த நிலத்தில் வருமானம் பெறுகின்ற அவரையும் குறிக்கும் என்று இரண்டாவது மசோதாவில் காணப் பட்டிருக்கிறது.

“திருத்தத்தைப் பற்றி பின்னால் பேசுகிறேன்.

“இந்தப்படி, விவசாயி என்ற பதத்திற்குப் பொருள் என்ன ஏற்படுகிற தென்று பார்த்தால், உண்மையிலேயே நிலத்திலே பயிரிடக்கூடிய அவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிப்பாக ஏற்படும். நிலத்தில் சொந்தக்காரனுக்குத்தான் அக்கரை உண்டாகுமே தவிர, குத்தகைக்கு பயிரிடுகிறவனுக்கு இருக்க முடியாது. வெகு காலமாக அந்த நிலத்திலே குத்தகைக்குப் பயிரிட்டு ஜீவனம் செய்பவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமே கிடையாது. ஏனென்றால், குத்தகைக்காரனுக்கு நிலத்தின் அக்கரை ஏற்படாது. நிலத்திலிருந்து வரும் மகசூலில் அக்கரை ஏற்படும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பார்த்தால், அந்தக் குடியானவன் நிலத்திலே பயிரிடக்கூடியவனுக்கு குத்தகை செலவுகளுக்கும் ஒரு வித செளகரியமும் இல்லை. யாருக்கு இந்தச் சட்டம் அனுசூலம் கொடுக்குமென்று சொன்னால், பெரிய மிராசு தாரர்கள் நிலங்களை விட்டு விட்டு எங்கோ வெளியூர்களிலே இருந்துகொண்டு வேறு விதமான வியாபாரத் துறைகளிலே காலம் கழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் நிவாரணம் அளிக்குமே யொழிய, உண்மையிலேயே உழைக்கக்கூடிய ஒரு விவசாயிக்கு இந்தச் சட்டம் அனுசூலத்தை அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

“பிறகு ஏதோ ஒரு திருத்தம் சர்க்கார்த் தரப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அவசியமானால் பின்னால் பேசிக்கொள்ளுகின்றேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை வருமா, வராதா என்றுதான் கேள்வி, சாதாரண விவசாயி அன்று.

[Sri V. Gopala Gounder] [11th January 1954]

வாழ்க்கைக்கு, அன்றாடக் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கு சென்கரியம் இருந்தாலொழிய அவன் தன் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாது என்பது உங்களுள்ளோருக்கும் தெரியும். அந்தந்த ஊரிலே ஏதோ ஒரு பணக்காரனிடமிருந்து தினம் தினம் அவன் குடும்பச் செலவுக்கும், பயிர்ச் செலவுக்கும், மற்ற இதர செலவுகளுக்கும் அடிக்கடி கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய நாணயம் இருந்தால்தான் அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே அம்மாதிரி குடும்பச் செலவுக்கு தினம் தினம் கொடுத்து உதவும் பெரிய பணக்காரர்கள் தங்களுடைய கொடுக்கல் வாங்கலை உடனே நிறுத்திக்கொள்ளுவார்கள். அதனால் அவன் வாழ்க்கையே கண்டிப்பாக பாதிக்கப்படும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. விவசாயிக்கு இருந்த நாணயம் கிராமத்தில் கெட்டுவிடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த முறையிலே பார்த்தால், இந்தச் சட்டமானது அந்த ஊரிலே ஏழை விவசாயிகளின் நாணயத்தைக் கெடுக்குமே யொழிய அவனுக்கு உதவி செய்யும் என்று நாம் நம்ப முடியாது. அதையும் நீங்கள் நன்றாக யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சதாரணமாக, இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் பூரா நிவாரணம் கொடுத்ததாக இல்லை. ஏதோ பட்டிருக்கும் கடனை ஒரு வருஷம் பொறுத்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவனுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். அந்த ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி இல்லாமற் போனாலும், பட்ட கடனைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவன் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவன் பட்ட கடனை எப்படியும் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

“கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் அனேக சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களிடம் பட்ட கடனை மட்டும் தான் அவன் ஒரு வருஷத்திற்குக் கொடுக்காமல் நிறுத்திக்கொள்ளலாமே தவிர, அவன் சர்க்காரிடம் பட்ட கடனை நிறுத்த முடியாது. சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தி தொகை, சர்க்கார் உதவி பெற்ற பாங்குகளில் வாங்கிய கடன் ஆகியவைகளை அவன் நிறுத்த முடியாது. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனை ஒரு வருஷம் நிறுத்திக்கொள்வதனால் அவனுக்கு ஒரு அளவு நிவாரணம் இருக்கிறதே யொழிய, சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டிய கிஸ்தி போன்றவைகளை அவன் எப்படியும் கொடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளும் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன.

“நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், ஊரிலுள்ள பணக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இனி அவர்களிடமிருந்து இந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு கடன் வாங்க முடியாது என்று. இந்த ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் நிவாரணத்தை அளிக்கும். ஐந்து, ஆறு வருஷமாக மழை பெய்யாமலிருந்து இப்பொழுது ஏதோ மழை பெய்திருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு அதிகமான பலன் கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. மழை பெய்ததால் ஓரளவுக்கு சென்கரியம் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம். ஆனால், அவனுக்கு இன்னும் அனேக சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பயிர்களில் பூச்சி ஏற்பட்டு சரியான மகசூல் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற நிச்சயமில்லாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, மழை பெய்துவிட்டது, அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பூரண மகசூல் கிடைத்துவிடும், ஜனங்கள் மழை பெய்துவிட்டதனால் உன்னத நிலையை அடைந்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணுவது நியாயமில்லை. அவர்களுக்கு கிடைத்த மகசூலிலிருந்து ஏற்கனவே பட்ட கடனைக் கொஞ்சமாவது கொடுத்தால்தான் தங்கள் காரியங்களுக்கு பிறகு கடனைப் பெறமுடியும். அந்த நாணயத்தை இதனால் கெடுத்து விடுகிறோம். சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களுக்கும், மற்ற கடன்களுக்கும் இவர்களுடைய விவசாயப் பொருள்களை அநியாயமான விலைக்கு விற்கும் படி நேரிகிறது. இந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்கு கிடைத்த பொருளை அநியாயமான விலைக்கு விற்கும்படியாக நிர்ப்பந்தம் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படுகிறது,

11th January 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

“கடன்காரர்களுக்குக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க அவனிடம் பண வசதி இல்லை. ஆகவே, மிகுலகளைக் கொண்டுவந்து விற்க முயற்சிப்பார்கள். அந்தக் காலத்திலே வியாபார மந்தம் கண்டிப்பாக ஏற்படும். அப்படி வலுவிலேயே தானியங்களைக் கொண்டு போய் விற்க முயற்சிப்பதனால் அவனுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்தான் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படுகிறது.

“ஆகவே, இந்த இரண்டு வாதங்களையும் பார்த்தால், இந்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிப்பதாக இல்லை. இந்தச் சட்டமானது இந்த நிலையில் அவசியமும் இல்லை. ஒருக்காலத்தில் சட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னது வாஸ்தவம். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாடி, ஜனங்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, அதிக தொந்தரவுக்குள்ளாகிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் இந்தச் சட்டம் அவசியம் இருந்தது. இந்தச் சபையிலுள்ள ஒரு தரப்பார் சொன்னது உண்மை. சர்க்கார் அப்பொழுது இம்மாதிரியான ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முன்வரவில்லை. இப்பொழுது நிலைமை சரிப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற சமயத்தில், ஒவ்வொருவனும் மற்ற இதர செலவுகளை ஒருவாறு சமாளிக்கிறான் என்ற நிலை ஏற்படுகிற காலத்தில் இம்மாதிரியான சூழ்நிலை உண்டாக்கி தங்களுடைய நாணியத்தைக் கெடுக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

“ஆனால், ஒரு வருஷத்தில் இந்தச் சட்டம் சர்க்காருக்கு உதவிகரமாக இருக்கலாம். இந்த சட்டத்திலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு தற்கால நிவாரணம் அளிக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதே சமயத்தில் சர்க்காருக்கு இந்தச் சட்டம் உதவிகரமாக இருக்கிறதென்றுதான் சொல்ல முடியும். ஏனெனில், பஞ்சத்தின் காரணமாக இதுவரை சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய கடன்கள், நிலத் தீர்வை, இவைகளை சுலபமாக வசூலிக்க, இந்த சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு, ஒரு வழி ஏற்படும். அது கண்டிப்பாக ஏற்படலாம். அதைப்பற்றி சந்தேகம் இல்லை. நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டியது நியாயம்தான். அது இல்லாமல் சர்க்கார் நடக்க முடியாது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நான் சொல்லும்போது வக்கீல் என்ற ஹோதாவில் நான் சொல்லவில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டவுடன் அனேக சிவில் கோர்ட்டுகளும், ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களும் மூடப்படும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அதனால் அனேக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அதனால் சர்க்காருக்கு மிச்சம் உண்டாகலாம். அதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின் நேரடியான லாபம் சர்க்காருக்கு இருக்கலாமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவேதான் இந்தச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டவுடனே நான் இந்தச் சபை அங்கீகாரத்திற்கு ஒரு தீர்மானத்தை சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். துரதிருஷ்டவசமாக, என்னுடைய தீர்மானம் பின்னால் போய்விட்டது. அதைப்பற்றி அதிகமாக இப்பொழுது பேசத் தயாராயில்லை.

“முதலில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கும், இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் விதிகளுக்கும் அனேக முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக நியாயஸ்தலங்களில் இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் சரியான நீதி கிடைக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. சுபரீம் கோர்ட்டு வரையில் போகும்படியான பிரச்சனைகள் கிளம்பலாம். விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால், கடைசியில் கிளம்பும் சட்டப் பிரச்சனைகளினால் சுபரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலையில் இந்த அவசரச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

“அவசர சட்டத்தின் பின் இந்த சர்க்கார் மசோதா ஒன்று கொண்டு வந்து, அதற்குச் சில திருத்தங்களும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தத்

[Sri V. Gopala Gounder] [11th January 1954]

திருத்தங்களைப் பார்த்தால் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே, எனது நண்பர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவசரச் சட்டத்தின் விதிகளை பின்னால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவில் இல்லை. ஆகவே, இந்த மசோதா சட்டப்படி சட்டசபைக்கு விவாதத்திற்கு வந்ததுதான் என்று அன்று விவாதத்தில் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள்கூட பதில் சொன்னார்கள். நம்முடைய சபாநாயகரும் தீர்ப்பளித்துவிட்டார். அதைப்பற்றி பேசத் தயாராயில்லை.

“அதற்குப் பிறகு அனேகம் குறைகளைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் அனேகமாக இந்த சட்ட விதிகளைப்பற்றி சர்க்கார் முடிவிற்கு திருத்தங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களைப் பார்த்தால் சட்டப் பிரச்சினைக்குரிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு சட்ட நுணுக்கத்துடன் ஆராய்ச்சி செய்தா லொழிய இந்தச் சட்டத்தின் முடிவு எந்த விவசாயிக்கும் லாபத்தைக் கொடுக்காது. கோர்ட்டுக்குப் பேர்னாலும்சூட, உண்மையிலேயே நல்ல சௌகரியங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமென்று என்னை நம்ப முடியாது. ஆகவே, நான் சொன்னேன், இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, இந்த சட்ட விதிகளை ஒவ்வொன்றாக தீர யோசித்து, அதன் பின்னால் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று எண்ணித்தான் நண்பர் ஸ்ரீ வியாகரம் அவர்கள் பிரேரேபித்த பிரேரே பணியை நான் ஆதரித்துப் பேசினேன். ஆகவே, நான் வக்கீல் என்ற முறையில் பேசுவதாக சில பேர்கள் தப்பிப்பிராயம் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த சட்டத்திற்கு இங்குள்ள வக்கீல் அங்கத்தினர்கள் எதிர்ப்பாக இருக்கிறார்கள் என்றும் மற்றவர்களெல்லோரும் இதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் ஒரு கெட்ட அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. இங்கு மட்டுமல்லாமல் வெளியேயும் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயம் கிளம்பியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறேன் என்றால், உண்மையிலேயே நான் வக்கீல் தான். இருந்தாலும் நான் Civil கோர்ட்டுக்குப் போனதே இல்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டமானது என்னைக் கட்டுப்படுத்தாது.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“நீங்கள் பேசின தோரணியிலேயே அது தெரிகிறதே.”

*** SRI V. GOPALA GOUNDER :—**“ஆகவே, நானும் சரி மற்ற வக்கீல் தோழர்களும் சரி இந்தச் சட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எனது வக்கீல் தோழர்கள்கூட உண்மையிலேயே Civil கோர்ட்டுக்கு அதிகமாகப் போவதில்லை என்று தெரியும். இருந்தாலும் இந்தச் சட்டம் அவர்களை ஒன்றும் பாதிக்காது. நான் இதைப் பொதுவாக வக்கீல் என்ற தோரணியில் சொல்லவில்லை. இந்தச் சபையின் சாதாரண அங்கத்தினர் என்ற எண்ணத்தில் நான் என்ன நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அதைத்தான் பேசுகிறேனே யொழிய, வக்கீல் என்ற முறையில் பேசவில்லை. ஆகவே, நான் ஏற்கனவே சொல்லியபடி இந்தச் சட்டம் அவசரம் அல்ல என்று மீண்டும் சொல்லுகின்றேன். அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு அவசரம் இருக்கவேண்டும். அதற்காக எங்கு பார்த்தாலும் கிளர்ச்சி இருக்கவேண்டும். அந்தக் கிளர்ச்சியின் காரணமாக அந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க வேறு வழியில்லாமல் போனால், சட்டசபை அப்பொழுது இல்லாமலிருந்தால், அந்த மாதிரி சமயத்தில் திடீரென்று பிரகடனப்படுத்துவது நியாயம். அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை.

“ஜனவரி மாதம் வந்தால் வசூல் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு வேளை சர்க்காருக்கு சந்தேகம் இருக்கலாம். மற்ற கடன்காரர்கள் வந்து தங்களுடைய கடனை வசூல் செய்துகொண்டுபோய்விட்டால், சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் செலுத்தவேண்டிய கடன் தொகை, மற்றும் கிஸ்தி போன்றவைகளை செலுத்தாமல் இருந்து விடப்போகிறார்களே என்ற ஒரு காரணத்தினால் செய்திருக்கலாமோ என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரியான நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்குமோ என்னவே என்று

11th January 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஏனென்றால், சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டியது வந்தால்தான் சர்க்காரை நடத்த முடியும். சர்க்கார் வசூலித்துக்கொள்வதற்கு நான் தடை சொல்வதாக சர்க்கார் நினைக்கவேண்டாம். நான் சொல்வது என்னவென்றால், சர்க்கார் கடனைப் போலவே இது மனிதர்களுடைய கடனையும் பாவிக்கவேண்டும். இதர களுடைய கடனைக் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் மீது மற்றவர்களுக்கு ஒரு நல்ல எண்ணம் இருக்கும். இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுடைய நாணியம் பாதிக்கப்படும். விவசாயிகள் தங்களுடைய கிராமங்களில் ஒரு நாணியத்தோடு இருக்கும்படியாக இருந்தால்தான் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆகவேதான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

“இந்தச் சட்டம் வந்ததினால் விவசாயிகள் தங்களுடைய குடும்பச் செலவுக்குக் கூட கடன் வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அடுத்து வரக்கூடிய பொங்கல் பண்டிகைக்குக்கூட கடன் வாங்கி நடத்த முடியாத அளவுக்கு அவர்களுடைய நாணியம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனேக குடும்பங்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கட்டாயமாகச் சொல்ல முடியும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நானேக்குப் பொங்கல் வருகிறது. இதுவரை இன்னும் மகசூல் அறுவடையாக்காமல் அனேக கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவன் கடன் கேட்டுத்தான் பொங்கல் பண்டிகையை நடத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான். இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக கிராமத்திலிருக்கும் பணக்காரர்கள் கடன்கொடுத்து உதவமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே இந்தச் சட்டம் என்ன செய்யப்போகிறது என்பதைத்தான் நீங்கள் யோசிக்கவேண்டும்.

“ராஜ்யம் முழுவதிலும் உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக சுலபமாக வேண்டிய உதவியைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம் என்று எழுதியிருந்தால் ரொம்ப செளகரியமாக இருந்திருக்கும். கிராமத்தில் யாரும் கடன் வாங்கமுடியாத ஒரு பட்டுக்கட்டையான நிலையை இந்த சட்டம் ஏற்படுத்திவிட்டது. இந்தச் சட்டத்திற்கு இப்பொழுது அவசரம் இல்லை. நெருக்கடி வரும் அந்தக் காலத்திலே இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவர யோசிக்கலாம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு வழியாக முடிவு கட்டுப்படி நான் ரொம்பவும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I wish to 10-35
speak, Sir, for one purpose, and that is to reduce the amount of a.m.
discussion and I hope hon. Members will bear with me and accept my object as genuine. We all of us have been told that everybody is anxious to go away and book his seat on account of Pongal. That is the reason why I intervene in this manner, namely, that we should reduce the discussion. Of course, it would be good to have any amount of discussion so that we can understand all points of view. But we have to work under the special circumstances that I have mentioned.

“Therefore, after studying the one hundred odd amendments that have been given notice of, I make bold to say that there are certain things which we cannot accept and there are other things which can be provided for by a couple of amendments which I propose to introduce apart from other verbal changes. You will permit me to say that the hon. Member, Mr. Gopala Gounder has tried to take contrary attitudes in a very able manner and I concede or rather I promise that it will not be said by any of us that the party to which he belongs has stood in the way of this Bill. Yet, he wants to stand in the way . . . (interruption); whatever it may be, I will try my best to see that the hon. Member

[Sri C. Rajagopalachari] [11th January 1954]

Sri Gopala Goundar and his Friends do not stand in the way. He wanted to improve the Bill. He said, 'this Bill will not help the agriculturists; much more should be done' and so on. 'Therefore, what he wanted to do? 'Nothing should be done.' I wish to know whether it will help anybody if we did nothing. It may be that we have to do much more. It may be that we are doing only very little. It may be that we should have done this much earlier. But that does not mean, nothing should be done now. I submit that that is a wrong attitude to take up and and that is why I lay the charge that he took up a contrary attitude. If we really wish to help people, let us do it as far as we can and as far as possible in the circumstances. Let us do what we can now and later on we can improve. We need not postpone the whole thing.

"All the arguments about the legal difficulties that will be raised are also present in my mind. I have reconciled myself to this: so long as there are able lawyers—and they are progressive both in number and in quality, they are getting abler and abler and larger and larger in number—we cannot prevent litigations and questions being raised in Courts. That is an unfortunate fact to which we should reconcile ourselves. Nor are we entitled to say that we do not want lawyers. It will not be right to say so. Even if we are entitled to say so, it would be not correct to say so. So we want lawyers also to get on in this world somehow. We can try our best to reduce the amount of litigation and that is what we are trying to do. There are two evils from which we should choose the lesser. One is to increase litigation and the other is to try to save the debtor peasants from a particular situation. I think it is far more important to prevent unnecessary litigation than to add to the benefits at the risk of litigation. After all the object of the Bill is only to give time for one year. Let me make it categorically clear on the floor of this House that it is not the policy or intention of the Government to wipe off these debts progressively. It is necessary to maintain the credit of the agriculturists and cultivators and it is necessary therefore not to wipe out the debts and create an impression that the man or the Bank who lends money, would lose his money. I may make it perfectly clear on this occasion that our intention is only to give time strictly in the sense of a moratorium. It is not the intention to wipe off debts. The object of the Bill, as stated, will be stuck to, namely, to give time, a temporary moratorium in respect of those classes who are likely to suffer.

"Then the next point is, if in our attempt to improve the Bill, we create doubts, what follows is that the whole year would be spent in litigation as against the relief we wish to give. That is why we have not classified, as we would have classified, 'an agriculturist' in a more detailed manner. If we went about classifying more and more, all those points would be taken up by the tribe to which the hon. Sri Gopala Gounder belongs, the hon. Sri Raghava Mudaliar belongs and the hon. Sri Swayamprakasam belongs. It is not a fault of theirs. It is the fault of the civilization itself to which we belong. But we cannot allow that thing

11th January 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

to happen and so, if there is some defect, we prefer that to continuous litigation. So, Sir, I propose that those who are assessed to income-tax and there is a minimum income fixed for assessment—either in this year or the last two years—which would disclose the status in a way of the person,—shall not be entitled to the benefits of this moratorium. If that is done, I think, we get away from a lot of mischief, that is, apprehended, namely, disturbance of credit, safeguarding money lent out by banks, and this and that. When we exclude persons assessed to income-tax, we exclude a large number of cases of misuse of the concession that we give. So I propose, in the definition of agriculturist to make one thing clear, namely, to change the word 'owns'. The definition 'a person who owns an interest in land' has led to some doubts. Some people fear that it will exclude lessees and mortgagees. So I propose to change that. We will have, instead of 'owns,' 'possesses an interest in land' and we also add clearly to include 'essees' so that there will be no doubt about it. So, we propose to add at the end of the clause 'shall include a lessee, provided that on one shall be deemed an agriculturist for the purpose of this Act if he has been assessed to income-tax in any of the years 1951-52, 1952-53 or 1953-54.' And this same proviso will be added to Explanation II also, namely, 'where a joint Hindu family, etc., is an agriculturist, every coparcener, etc., shall be deemed to be an agriculturists,' provided he has not been assessed to income-tax in any of the years 1951-52, 1952-53 and 1953-54.

"So, that clears a large number of amendments that have been proposed and a large number of alternative amendments that have been proposed also. It was also possible to provide an exclusion based on the amount of land revenue that a man pays. But if we did that, what would happen is, we would be opening up litigation, as to whether a man is within the limit or not, whether assessment in one taluk, two taluks or all taluks should be counted or not and so on, and questions may be raised even in clear cases and will be taken to courts, so that the whole year will be spent upon that. So I submit that the House may accept the 'income-tax formula' for the purpose of limiting the benefit and we need not have the 'land revenue formula'. After full consideration, I have given up that idea, for I do not want to increase litigation through this measure or take away with one hand what we give with another hand. Secondly, all these—some of these—land owners will have some business and pay some income-tax. Therefore, I think the proviso as to income-tax will exclude most of these people. If somebody who is not a businessman at all, but is purely an agriculturist, a big land-owner, had borrowed only for the purpose of the business of the land, he must have borrowed from someone richer than himself. It does not matter if we give the benefit of postponement to him. We need not very much worry about it.

"Then, we propose that in Clause 2, that sub-clause (b) shall be omitted, namely, definition of 'creditor'. It is used only in two places and it could be better described in those places and we

[Sri C. Rajagopalachari] [11th January 1954]

need have no definition which may raise doubts as to the substantive law. So we propose that the word 'creditor' in the definition be omitted altogether.

"Then we come to definition of 'debt'. This has created some doubt. It was rightly pointed out that it reads as if we were thinking only of rent and not ordinary debts. We have recast it completely. It will read thus, if hon. Members will please look into the Bill and the amendments circulated—

"debt" means any sum of money which a person is liable to pay under a contract and includes rent in cash or kind which a person is liable to pay or deliver in respect of land under a contract (express or implied)."

This will not include mesne profits, trespasser's claim and other things. It will include only rent as such, as we all understand. This definition may therefore be accepted as better than the definition in the Bill.

"Then by another amendment, we exclude rent due for house property from the scope of this Bill. Under 'Exception' we insert items (i) and (ii) in advance of the exceptions already on the paper and it will read as follows:—

(i) Rent or compensation for the use and occupation of house property;

(ii) rent or compensation for the use and occupation of immovable property not being house property, accrued due after the 31st March 1953."

"The amendments of many hon. Members are met by this. Rent due for the current year must be given.

"There was another question raised about the clause relating to wages. For the existing clause, we propose, 'wages or remuneration due as salary or otherwise for services rendered.' Petty officials' wages who may not be agricultural labourers should be protected. So we have since exempted wages or remuneration due for services rendered.

"Then, doubt was raised whether land suits would be held up on account of this law. So we propose to provide in Explanation II of clause 3, which reads, 'a suit shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit, etc.,' a clear proviso at the end, namely, 'provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.' But ordinary land suits—partition suits and the like—will not be held up merely because mesne profits are also prayed for in connection with the suit.

"In clause 6, instead of the words 'under section 53 (1) of the Transfer of Property Act . . . ' We propose to put in the words 'any suit or proceedings' so that claim petition in execution and the like also may be covered. This is only a verbal amendment, and my Hon. Colleague will explain when the amendment comes up.

11th January 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

“So the position is like this. We have accepted the suggestion made by a large number of Members for excluding income-tax payers, rent for house property and current rent. I hope that with these amendments the Bill will be acceptable to the House and that we can proceed with the clause by clause discussion and finish the Bill, instead of postponing, before we disperse for Pongal. I say that we should look upon this Bill as our Pongal present to the agriculturists of our country.

“It was mentioned by Mr. Gopala Gounder that this Bill benefited the Government. As he himself admitted, benefit to Government is not a bad thing. Government must go on. If we disturb the normal working of co-operative societies and other bodies by a moratorium of this kind, the whole of our economic structure will be disturbed. Especially rural economics is built-up and intertwined with the working of co-operative societies. Like the Finance Departments of the Government of India and the Government of Madras, co-operative societies should be protected. Therefore we do not propose to disturb them.

“The argument that either everything should be given or nothing should be given is not correct. Even admitting the proposition that consistency demands that this moratorium should cover debts due to co-operative societies and the Government, it does not go to show that what we propose to give is not good. We cannot disturb the financial organization of the country too much. When we are not able to give five things, let us give at least two. It should not be pressed that the other three also should be given or none at all. To say that all the amendments should be accepted for this Bill to go through or we will delay the passage of the Bill is, I submit, not a correct attitude.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, I rise to seek clarification on one point. In Explanation I in clause 2, there is reference to ‘any special Indian law’. May I ask the Chief Minister to tell us the scope of it?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“For example, the Indian Banking Act.”

SRI K. VINAYAKAM:—“On a point of personal explanation, Sir. The House may be aware that I was the person who wanted this Bill to be referred to a Select Committee. The way in which the Hon. Chief Minister painted the picture impels me to explain my position.”

MR. SPEAKER:—“I will give an opportunity to the hon. Member afterwards.

“The hon. Member Sri Swayamprakasam can move his amendment for circulating the Bill to elicit public opinion and then speak.

[Mr. Speaker]

[11th January 1954]

“ I suggest that the discussion can go on till 12-30 p.m. At 12-30 I will call upon the Hon. Member to reply. Then I will put the amendments and the motion to vote. In the afternoon session, we can take the Bill clause by clause.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Is it necessary to put it so late as 12-30? ”

MR. SPEAKER:—“ I want to know the consensus of opinion of the House.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ If at the end of it all the Bill is not passed, I will not be misunderstood if I carry on a furious propaganda that the delay in the passage of the Bill was entirely due to the Opposition.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“ Let the Chief Minister carry on the propaganda with all the facilities available with the Government.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ சில முக்கியமான திருத்தங்கள் கொண்டு வரலிருப்பதாலும் சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திப்பேசப் போவதாலும், இன்று பூராவும் சர்ச்சையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, நாளை Clause by clause reading ஐ வைத்துக்கொள்ள மாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாயங்காலம் பில்லு முடித்துக்கொள்ளலாம்.”

MR. SPEAKER:—“ பல மெம்பர்கள் தங்கள் ஊருக்குப் போவதற்காக முன்னாலேயே டிக்கட்டுகளை ‘புக்’ பண்ணி விட்டார்களே? ”

SRI S. RAMALINGAM:—“ போகிறவர்கள் போகட்டும். நாளைக்கு முடிவு செய்துகொள்ளலாம். அதற்கு time கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be circulated to elicit public opinion.’

“ At the outset I thank the Hon. Chief Minister for the readiness with which he accepted the substance of some of the amendments. We on this side welcome the Bill so far as it goes. Whether the amendments accepted by the Government satisfy all the demands made from this side is another question. The Hon. Chief Minister was saying that lawyers from a certain section of the House were adopting dilatory tactics to delay the passage of the Bill. It is absolutely incorrect. As a matter of fact, I welcome the principle underlying this Bill and wish that the Bill should be passed early. So also many other Members on this side share that view.

“ The Ordinance was issued on 5th December 1953. What is the reason for the Government delaying this Bill so long and bringing it before the House at the fag end of the session? Who asked the Government to give an interval of eight days from 27th December to 3rd January? We were prepared to go on with this

11th January 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

Bill. No doubt, Budget takes the first place in the order of priority of business. Immediately after the budget discussion, the Government could have brought forward this Bill. If this Bill had then been placed before the House, we could have devoted as much time as was necessary.

“For future occasions, I am suggesting this. I am putting it not from a legal point of view but from the commonsense point of view. The Ordinance is issued under Article 213, clause (1). The Governor says ‘And whereas the Legislature of the State is not in session’ the Ordinance is issued. As soon as the Legislature meets, the Bill embodying the Ordinance should be placed for the consideration of the House. The Legislature is a sovereign body. As soon as the Assembly meets, it must take up the Bill and consider it.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“If it is a complaint about the procedure, I wish hon. Members to hear our explanation immediately. The Ordinance was issued on 5th December and there was ample notice to every one of what the Government were proposing to do. So there cannot be any substantive complaint that the Members did not know what the Government proposed to do.

“As regards introducing the draft Bill to replace the Ordinance, certain preliminary things had to be gone through. Laws like the Civil Procedure Code are touched by this Bill and therefore we had to get a number of concurrences. The Bill has been introduced on the earliest possible day.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“My point is that it is the duty of the lawyer-Members of this House to point any legal flaws that may exist so that they may be cured at the earliest possible opportunity. The business of the doctors is not only to cure the disease but also to prevent it. Similarly the business of a lawyer is not only to argue in courts of law but also to prevent litigation as far as possible. It is from that point of view that I am putting forward my view. The Prohibition Act was passed several years ago. Recently a case under that Act has been launched, a preliminary objection has been taken and arguments are going on in a court of law. As the Hon. the Chief Minister has very often said, lawyers are there to take advantage of loopholes in particular provisions of the Act and the courts are there to uphold the points raised. When the Government are bringing forth a legislation for the benefit of illiterate, innocent persons like agriculturists, the language must be simple so that there cannot be any two meanings for a particular word and there cannot be any scope for ingenious lawyers to cling to any loopholes. The object of this Bill is this. A certain section of the public, namely, the agriculturist class, is engaged in cultivation operations. So, the time of such an agriculturist should not be wasted in going to the court of law to find out whether there is any relief available to him or not.”

10-50
a.m.

[11th January 1954]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Time is not the only thing relevant. Capacity is also a factor to be taken into consideration."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The agriculturists are actually engaged in cultivation operations and they must know beforehand what relief is given to them under the particular Act. Therefore, the language must be very simple. If a particular word is likely to have two meanings, the Government must eschew that word and use simple language in such a way that ingenious lawyers will have no scope for interpreting it as they like. (Interruption.) There is bound to be that kind of hair-splitting. Lawyers are there to do that. So long as lawyers are there, so long as the Government or any other machinery has not put an end to the lawyer class and so long as the courts are there, we must anticipate all the arguments of ingenious lawyers and make suitable provisions taking them into account. Now, the point I was driving at was this. The Ordinance was issued when the assembly was to meet shortly. That sovereign body, namely, the Assembly, must have the opportunity to say 'yes' or 'no' to the Ordinance. That body has the power to legislate and pass laws. That power was taken away by the Governor in issuing the Ordinance. I have met some Members of Parliament and they have said that the practice in the Parliament with respect to such matters is this. When an Ordinance is issued, it is afterwards introduced in the House or in the Parliament without any change in the form of a Bill. Only on the floor of the House or the Parliament, if the Government want to make any changes, it can be modified by way of amendments. Otherwise, certain ingenious lawyers may later on take the matter to the Court of Law and argue that the procedure adopted by the Government is not proper. Then, the whole Bill may be declared *ultra vires* and it may become a nullity. Therefore, if such a contingency should arise and if the enactment is declared null and void, then what is the relief that we are giving to the public concerned? That is the anxiety of lawyer Members on this side of the House."

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Now, the Hon. the Chief Minister was saying that he had come forward with an amendment to the clause relating to definitions so that the term 'agriculturists' would include lessees also. Originally it was, as a matter of fact, argued by some of my lawyer friends and by some Ministers also that the expression 'a person who owns an interest in land' would include a lessee also. Now, even 'The Hindu' wrote a leader the other day agreeing with my view and saying that this Bill would exclude lessees. The Hon. the Chief Minister may say, 'Do not put it this way that even 'The Hindu' has written such and such a thing.'"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Yes, what if 'The Hindu' says it?"

11th January 1954]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The Hindu is not an ordinary paper. It is read by all the judicial officers and they come to conclusions, taking into account the view expressed by it."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The newspaper is there simply to raise all sorts of doubts."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"As I said, the language must be very simple. One gentleman may read a particular portion of the Bill and understand it one way. Another lawyer may read it in his own way and understand it differently. Suppose the Judge happens to feel like myself, what will be the fate of the agriculturists? The relief sought to be given cannot be given. I am glad that the amendment is introduced at least now. Only income-tax assesseees have been excluded from the purview of the Bill. What about the big mirasdars? It is stated that people who are actually engaged in the cultivation of lands should not be disturbed by having to go to a Court of Law and waste time. Sir, big mirasdars are not going to the field for cultivation purposes. Why do the Government contemplate giving relief to big mirasdars owning 1,000 and 2,000 acres? Where is the necessity for it? The object of the Bill is to give relief to agriculturists who are actually engaged in the cultivation of lands. (Inter-ruption.) Surely, credit facilities will be affected. Why should the Government give relief to big mirasdars?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have already explained that I do not want litigation to go on as to the amount or extent of land in three or four districts and so on. If the hon. Member will give me a list of names, I shall proscribe those people."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"As a matter of fact, I not have in my possession any names. But there are persons of the kind referred to. I only complain about the way in which the Bill has been brought up for discussion towards the end of the session. The Government do not allow us to have a free discussion and understand the implications of the various amendments. The Government have got in their minds some big people to whom they want to give relief."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Let the hon. Member give me a list of such persons."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"I am not interested in all these things. The Government have asked the concerned people to prepare a Bill for this purpose and they have for months considered this matter. At last, the Ordinance was promulgated which gave relief to both the big people and the poor people. Now, in the Bill, you take away the relief sought to be given to the poor people."

[11th January 1954]

THE HON. SRI SUBRAMANIAM:—"I want to know whether the Deputy Speaker has taken away anything. The hon. Member should address the Deputy Speaker."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"I do not understand why the Hon. the Leader of the House interrupted me."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member should address the Deputy Speaker and not me."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Deputy Chairman, Sir, . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"He is not Deputy Chairman; he is Deputy Speaker."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member should address the Chair."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I am only complaining about the way in which the Bill has been introduced and the provisions of the Ordinance have been changed. According to the Ordinance, relief would be available to the big mirasdars as well as the poor agriculturists."

(At this stage, there was some noise in a section of the House.)

DEPUTY SPEAKER:—"If hon. Members want to speak with one another, let them leave the House and do so."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"In this Bill, the relief sought to be given to poor persons has been taken away. But, on the other hand, the relief given to big mirasdars is kept. It leads us to think that the Government have got some proposals to give relief to certain particular set of persons.

11 a.m. "That is exactly our argument and that is exactly why I raised a point of order the other day. There is no point in asking me to supply names. That is all beside the point. When we bring forward a legislation like the one that we are now considering, we ought to be careful and ought to comply with objects underlying the Bill. The statement of Objects and Reasons appended to the Bill states very clearly that the Bill provides relief only to those who are actually engaged in cultivation. It is definitely stated that this Bill has been brought forward in the best interest of the Grow More Food Campaign and in the best interests of those persons who are actually engaged in cultivation. But we find that according to certain provisions in the Bill, even those people who are far away from the lands and who do some other business are also sought to be included here. That is exactly the point which I wish to bring to the notice of the Government. I request the Government to look into the matter and see that only those who are really engaged in cultivation get the benefit.

11th January 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

“The Hon. Chief Minister was pleased to say that co-operative institutions must be exempted. Nowadays, some people have been saying that co-operative institutions are bringing relief to poor agriculturists. We find that to-day the number of persons who get relief from these co-operative institutions is increasing day by day. A great number of them get relief from these societies. That being so, what is the point in excluding the co-operative societies from the operation of this Bill? What is the real remedy that these poor agriculturists will get when these societies are excluded? Practically, they will get no remedy at all. Their suffering will not be reduced, but will only increase. It so happens that many a private money-lender and many a private creditor accommodate these poor agriculturists to a greater extent than these co-operative societies. These people are inclined to give some time to these poor agriculturists to clear off their dues, but not these co-operative societies. The method adopted by these societies is this. Even for a paltry sum, they take away the valuable properties of the debtors and that too without their knowledge. Actually, these poor people are not aware of the societies' action for taking away their things for the paltry sum that they owe them. This creates a lot of difficulties and suffering for the poor agriculturists. If we calculate the number of people, I mean the poor agriculturists in Tamilnad who are indebted to these co-operative societies, I am sure it will be a very great number. That being so, I cannot really understand the reason for excluding co-operative societies from the operation of the Bill. I request the Government to see that these societies are also brought within the purview of the Bill.

“About the clause relating to limitation, I myself am not quite clear. There are people who doubt whether the Government are within their rights and whether they have got power to give this limitation. The limitation question has got to be considered very carefully and examined. If this clause relating to limitation is decided to be *ultra vires*, the whole Bill goes to the ground. The relief that has been given in the Bill will be taken away. When the Bill has now come before us for consideration, it is but proper that we should have facilities and we should also take some time to study the various provisions carefully. This Bill must be considered leisurely and properly. There is no point in rushing the Bill. This is a very important legislation which should give relief to those who are really in need of it. It should not be hastened like this. With these few words, I insist that it must be properly considered and should be circulated for eliciting public opinion.”

The motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER:—“I fix a time limit of 5 minutes for each hon. Member. Hon. Member Sri Rajachidambaram will now speak.”

[11th January 1954]

11-04
a.m.

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ மன்றத்துணைத் தலைவர் அவர்களே ! விவசாயிகளின் நலனுக்காக அரசியலார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை ஆதரிக்க நான் முன்வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவிலுள்ள முழு பலனும் இந்த ஒரு சூழ்நிலையில் ஏற்படுமா என்றுதான் அஞ்சுகிறேன். காலையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சொல்லியதிலிருந்து இந்த சூழ்நிலை சற்று தெளிவாக ஆயிற்று. அதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்த போதிலும், முதல் வந்த அவசரச் சட்டத்தைவிட, பின்னால் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தில் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறதே, அந்த பலனெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தால் கைகூடுமா என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாம் வேண்டும் அன்றேல் ஒன்றும் வேண்டாம் என்று குறைகூறுகிறார்களென்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் நாங்கள் செய்யக்கூடியதைத்தானே செய்யச் சொல்லுகிறோம். செய்வதில் என்ன ஆட்சேபம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.) இன்று காலையில் நண்பர் கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இதுபற்றி நன்றாக விளக்கம் கொடுத்தார். அது ஓரளவு சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நான் அவரைப்போல் சட்டம் அறிந்தவனல்ல. நான் ஒரு கிராமவாசி. மசோதாவில் லீசி (lessee) என்ற வார்த்தையை அவர் உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார். அதன்படி ஒருவர் இந்தச் சட்டத்தின் சலுகைபெற லீசியாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம், அல்லது அதற்கு முந்திய வருஷங்களில் lesseeயாக இருந்து, இப்போது அவர்கள் குத்தகைக்காரராக இல்லாமல் இருந்தால் இந்தச் சட்டத்தில் சலுகை இல்லை என்று சொல்வது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அதை மாற்றவேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆனால் நான் சட்டம் அறியாதவன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ அவ்வாறு மாற்ற முடியாது.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவிட்டார். குத்தகைக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் விலக்குக் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். இந்தச் சட்டத்தின்படி முன்பே கடன்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இன்று உண்மைக் கடனாளி யார் என்று கணக்கெடுப்பது கடினம். ஆகவே இன்று அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதும் முடியாது என்று சொல்லுகிறேன். கிராம வாழ்க்கையை நன்று உணர்ந்தால் இந்த சந்தேகம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஏற்படாது.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ எனக்கு நன்கு தெரியும்.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ கிராமத்தில் வாழ்பவர்கள் அனைவருக்கும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரும் கடன் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இன்று பணம் கடனாகக் கிடைப்பது பூராவும் அவர்களின் நாணயத்தின் மதிப்பாலேயே கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் ஒத்திவைப்பு வசதி செய்யப்படுவதால் ஒருவித பலனும் கிடைப்பாது. ஏராளமான சொத்துக்கள் அவர்களின் நாணயத்தை நம்பியே தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே விவசாயிகளின் நாணயத்தை நாம் குறைக்கக்கூடாது. நம் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 250 கோடி விவசாயத்திற்கு செலவிடப்படுவதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொகையில் பத்து கோடி ரூபாய்தான் அரசாங்கத்தின் மூலமும் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தின் மூலமாகவும் கடனாக கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமத்திலுள்ள விவசாயி பாரபட்சமில்லாமல் விவசாயத்தை நடத்திவருகிறான். அவனுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கக்கூட தெரியாது. அவன் எவ்வித வழக்குக்கும் செல்வதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் அவன்

11th January 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

பயிரிட செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கும், திரும்பி பெறுவதற்கும் கனம் நிதி மந்திரியவர்கள் எவ்வித வழியும் சொல்லவில்லை. 100-க்கு 10 பேருக்கு தானே குறைந்த வட்டிக்கு பணம் வழங்குவதாகமட்டும் நிதி மந்திரியவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. மீதி 90 பேரும் நாணயத்தின் பேரில்தான் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்துவருகிறார்கள். ஆகவே இன்று சிலரும், பத்திரிகைகளும் கிராமத்திலுள்ள குடியானவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்வது அவர்கள் கிராம வாழ்க்கையை அறியாத காரணம் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் விவசாயி என்ற பதத்திற்கு சரியான அர்த்தம் அறிந்துகொள்ளவில்லை என்பதை மீண்டும் எடுத்துச்சொல்லி இதில் குத்தகைதாரர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி இந்த சபை முடிவு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று கூறினர். இதனால் கிராமத்திலுள்ள குத்தகைக்காரர்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை அறியவேண்டும். அரசாங்கத்தால் பொதுமக்களுக்கு 20 வருஷ காலத்தவீணையில் பணம் வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு ஒதுக்கியுள்ள பணத்தில் இந்தக் குத்தகைக்காரர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு நிவாரணமளிக்க என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கும் விதிவிலக்களித்து இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர நில அபிவிருத்தி சட்டத்தின் (Land Improvement Act) கீழ் விவசாயிகளுக்கு இனாமாக அரசாங்கத்தாரால் கிணறு வெட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டது. அத்தொகையை பல விவசாயிகள் வாங்கி, அதோடு தாங்கள் கொஞ்சம் கடன் வாங்கி கிணறுகளை வெட்டினார்கள். ஏதோ சில காரணங்களுக்காக இப்போது அரசாங்கம் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு கேட்கிறார்கள். அதை ஒத்திவைத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்கப்படுகிறது. அவ்வாறு ஒத்திவைப்பதில் என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

“மேலும் Pump set, ரசாயன உரம் முதலியன வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் பணம் உதவி அளிக்கிறது. அதையும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒத்திப்போடுவதில் என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்பதை கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவில்லை. அந்த முறையிலும் இதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இங்கு எனக்கு அளிக்கப்பட்ட நேரம் 5 நிமிஷமே யாதலால் நான் இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்துள்ளவற்றை சொல்ல முடியவில்லை. நண்பர்களும், பிறரும் இன்னும் பல விஷயங்களை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 11-10 களை ! பழுதில்லா உழுதொழிலை மேற்கொண்டும் தொழுதுண்டு வாழ் a.m. கிறான் விவசாயி. அவனுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய முன்வந்தது நியாயமானதே. ஆனால் இன்று அந்த விவசாயிக்கு உண்ண உணவு இல்லை; நல்ல வீடு இல்லை; சௌகரியமாக படுக்க படுக்கையில்லை. நிலத்தை உழுது பயிரிடும் விவசாயிகளை உண்ண உணவில்லாது இருக்கும் நிலையில், இன்று அரசாங்கம் அவர்களுடைய சௌகரியத்திற்காக கடன் வசு லிப்பை ஒத்தி வைத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மான்யத்தை இன்றைக்கு சர்க்கார் கொண்டுவந்து ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்க முன்வந்திருப்பதற்கு மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

“குறிப்பாக 6 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு பருவ மழை பெய்ததினால் இயற்கையின் அருளால் விவசாயிகள் உண்ண உணவும், கைச்செலவிற்கு சிறிது பணமும் வைத்திருக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை கடன்காரர்கள் வந்து கேட்காமல் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு இந்தக்

[Sri S. Ramasamy Naidu] [11th January 1954]

கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சௌகரியம் செய்கிறது. பின்னால் கடனை கொடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகவும், அதிக கடன் பளு ஏறுமலிருப் பதற்காகவும் தங்கள் கையிலிருக்கும் பொருளை வைத்து அதிக மகசூல் செய்து அடுத்த வருஷம் சேரவேண்டியதை செலுத்த அதிக சக்தியிருக்கும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான ஒரு நல்ல முறையால் இன்றைக்கு எல்லாப் பெரிய விவசாயிகளுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் ஒத்தாசை செய்வதை மனதில் கொண்டுதான் இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் சௌகரியம் செய்யப்படுவதாக சர்க்கார் இந்த மசோதாவைகொண்டு வந்திருப்பதாக சிலர் கருதுகின்றனர். அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. 'நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க் கால் வழியோடி புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்' என்பதைப்போல், ஏழை விவசாயிகளுக்கு செய்யப்படும் சௌகரியங்கள் காரணமாக ஒரு சில பெரிய விவசாயிகளுக்கும் சௌகரியம் ஏற்படுகிறது என்றே சொல்லவேண்டும். அவர்களை கணக்கெடுத்தாலும் வெகு சிலரே இருப்பார்கள். அதைப் பற்றி கவலைப்படவேண்டியதில்லை. ஏழைகளின் கஷ்டத்தை நீடிக்க விடாமல் நிவர்த்திசெய்ய இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவந்ததற்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாயிருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களாயிருந்தாலும், இந்தச் சட்டசபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் பெருமை கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றி ஏழைமக்களுக்கு பொங்கல் பரிசாக நாம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடனையும் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பலர் கேட்டார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பணம் எந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் 8 மாதம், 10 மாதக் கடனை அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அந்தக் கடனும் 6 வருஷ காலத்திலே எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை கணக்கெடுத்தால் அந்த பாங்குகளுள்ள ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அதிகப்படியாக 100-க்கு 90-க்கு மேல் வசூல் செய்யப்பட்டே இருக்கிறது. பணம் கிடைக்காத பஞ்ச காலத்திலே விவசாய சமயத்திற்கு சொற்ப வட்டிக்கு, கடன் கொடுக்கப் பட்டதென்பதையும் நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"தவிர, அதிகப்படியான பணத்திற்கு 20 வருஷக் கடன் வாய்தா மூலம் நில அடமான பாங்கால் (Land Mortgage Bank) கொடுக்கப் பட்டு, 20 வருஷத்திற்கு வசூலிக்கும்படி செய்யப்பட்டுள்ளது. அது விவசாயிகளை பாதிக்காது என்பது நிச்சயம். ஆகையால் இன்றைக்கு இந்த ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நாம் வரவேற்கவேண்டும். அதற்காக நாம் பெருமைப்படவும் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

'ஆவீன மழை பொழிய இல்லம் வீழ

அகத்தடியாள் மெய் நோவ அடிமை சாவ
மா வீரம் போகுதென்று விதை கொண்டோட
வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள'

என்பதுபோல் இந்த வருஷத்துப் பலனை ஆதாரமாக வைத்து கடவுளருளால் நல்ல மழை பெய்து அடுத்த வருஷம் விதைக்கப்போகும் வேளையிலே கடன்காரர்கள் வழியறிக்க இல்லாமலிருப்பதற்காக இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருப்பதாகும். அதை அனைவரும் ஆதரித்து, நாளை வரப்போகும் பொங்கல் புதுதினப் பரிசாகக்கொண்டு போக இதை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

11th January 1954]

SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு தற்காலிகமாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கு அவர்கள் வாங்கிய கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் இந்த சட்டத்திற்கு எந்த தரப்பிலிருந்து எதிர்ப்பு வந்திருக்கிறது என்றால் அது வக்கீல் சங்கங்களிலிருந்துதான் வந்திருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள வக்கீல் சங்கங்கள்தான் இதற்கு எதிர்ப்பு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இது நாடு அறிந்த உண்மை. அதைப்பற்றி கவலைகொள்ளவேண்டியது இல்லை. ‘விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நன்மைகளும் இல்லை. இந்த சட்டத்தில் அநேகம் இழக்குகள் இருக்கின்றன’ என்ற பலச் சட்ட நுணுக்கங்களை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டம் சரியில்லை. இதைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். இந்த சட்டம் எந்த விதத்திலும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்க அதை தடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்துவருகிறார்கள். அதனால் இதை select Committee-க்கு விடவேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தில் பல்வித திருத்தங்கள் செய்து அவைகள் விவசாயிகளுக்கு பயனளிக்கும் படியாக அதை சட்டமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடந்த ஏழு எட்டு வருஷங்களாகப் பருவ மழை இல்லாமல் விவசாயிகள் பல கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். கிராம விவசாயிகளுக்கு சொத்துக் கிடையாது. அவர்களுடைய நாணயத்தின்பேரில் தான் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவருகிறார்கள். சில இடங்களில் வட்டி வாங்காமலும் நாணயமாக கடன் கொடுத்துவருகிறார்கள். பருவ மழை தவறியதால் இதுவரையிலும் அவர்களால் கடனைக் கொடுக்க முடியவில்லை. இந்த வருஷம் அதைக்கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். அவர்கள் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்காமல் கடனைக் கொடுக்க வசதி வந்தவுடன் அவர்களுக்கு வட்டி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று லீட்டை தேடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கோர்ட்டு வழக்கைத் தடுத்து வருவதோடு அவர்களாகக் கொடுக்க முன்வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த சட்டத்தில் எழவில்லை. தற்காலிகமாக ஒரு வருஷத்திற்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கக்கூடாது என்றுதான் சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது பருவ மழை பெய்து நன்றாக விவசாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலாவது அவர்கள் முன்னேறலாம் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணத்தான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இந்த விதத்தில், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்ததற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவேண்டும். அதன்படி அவர்களுக்கு இதைச் சட்டமாக்கி வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதே மாதிரி கூட்டுறவு மூலமாக வாங்கிய கடன்களைக் கொடுப்பதிலும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். கனம் ராஜா சிதம்பரம் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அரசாங்கம் மாதிரம் கொடுத்த கடனை வசூலிக்கலாம் மற்றவர்கள் கொடுத்த கடனை மட்டில் ஒரு வருஷம் தள்ளி கொடுக்கலாம் என்று சொல்வது எந்த வகையில் நல்லது என்று கேட்கிறேன். ஒரு விதத்தில் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவரும்போது இதையும் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு வருஷம் கழிந்த பிறகு எல்லா கடனையும் ஒரே தட்டியில் வசூலிக்கக்கூடிய ஆபத்தும் இதில் இருக்கிறது. இந்த ஆபத்தைத் தடுக்க அரசாங்கம் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். அதாவது கடன்கள் வாங்கியதை மூன்று தடவைகளாகக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவேண்டும். மற்றொரு விஷயம். இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்து இருக்கிறது. விவசாயம் செய்யும் செலவுகள் இன்னும் குறையவில்லை. சென்ற வருஷம் ரூ. 30 என்று விற்பது இந்த வருஷம் ரூ. 20 க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாய செலவு குறையவே இல்லை.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [11th January 1954]

ஆகையினால் விவசாயிகள் தங்களுடைய கணக்கை சரிக்கட்ட முடியவில்லை. ஆகையால் வாங்கிய கடனை ஒரேயடியாக கொடுத்துவிட முடியாது. மூன்று ஆண்டுகளில் மூன்று தடவைகளில் அதைக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே மூன்று தடவைகளில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற யோசனையை இந்த சட்டத்தில் சேர்த்து இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, though I welcome this Bill, I am of opinion that it should be gone into in detail and in all its aspects. Unless it is examined carefully, I am afraid, agricultural credit will disappear and the villagers will be put to much hardship. Therefore, the Bill should be referred to a Select Committee now and then it should be taken up leisurely, in the next session if possible. I am of opinion, that it requires certain modifications in respect of certain provisions, particularly ‘Definitions’. Before I speak on those modification, I would request the Government to extend this concession to the loans advanced by them, like *takkavi* loans, pump-set loans, etc. They should not think that other loans alone should be taken into account. I know in some cases certain landlords—I mean house-owners in Madras—have purchased waste lands in the adjoining Chingleput district in places like St. Thomas Mount and Pallavaram. They purchased these waste lands during ration days for purposes of bringing rice into the city. They did not pay any income-tax or property tax nor do they pay now. They borrowed money for business purpose and they should not be allowed to take shelter under this Bill in the matter of repayment of such loans. No protection should be given to such people.

“ Then, Sir, I shall speak about the amendments which I consider essential. In the Preamble, wherever the expression ‘agriculturist’ occurs, the words in the State of Madras’ should be added. There are business people here in Madras having lands and they may come forward to claim the concession now afforded. That is a matter for serious consideration. Therefore, the term ‘agriculturist’ should be defined as one who holds and owns lands in the State of Madras. Then, to clause 2 (c), there should be a proviso, ‘provided that the debt arises or is incurred in connection with agriculture. I have another amendment also to the effect that any sum payable to any company or bank under the Indian Companies Act or to any co-operative society should be added to clause 2 (c) after item (v). We must give some protection to the banks and if adequate protection is not given to banks, the credit of the country will go. If this is not done, agriculturists will be hard hit by this measure.”

11-23 SRI C. KANDASAMY:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே!
a.m. இந்த சபை முன்பாக இருக்கக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வருஷத்திற்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் தொந்தரவுகள் இல்லாமல் பாதுகாப்பு அளித்ததை நான் வரவேற்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது இந்த சட்டத்தை தவறாக புரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்றும், ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக இந்த

11th January 1954] [Sri C. Kandasamy]

சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கடனை குறைப்பதற்கோ அல்லது கடனை ரத்து செய்வதற்கோ எந்த எண்ணமும் அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது என்றும் சொன்னார். இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது விவசாயிகள் ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் தொந்தரவுடன் இல்லாமல் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு ஏதாவது ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்றாலும் அல்லது விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது வசதி செய்யவேண்டும் என்றாலும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வழியில் வசதி செய்து கொடுப்பதோடு அவர்கள் இனிமேல் கடன் வாங்குவதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இது ரொம்பவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே மாதிரிதான் காங்கிரஸ் விவசாய சீர்திருத்த கமிட்டியும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஒரு நில சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டுவந்தால் முதலில் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்துவிடுதான் அந்த விதமான சட்டம் கொண்டு வருவது சௌகரியமாக இருக்கும். அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அதைத் தொடர்ந்து செய்யும் சட்டங்களால் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதாகும். விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே விவசாயி சமூகம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு திட்டவாட்டமாக காங்கிரஸ் விவசாய சீர்திருத்த கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுத் தரும்புகிறேன்.

“ஒரு வருஷ அவகாசம் கொடுத்திருந்தாலும் அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்குள் எந்த அளவு தங்களுடைய கடனை குறைத்துக்கொள்வதற்கு முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ஒரு வருஷ அவகாசத்தை அவர்கள் பூர்ணமாக பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதை ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான விஷயம் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கூலி கடன் இல்லை என்று நினைத்து விட்டார்கள். பி. வி. நாராயணசாமி கமிட்டி யுத்த காலத்திற்குப் பின் விலைவாசிகளைப் பற்றியும், கடன்களைப்பற்றியும் விசாரித்து பரிசீலனை செய்து திட்டவாட்டமாக ரிப்போர்ட் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதாவது 25 ஏக்கருக்கு அதிகமாக உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தான் கடன் குறைந்து இருக்கிறது என்றும் அதற்குக் குறைவாக நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் அதிகரித்து இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ‘Debts of the landless labourers has increased more than that of the others’ என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறு நிலக் காரர்கள்தான் அதிகமாகக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொத்து இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் நாணயமாக நடந்து கொண்டு வருவதால் அவர்களால் கடன் வாங்க முடிகிறது. அவர்களுக்கு சொத்து இல்லாவிட்டாலும் தங்களுடைய சொந்த உழைப்பினால் அவர்கள் மாதா மாதம் கொஞ்சம் மிச்சம் பிடித்து வந்து நாணயமாக தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் மிராச்தார்கள் கடன் கொடுப்பதை ஒரு கருவியாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு ரூ. 100 கடன் கொடுத்தாவிட்டு குறைந்த கூலிக்கு வேலைவாங்கி வருகிறார்கள். தாங்கள் கடன் வாங்கி இருக்கிறோம் என்று அவர்களும் உழைத்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொஞ்சம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே நில சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டுவரும்போது இவர்களுக்கு வசதி செய்துவிட்டுத் தான் அதைக்கொண்டுவரவேண்டும். இப்பொழுது பருவ மழை பெய்திருக்கிறது. ஒரு வருஷமாவது அவர்கள் கடன் தொல்லை இல்லாமல் இருப்பதற்கு இதைக்கொண்டு வந்தது நல்லதுதான். அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அவர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதியாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் ஒரு வருடத்திற்கு அவர்கள் கடன் தொல்லை இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களுடைய கடன் தொல்லை வெகுவாக குறைந்துவிடாது. சர்க்கார்

[Sri C. Kandasamy] [11th January 1954]

கடன்களையும், சொசைடி கடன்களையும் இது பாதிக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லை குறைந்துவிடப்போவது இல்லை. அதைக்கூட கொஞ்சம் தளர்த்திவிட்டால் நல்லது. சர்க்காருக்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைத்தால் இப்பொழுது சர்க்கார் செய்யும் சில அனுவசிய செலவுகளைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். அவ்விதம் குறைத்துக்கொண்டு இந்த கடனுக்கு சரிக்கட்டிக்கொள்ளலாம். எந்த செலவுகள் அனுவசியமான செலவுகள் என்பதை இப்பொழுது நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்பவில்லை. நம்முடைய அத்தியாவசிய செலவுகள் என்ன என்பதை என்னால் எடுத்துக்காட்ட முடியும். அரசாங்கம் எவ்வளவோ செலவுகளை குறைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த மாதிரி செய்தால் அந்தக் கடனுக்குச் சரிகட்டிக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது வந்திருக்கும் சட்டம் பணக்காரர்களுக்குத் தான் சலுகை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதில் பல ஓட்டைகள் இருந்தாலும் அதை சரிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இருந்தாலும் அதை எவ்வளவு தூரம் திருத்திக்கொள்ளமுடியுமா அதுவரையில் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது முடியாவிட்டாலும் பின்னால் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காக இந்த சட்டத்தை ஒத்திப்போடக்கூடாது. எப்படியாவது இப்பொழுதே இரண்டொரு நாட்கள் உட்கார்ந்து இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் அவர்கள் நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாகவும், நிலவாரம் சம்மந்தமாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் அமுலுக்கு வந்த சட்டப் பிரகாரம் விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருந்தால் அவர்களை இந்த சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்வது சரியானது அல்ல. அதில் மாறுதல் செய்யப்படுவேண்டும். கடன் என்பதற்கு வியாக்யானம் செய்திருக்கும் இடத்தில் இதைச்சேர்த்து விட்டால் அதைக் cover பண்ண முடியும். இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க முடியும். பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இப்பொழுது கிராமங்களில் கூலி வேலை செய்து பிழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கும் இந்த சலுகையை அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதில் விலக்கு அளிப்பது கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ அவர்களுக்குத்தான் நிலம் இல்லையே ? அவர்களுக்கு நிலம் எப்படி கொடுக்க முடியும்.”

SRI C. KANDASAMY :—“ இந்தக் கடன் மசோதா காரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் இருக்கும். ஏனென்றால் ஒருவரும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். காங்கிரஸ் விவசாய கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் ஒரு முக்கியமான அம்சம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடன் சட்டம் செய்யும்போது கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் ரொம்ப கவனம் செலுத்தவேண்டும் இப்பொழுது விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அதனால் சர்க்கார் கூட்டுறவு மூலமாகவும், அரசாங்கம் மூலமாகவும் குறைந்தபட்ச கடன் கொடுத்து சலுகை காட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படி இல்லாவிட்டால் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும்போது அவர்களுடைய சொத்துக்களை எழுதிவாங்கிக்கொண்டுதான் கடன் கொடுப்பார்கள். அவர்களுடைய சொத்தில் ஒரு பகுதியை வீலைக்குக் கொடுக்கும்படியும் நிர்ப்பந்தம் செய்யலாம். அந்த நிலைமை ஏற்படும். அதன் பிறகு தன்னுடைய சொத்தில் ஒரு பகுதியை எழுதிவைத்துவிட்டு பாக்கியை சாகுபடி செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்துவிட்டு இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். அதற்காகத் தான் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11th January 1954]

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நான் சில திருத்தங்களுடன் பரிபூரணமாக ஆதரிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனேயே நகரபுறங்களிலுள்ள வக்கீல்களும், பத்திரிகைகளும் இதை ஆட்சேபிப்பதிலேயே கிராம விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதை எல்லோரும் உணர முடியும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிலில் கோர்ட்டுக்குமும், வக்கீல்களுக்குமும் வேலையில்லாமல் போகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டு என்பது எல்லோரும் காணக்கிடக்கின்ற உண்மை. (சிரிப்பு). அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் சரியான சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாகாணத்தில் விவசாயிகளுக்கு கடனில் எல்லையற்ற துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவில் பல குறைகள் இருந்தபோதிலும்கூட மொத்தத்தில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது.

“ நண்பர் கனம் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இதிலே இன்றைக்கோ, பல நாட்கள் கழித்தோ செய்யலாம். இதில் முக்கியமான சமரசாரம் என்னவென்றால் கடன் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே சமயத்தில் இரண்டு காரியம் அரசாங்கம் செய்தாகக்கொள்ளமுடியும். ஒன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன் அதிகமாகக் கொடுத்து கடன் உதவி செய்வதன் மூலமாக விவசாயிகளினுடைய கடன் தொந்தரவை குறைக்க முடியும். இரண்டாவதாக கூட்டுறவு இயக்கம் விவசாயிகளிடையே வேகமாகப் பரவ ஏதுவாகும். விவசாயிகளிடம் கூட்டுறவு இயக்கத்தை மிக நல்ல முறையில் பதிய வைக்கமுடியும். கடன்கள் ஓரளவுக் காவது கிடைத்தால்தான் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே விவசாயிகள் சேர்க்க எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகளுக்கும், மற்று முள்ளவர்களுக்கும் அந்த இயக்கத்தில் சேருவதில் பெரும்பாலும் சிரமங்களைக் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலே அவர்கள் இரண்டு காரியங்களை ஒரே சமயத்தில் நிறைவேற்ற அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கடன் கொடுத்துதவவேண்டும். தக்காவிக் கடன்கள் போன்ற பலவிதக் கடன்கள் இருக்கின்றன. கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யங்கள் போன்ற கடன்களினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு உண்டாக இருக்கிறது. அதையும் ஓரளவு சட்டத்திற்கு உட்படுத்திக்கொண்டு வந்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும்.

“ இப்போது கிராமங்களில் நேரடியாக இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கும் படியான நிலையில் சில விதவைகள் இருக்கிறார்கள். 1,000, 2,000 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு காலம் தள்ளக்கூடிய ஏழை விதவைகள் அவர்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே நிச்சயமாக விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் ஏதோ ஒருவிதமாக வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பெருவாரியாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆதலால் நிச்சயமாக விதிவிலக்கு அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து கொடுத்தாகவேண்டும்.

“ இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷம் என்று இருப்பதை இரண்டு வருஷம் என்று நீடிக்கவேண்டும். அல்லது நாம் கடன் வசதிகளை அதிகப்படுத்தி ஆகவேண்டும். இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றை செய்யாவிட்டால் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவந்ததின் நன்மையை பரிபூரணமாக விவசாயிகள் அனுபவிக்கக்கூடுமென்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகள் நடுத்தெருவில் திண்டாடக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும்.

“ கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் கடன் கொடுப்பதற்கு தேவையான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும். மற்றும் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷம் வரையில் நீடிக்கச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் இதுபோன்ற திருத்தங்களும் தேவையாய் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பின்னால் பிரேரேபிக்கப் போகின்றார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தங்களுடன் நான் இந்தச் சட்டத்தை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

[11th January 1954]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I also belong to the unfortunate class of the much-maligned tribe of lawyers. My only consolation is that I am a humble member of the galaxy of eminent men to which seven Members on the Treasury Bench as also several others belonging to this and the opposite sides belong. If I rise to speak now, it is not with a view to embarrass the Treasury Bench or the Chief Minister in particular. On a former occasion, the Chief Minister has said that it was his misfortune to answer criticisms from this side of the House. Therefore, I wish to make it clear that I rise not to embarrass anybody but to make certain suggestions in order to get certain clarifications made with regard to the general frame of the Bill, so that there may be more definiteness as to what the Bill intends to do. It has been very lightly said that the lawyers are hit and, therefore, they are really vociferous and do not want this Bill. I am really sorry that the whole thing has been misunderstood. On a former occasion when the present Chief Minister was Prime Minister of Madras, an Act, viz., the Madras Agriculturists Relief Act was passed. That was in 1937-38. Then it was said lawyers would be completely thrown out of their profession. But what actually happened then? It was something totally different from what was feared. Lawyers had more work and courts had more work. I am of the same view with regard to the present Bill also. If it deprives lawyers of work for a time or if it gives no work to courts for a time, it is going to doubly compensate the lawyers in terms of work and will increase the work of courts. Many more courts will have to be established after this legislation which is passed now dies and is buried. On that account, I have no fear. I want to make a few suggestions in regard to the drafting of the Bill. When the Government come forward to give relief to agriculturists let them make their purpose clear, namely, relieving agricultural indebtedness temporarily.

11-40
a.m.

“ When I read the Preamble and also the comprehensive definition of the term ‘ agriculturist ’, and ‘ debt ’ I am inclined to think that the effect of the Bill is going to be far-reaching. It is not only going to grant relief to the agriculturists who till the soil but it includes within its scope all sorts of people who pay huge income-tax, who pay a large amount of sales tax on lakhs and lakhs of turnover, the landlords who do business in the cities but at the same time own a few cents of land in Kodambakkam. (An hon. Member: ‘ Kodambakkam is here in the city. ’) I am sorry, in Koyambedu or Poonamallee. I sincerely want to know whether traders and merchants who depend for their credit on scheduled banks and other private money-lenders are to be protected? There are absentee landlords, who are sought to be put on the same footing as the poor agriculturist who depends on his agriculture alone for his subsistence and who due to his present indebtedness is in dire need of some relief. Do these traders and merchants want any relief from their indebtedness? I am sure that they are not in need of this measure. They are

11th January 1954] [Sri S. Panchaksharam]

not in need of this protection. I know one or two memoranda have been submitted to the Government urging that the scope of the Bill may be restricted only to agriculturists and the scope of the definition of the word 'debt' may also be restricted to agriculturists. It seems they had stated that otherwise their credit economy will be upset, their business will be upset, and even their export and import business will dwindle. Most of them depend upon scheduled banks and money-lenders for their business. The definition of the word 'debt' includes in its operation all such people who have borrowed from these banks and money-lenders. I do not think Government intend to grant relief to all of them. Sir, this is not agricultural indebtedness. Commercial indebtedness and agricultural indebtedness are two different things.

"I also want to bring to the notice of Government another point. The agriculturists have been advanced loans by this Government under several heads. Large sums of money have been advanced to agriculturists in the shape of takkavi loans, well subsidies, loans for purchase of agricultural implements like pumpsets, etc. That is agricultural indebtedness. There is no meaning in taking away these debts from the scope of this Bill. To-day in my own district I know No. (1) forms are issued in hundreds. In Revenue parlance it means coercive steps are to be taken against agriculturists to extract their dues to Government in respect of the loans they had taken. Hundreds of forms are being issued against these agriculturists for realising their dues to Government to-day. That is also agricultural indebtedness. I do not like coercion of this kind. The real object of relieving agricultural indebtedness could not be met if the agriculturists are put to all sorts of difficulties as I had pointed out. I think that the dues to co-operative societies are also intended not to be stayed. Inasmuch as the scope of the definition 'agriculturist' as is now given is so wide, it has given rise to complexities. The ordinary creditors like yourself and myself who advance money to the agriculturists for any short period are now prevented from recovering the same from the agriculturists for a period of one year. Supposing those persons like yourself and myself who have given some short-term loans to the agriculturists and who are now being prevented from recovering them for one year, owe some money to the Government, or some society or some private money-lender, what is the position of the relative parties to-day? Where can they get their money? They cannot institute any proceedings against their debtors who are agriculturists, for this Bill gives the latter protection. Then will the Government or the Co-operative Society keep quiet without trying to recover the dues which they owe to them? On the other hand, they will bring the properties of the agriculturists to sale under arbitration proceedings or under the Revenue Recovery Act. I know how quickly the properties would be sold by the departments without a chance of the ordinary creditor sharing the sale proceeds. Such is the fate of the ordinary creditors now. I do not think either intentionally or otherwise the

[Sri S. Panchaksharam] [11th January 1954]

Government seek to perpetrate this kind of injustice. The day before yesterday, the Hon. the Chief Minister while speaking during the third reading of the Malabar Tenancy Bill told the House that the landlords after all were a handful in number and they should also be protected. He had told us that they (the landlords) also must be treated with justice, just as the tenants. I am inclined to echo the sentiments of the Hon. Chief Minister word for word and letter for letter and replace the word 'landlord' there by the word 'creditor' here. Under the provisions of the present Bill and taking the definitions as they are now given, a great injustice is being done to the creditor."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Just a minute more, Sir. I submit to the Government and request them to clearly define what is 'agricultural indebtedness' and what is 'commercial indebtedness'. They must clearly bring out the distinction between the two. The present conditions in urban areas are entirely different from the conditions in rural areas. The credit economy of the rural areas is totally different from urban economy. The credit economy is completely thrown out of gear now. The poor agriculturist is not able to take a loan from his neighbour or the local money-lender. For all the past six years, there has been continuous drought. Taking advantage of the indebtedness of the poor cultivator, the up-country money-lender has invaded the villages. Let not people imagine that he is only in the city. The invasion has spread to the rural areas also. The local money-lender is nowhere in the picture now. These rich money-lenders from up-country are being approached by the poor cultivators for loans. These people lend money on even torn sarees or small trinkets. They extract abnormal interest from the poor agriculturists. Neither this piece of legislation, nor the Debtors Protection Act, nor the Usurious Loans Act—none of these Acts are going to prevent this class of money-lenders and the burly 'Kabuliwala' from extracting all that he can from the poor agriculturists to whom they had lent money and who in addition takes interest which is double the principal."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member had taken more than the allotted time."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"One word more and I have done. Supposing one agriculturist were to lend to another agriculturist may be at that time the former may have some money to lend to the latter though at all times it is not the case, under the existing provisions of the Bill, the former cannot get back his dues from the latter. I think that that would put the former into lot of difficulties. How can he find his way out under the present Bill, if he wants to recover his dues. I would request Government to rectify that defect. With these words I shall conclude, Sir."

11th January 1954]

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை சில திருத்தங்களுடன் ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். குறிப்பாக திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டவைகளில் பலவற்றை விவாதத்திற்கு வருக முன்பே சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டது பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். அதோடு கூட கொஞ்சம் நிலம் இருந்தாலும் கூட சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் அதில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. குறைந்தது 300, 400 ரூபாய்க்குமேல் மாதா மாதம் வருமானம் வரக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தால் போதும். அவர்களுக்கும் இதில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது.”

11-45
a.m.

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI** :—“அவர்கள் அத்தனை பேரும் வருமான வரி செலுத்தக் கூடியவர்கள்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“வருமான வரிபோடப்பட்டு இருப்பவர்கள் இதனால் பயனடையவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். விற்பனைவரி செலுத்துபவர்கள் இந்த கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவினால் பயன் அடைகிறார்கள். அவர்கள் அதிகமான முறையில் வியாபாரம் செய்து லாபம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் விற்பனை வரி கட்டுகிறார்கள். அவர்களும் தான் பணத்தை நிலத்தின்மீது போட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் நிலம் இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஒரு விதத்தில் ஏற்பட்டபோதிலும் மறுமுறையும் அவர்கள் கடன் வாங்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் வியாபாரம் தடைப்படுகிறது.”

“தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டு வந்தார்களே அதில் ஒரு வேலிக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு விதி விலக்கு (exemption) அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சில பேர்கள் நேரடியாகவே சாகுபடிச் செய்கிறார்கள். சில பேர்கள் குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு வேறு அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதாவது கொஞ்சம் பணம் வைத்திருந்து அதைக் கடன் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் இந்த ஒரு வருஷம் வரையிலும் கடன் தொகையை கேட்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 10, 12 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கும் படியான சிறிய விவசாயிகளும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்பிற்கு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அதில் முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாதது போல் இருக்கிறது. அவர்களின் பேரில் நிலம் இருந்தால் அல்லது குத்தகை காரராக இருந்தால் கொஞ்சம் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் மேலும் இப்போது சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் கடன் தேவையாய் இருக்கிறது. கோவாபரேடிஸ் கிரவுட் சொசைடி மூலம் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கடன் கிடைக்காது என்பது தெரிந்த விஷயம். அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கச் சர்க்கார் முன்வந்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும். நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு எப்போதும் கூட்டுரவு சங்கத்தின் மூலம் கடன் கிடைப்பது கிடையாது. இப்போதாவது இந்த கோவாபரேடிவ் சொசைடி மூலமாக அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து உதவினால் அவர்கள் விவசாயத்தை இன்னும் முழுமூச்சுடன் செய்து, நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வழி கோரியவர்கள் ஆவோம்.”

“நகரத்தில் வாழ்கிறவர்கள் முனிசிபல் வரி செலுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தால் போதும். பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இது அவசியமே இல்லை. இந்த சட்டமானது விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நலன் அடைய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு நகரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும், இன்னும் பெரிய மிராஸ்தார்களுக்கும் இதில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படையான நிலையைப்பார்க்கும்போது கொஞ்சம் வருந்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்த மாதிரி முனிசிபல் வரி கொடுக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அவர்கள் கடனைக் கொடுத்துத்தான்

[Sri K. R. Sambandam]

[11th January 1954]

ஆகவேண்டுமென்ற திருத்தம் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதி இருப்பதால்தான் நகரத்தில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை இப்படி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நானும் இந்த மாதிரியான திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“Economic Advisory Board-ல் இருந்த டாக்டர் B. V. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்லும்போது விவசாயிகள், கடனிலே பிறந்து, கடனிலே வாழ்ந்து, கடனிலே இறக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். அதை உற்று நோக்குமிடத்து 1938-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா என்று கொண்டு வரப்பட்டு மிராஸ்தார்கள் மாத்திரம் நன்மை அடைந்ததைப் போலவே புதிய சட்டத்தில் மிராஸ்தாருக்கு மாத்திரம் பாதுகாப்பு வந்து விடுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அந்த மாதிரி இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கே அதனுடைய முழுப் பயன் கிடைக்கவேண்டுமென்றே நிலைமையை சர்க்கார் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியான சிக்கல்கள் வரும்போது வக்கீல்கள் பலவிதமான சட்டப் பிரச்சினைகளை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பல விவாதத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரியான சிக்கலான நிலைமையை கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்கள் அந்த மாதிரி செலவு செய்து கோர்ட்டுக்கு வந்து தன்னை விவசாயி என்றே நிலம் இருக்கிறவன் என்றே lessee என்றே சொல்லிக்கொண்டு வாதாடுவதற்கு முடியாது. விவசாயிகள் 50, 100 கடன் வாங்கியதும் இந்தக் கோர்ட்டுச் செலவுக்கே சரியாகப் போய்விடும். ஆகையால் அதிகமான நிலம் வைத்திருக்காத ஏழை எளிய விவசாயிகள் மட்டும் பயன் அடையக் கூடிய முறையில் இந்த மசோதா இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சில திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.”

SRI K. V. RAMASAMY :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, தற்சமயம் இந்தச் சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் இந்தச் சட்டம் எதைக் காட்டுகிறது? பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கடன் பட்டுத் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் தங்களுக்கு கடன் நிவாரணம் வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானது. அந்தக் கோரிக்கைக்கு ஏதாவது செவி சாய்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவானது காட்டுகிறது.

11-53
a.m.

“இந்த மசோதாவில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலுங்கூட மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது ஸ்ரீ B. V. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்கிறபடி, கடனிலே பிறந்து, கடனிலே வாழ்ந்து, கடனிலே இறந்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, நிச்சயமாக நிவாரணமிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே, கடனிலே துவண்டு கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சார்பிலே இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கின்றேன்.

“இந்த நிலைமையில், விவசாயிகள் யார் என்பதற்கு சர்க்கார் விளக்கம் கொடுக்கிறது. அந்த விளக்கம் அவ்வளவு சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயி என்கிறபோது, அதற்கு கொடுத்திருக்கிற வியாக்கியானம் சாதாரண விவசாயிகளோடு நில்லாமல், மிகப் பெரிய நிலப் பிரபுக்களுக்கு கூட, இதிலே சாதகம் இருக்கிறதென்பது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து ஒரு திருத்தம் வந்திருக்கிறது. அந்தத் திருத்தம் கூட வரவேற்கத்தக்க ஒரு திருத்தம் தான். விவசாயிகள் என்கிறபோது, ‘who is in receipt of rents or profits thereof’ என்பதை மாற்றிவிட்டு, ‘who pays rent and receives wages’ என்கிற வார்த்தைகளை சர்க்கார் போட்டிருந்தால் இன்னும் உதவிகரமாக

11th January 1954] [Sri K. V. Ramasamy]

இருந்திருக்கும். அப்படிச் செய்திருந்தால், சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் கூலி விவசாயிகளுக்கும் நிச்சயமாக உதவியாக இருக்குமென்று நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ரு. 250-க்கு மேல் நிலவரி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் விவசாயிகள் என்று கருதப்படக் கூடாது என்கின்ற ஷரத்து சேர்க்கப்படுவது அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“1951-52, 1952-53 அல்லது 1953-54 வருஷங்களில் வருமான வரி தருபவர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த சட்ட வரம்பிற்குட்பட்டு விவசாயி என்ற வியாக்கியானத்திற்குள் வரமாட்டார்களென்று இருக்கிற திருத்தம் நியாயமானது, சரியானது. ஆகவே, அதை வரவேற்கிறேன்.

“கிராமப் புரங்களில் காலிலிருந்து மாலை வரை வெய்யிலிலே வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயக் கூலிகளாகிய அவர்களுக்கு இதனால் எந்த விதமான நிவாரணமும் கிடைமாது. கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் சொன்னார், தங்களுடைய நாளையத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் கிராமப்புரங்களில் வாழ்கின்றார்கள் என்று அவர்களுக்கு எந்த விதமான நிலபுலனும் இல்லாவிட்டாலுங் கூட, அவர்களுடைய நாளையத்தின் பேரில் இன்றைக்கு அவர்கள் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்குப் பல நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. மாடு கன்றுகள் வைத்திருந்தாலுங் கூட, அவைகளை ஜப்தி செய்யப்படும்படியான பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. எனவே, விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கூட நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு சாதகம் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

“இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பானது ஒரு வருஷத்திற்கு என்று இருக்கிறது. இது நிச்சயமாகப் போதாது. ஐந்து வருஷமாவது தவணை கொடுக்கப்படவேண்டும். குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷமாவது தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த நிவாரணம் உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு பயன்பட வேண்டுமானால், நிச்சயமாக சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடன் வாங்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு சட்டம் வந்து விட்டது. அதனால் கிராமத்தில் லேவாதேவிகாரர்கள் உஷாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். நிலம் சாகுபடி செய்பவன் மாடு கன்றுகளை வாங்கவேண்டும், உழுபடைகளை வாங்கவேண்டும். இதற்காக கடன் வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் செல்லுகின்றபோது, கிராமப்புரத்தில் இருக்கக்கூடிய லேவாதேவிகாரர்கள் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நிலத்தைக் கிரயம் எழுதிக்கொடுத்தால்தான் பணம் கொடுப்பான் என்று லேவாதேவிகாரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் சொல்லுகிறார்களென்றால், இந்தச் சட்டம் வந்ததுதான் காரணம். இந்தச் சட்டத்தினால் இப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்டம் விவசாயிகளுக்குப் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, கிராமப் புரங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தக்காலிக் கடன் முதலியன கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக போதிய அளவுக்கு கடன் வசதி செய்து தருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI S. VENKATRAMA AYYAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I feel that the Ordinance which was promulgated recently was timely and opportune. There cannot be two opinions in the matter of affording relief to the agriculturists of our State. We are grateful to our Government with our Hon. Chief Minister at its head, who have come forward with a number of such relief measures in quick succession. To start with, we had the Tanjore Pannaiyals and Tenants Protection Act and it has been subsequently extended to South Arcot, then the South Kanara Tenants Protection Act and recently we had the Malabar Tenancy Act.

12
noon.

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [11th January 1954]

Now we have the Bill for affording temporary relief to indebted agriculturists. I am sure all this is a forerunner to a future comprehensive land reform legislation. Of course, these are done with a view to render all possible help and afford relief to the agriculturists and with a view to stabilise our agricultural economy and step up food production. On a first reading, we had a doubt whether this measure is at all necessary for a deltaic area like Tanjore district, but on a careful consideration and deep thought over the implication of the Bill, we are convinced that this measure is immensely beneficial, especially at a time when the agriculturists of the coastal regions in Tanjore district, comprising several taluks, were afflicted by the cyclone in November-December 1952. They had to borrow heavily not only from other creditors, but also from Government. They had lost all their paddy and there had been great devastation of coconut topes in that area. It necessitated heavy borrowing. Of course, Government gave a helping hand in advancing loans promptly to afflicted agriculturists. I am, therefore, constrained to point out to the Government that suitable provisions will have to be incorporated at least for postponing recovery of all such loans. I know that, Government administration will have to be carried on with the receipts of land revenue and other taxes. But as a special and exceptional case, recovery of these loans may be postponed, as also the accumulated arrears of rent in the inam and zamin villages recently taken over. The accumulation of arrears relate to the last three years or so. It is not due to the apathy on the part of the ryots to pay rents, but to other causes. There are writs pending in the High Court and there are also repeated representations to the Government to reduce the rates of rent which stood at the highest district level, to that of the taluk highest rate. After considerable time, Government were pleased to pass favourable orders making rent reduction. But all at once when the ryots are asked to pay, they find it difficult. I, therefore, request that suitable provisions may be made in the Bill itself to enable ryots to pay in easy instalments, spread over two or three years. It may be said by the Government that suitable instructions have been issued to the Collector and other Revenue authorities to deal with cases of real hardship. I submit no amount of executive instructions will be of any use. If such a provision is made in the Bill itself, it will confer lasting benefit to the afflicted ryots.

“Regarding the definition of ‘agriculturist’, a mirasdar who owns several hundreds of acres of land, having no other business and having agriculture as his occupation, borrows heavily not with a view to improve his agricultural operations, but for various purposes, like marriages, purchase of excellent cars and so on. If they are also given the benefit under this Act, I am afraid, it will not be taken in the spirit with which the Act is intended to provide relief to the agriculturists. In such cases, suitable provision should be made excluding such agriculturists from the benefits under this Act.

11th January 1954] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

“ Suitable provision should also be made in connexion with debts due to women who have absolutely no other means of livelihood except the loans advanced to agriculturists. .

“ I plead and request the Government to come forward with a comprehensive land legislation at a very early date so that the agricultural economy of our State may be developed to its utmost extent.”

SRI D. K. RAJU:—“ Sir, the Bill is an important one, because it affords relief to the agriculturists who are the backbones of the State. But I do not know why it is being hurried through like this. First of all, instead of taking the House, into confidence an ordinance was promulgated; again, instead of introducing the Bill in the beginning of the Session, it was delayed and now on the pretext of Pongal, this measure is being hurried through. However, I am glad that the Hon. Chief Minister is trying to concede the points raised by the Opposition Party to a very great extent. In spite of all that, I feel there was no need to promulgate an Ordinance and now pass the law in a hurry.

“ Many hon. Members suggested that the Bill be referred to a Select Committee for scrutiny and opinion. Before that, public opinion ought to have been obtained. Nothing of the kind has been done.

“ Hon. Members know that the majority of the agriculturists depend on loans either from banks, or from petty money-lenders. Because of this measure, the relationship between the money-lender and the agriculturist has become strained. Unless the relationship between the agriculturist and the money-lenders is kept cordial, there will not be any real relief to agriculturists. Apart from this, as far as my knowledge goes, in foreign countries which are supposed to be forward countries, there are no such measures to help the ryots in an indirect way. Government should help the ryots in a direct way by starting Credit Loan Societies, for, this kind of indirect help only jeopardises the credit of the agriculturist.

“ Of course, any legislation has two phases, good and bad. But in my opinion such a Bill passed into law so hurriedly will do more bad than good. So, I request the House not to hurry like this, for, the promulgation of the Ordinance and the way in which the Bill was delayed in the beginning and rushed through now have created a suspicion in the minds of the public and the Members of the Opposition Benches. So I request the Hon. Chief Minister to see that at least in future, he takes the Members of the House into confidence in carrying on legislative business. so that cordiality may be maintained between Government and Opposition.”

* SRI M. MUNI REDDY:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, several 12-10
Members have spoken for and against the Bill and criticised the P.m.

[Sri M. Muni Reddy] [11th January 1954]

Government for having hurriedly rushing through this Bill. There is no alternative for us than to agree with the Government when they say that they want to pass this Bill by this evening.

"Whenever we meet people, they say that this Act will not be helpful to them. Already debtors are executing not only conditional deeds but also sale deeds. The Government will have to give loans more liberally to ryots, and the result will be that corruption will increase in all taluk offices. The Hon. Chief Minister was kind enough to concede to very many demands. But there are still three important amendments that are to be conceded. If they also are accepted by the Government, Mr. Swayamprakasam has agreed to the passage of the Bill by this evening. My amendments are very important and simple. I do not know why the Hon. Chief Minister has not taken notice of them. Perhaps they escaped his notice. One of my amendments proposed is to exempt from the operation of this Act 'any sum due to a widow or woman who does not subsist on the maintenance of her husband and who does not own any immovable property other than a dwelling house'. There may be widows or other women who have lent to agriculturists from the money that they might have got for their maintenance either through the Court or otherwise and they may be actually living upon the interest that they get. They may be getting by way of interest two hundred or three hundred rupees and that may be just enough for their subsistence. Under this Act, they will not get the interest on the loans they have advanced to agriculturists. I request that the debts due to such women must be included in the list of exemptions from the operation of this Act.

"Even very big landlords, landlords who pay a land revenue of even Rs. 1,000 per year, are given the benefit under this Act. We must give the benefit only to small landlords. I think very many Members of this House will agree if the benefit is confined to those who pay a land revenue of Rs. 500 or less a year.

"As I have already said, moneylenders are not prepared to advance loans to agriculturists. So the agriculturists cannot maintain themselves and carry on agricultural operations. To induce money-lenders to lend to agriculturists at least for carrying on their agricultural operations, I have moved an amendment for exempting from the operation of this Act any debt that might be incurred after this Act comes into force. Co-operative credit societies are not prepared to give loans liberally to ryots. I request the Government to see that the ryots are given long-term loans. If a person applies to the Land Mortgage Bank for a loan, it takes three years to get it sanctioned. For a loan of Rs. 1,000, the applicant has to spend about Rs. 300. Under these circumstances, this Bill will not be helpful to ryots. If the amendments relating to the three subjects that I have referred to are accepted, the Bill can be rushed through and got approved by this House."

11th January 1954]

*Sri K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக உதவியளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவானது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மனமார் ஆதரிக்கின்றேன். அதில் முக்கியமான சில அம்சங்களை திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ”

12-16
p.m.

“ அனேக வருஷங்களாக மழை இல்லாது விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவியளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையில் எவ்வளவு தூரம் பலனளிக்கப் போகிறது என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். இவ்வளவு அவசரமாகவும், இவ்வளவு வேகமான முறையிலும் இந்த மசோதா ‘பாஸ்’ செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிக நேரம் கொடுத்து, முக்கியமான திருத்தங்களை அங்கீகாரம் செய்து, இதை நிறைவேற்றவண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமாகும். ”

“ முக்கியமாக, எஸ்டேட் ஒழிப்புக்குப் பின்னால், ‘survey’ ஆகாத எஸ்டேட்டுகளில் நில அடமான பாங்குகளோ அல்லது இதர கடன் வாங்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களோ உதவியளிப்பதில்லை. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள், பக்கத்திலுள்ள விவசாயி மக்களிடமிருந்து கடன் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். விவசாயிகள்தான் இங்கு ‘creditors’ எனக் மாறுகிறார்கள். நில அடமான பாங்குகளிலிருந்து எந்தவித உதவியும் கிடைப்பதில்லை. காரணமென்னவென்றால், அந்தக் கிராமங்களில் சர்வே ஆகாததினால் நில அடமான பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. இப்பொழுது நடைமுறையில் என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறார்களென்றால், அடுத்தபடியாக இருக்கும் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் மசோதா வந்ததற்குப் பின்னால், ரூ. 100 கடன் பெற வேண்டுமானால், ரூ. 200-க்கு எழுதிகொடுத்தால்தான் ரூ. 100 கொடுக்கிறார்கள். இதுவரையில் கிடைத்துக்கொண்டுவந்த கடனும், இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால், கிடைக்காதபடி ஏற்பட்டுவிட்டது. எவ்வளவு தூரம் இந்தச் சட்டமானது பலனளிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அவ்வளவு தூரம் பலன் அளிக்காது என்றுதான் நான் அஞ்சுகின்றேன். அதற்காக சர்க்கார் ஏராளமான பண உதவியை கிராமங்களுக்கு அவ்வப்போது தேவையான போது கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் அன்றாட வாழ்க்கைச் செலவுக்குக் கூட இனி கடன் வாங்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். வருகிற பொங்கலுக்குக்கூட அவர்கள் கையில் பணமில்லாமல் கடன் வாங்க முடியாத நிலையில் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சமீபத்தில் வருகின்ற பொங்கல் பண்டிகையை சரியாகக் கொண்டாட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். ”

“ எஸ்டேட் ஒழிப்புக்குப் பின்னால் கடன் வாங்குவது என்றால் அதிகப் படியான தொகைக்கு எழுதிக்கொடுத்துதான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் சில பேர்கள் தங்கள் குடும்பத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு விரும்போது, ரிஜிஸ்தரார் மூலமாக குத்தகைபதிவு செய்யாமல் ‘pro-note’ எழுதி வாங்கிக்கொண்டு குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த குத்தகைப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். உண்மையில் அந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு இப்பொழுது வரக்கூடிய சட்டமானது எந்த விதமான உதவியையும் அளிக்குமென்று தெரியவில்லை. முச்சியமாக, அது உதவியளிப்பதற்கு பதிலாக கெடுதல்தான் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களிலே ஒரு வருஷத்திற்கு தங்களையே நிலங்களை குத்தகைக்கு அடைப்பவர்கள் ‘pro-note’ மூலமாக அடைத்து வருகிறார்கள். ‘pro-note’ மூலம் அடைத்து அதிலிருந்து வரும் வருவாயைக் கொண்டு ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். கிராமங்களில் ‘Capitalist’

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker] [11th January 1954]

ஆக இருக்கக்கூடியவர்களும், அந்தக் கிராமங்களில் “Creditors” ஆக இருக்கக்கூடியவர்களும் விவசாயிகள்தான். அவர்களுக்குத் திரும்பி வாடுவண்டிய பணம் திரும்பக் கிடைக்காவிட்டால், அவர்கள் எப்படி விவசாயத்தைச் செய்ய முடியும்? அவர்களுடைய விவசாயத்தை இது எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். சர்க்கார் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது எப்படி சாத்தியமாகும்? இதைச் சர்க்கார் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

“தனிப்பட்டவர்களுடைய (சர்க்கார் அல்லாத)—கடனை மட்டும்—ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. “மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டாம், எங்களுடைய கடனை மட்டும் கொடுங்கள்” என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் தக்காவிக் கடன், கால்நடைத் தீவனத்திற்கான கடன் (Fodder Loan) இம்மாதிரியான கடன்களைக் கொடுத்து உதவியிருப்பதையும் இதில் சேர்த்து, இதில் பலன் அளிக்கும்படியாக அவர்கள் ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ‘Survey’ ஆகாத எஸ்டேட் ஒழிப்பு இடங்களில் இந்த கடன்களை பெற்றுள்ளவர்களுக்கு வாஸ்தவத்திலேயே உண்மையான பலனைளித்ததாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவில் சர்க்காருடைய கடன்களையும் ஒத்திவைப்பதற்கு அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்ய அவர்கள் முன் வந்தால்தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு உதவியளிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கலாமேயொழிய, தனிப்பட்டவர்களுடைய கடனை மட்டும் ஒத்தி வைத்திருப்பதினால் அதிக பலன் ஏற்பட முடியாது. ஆகையால், இதை சர்க்கார் தங்களுடைய கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய மாறுதல்களைச் செய்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவானது நடைமுறையில் மிகவும் கெடுதல் செய்யும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். அதிக நேரம் கொடுத்து, மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் போதிய அவகாசம் அளித்து, இந்த மசோதாவைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து சட்டமாக நிறைவேற்றவேண்டுமேயொழிய, அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்றுவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

12-20
p.m.

* SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU :—“கனம் தலைவரவர்களே ! விவசாயிகளுக்காக சமீபத்தில், சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும், ‘விவசாயிகள் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை’ நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த சட்டம், காலத்தில் செய்த உதவி எனவும் கருதுகிறேன். எதிர்பாராமல் யாரும் கேட்காமல் சர்க்காரே இதைச் செய்துள்ளார்கள் என்பதைக் கொண்டும் இதைப் பாராட்டுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டுவந்த உடன் கனம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் தன் ஜில்லா சுற்றுப் பிரயாணத்தை சீர்காழியில் முடித்து விட்டார் பார்த்தில் ரயில் வரவுக்காக தங்கி இருக்கும்போது, என்னை அழைத்து எல்லாம் திருப்திதானே என்று கேட்டார்கள். பரம திருப்தி. ஆனால், கடன் தொல்லை கடுமையாக இருக்கின்றது என்று தெரிவித்தேன், கனம் பிரதமர் அவர்கள் இதுதான் இப்பொழுது திருப்தி அடையுங்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த சட்டம் சீக்கிரத்திலேயே, ஜனனம் ஆகி விட்டது மகிச்சிக்குறிய விஷயமாகும்.

“தொழிலாளர்களிடே நீண்டகாலமாக வேலை செய்த நாங்கள், விவசாயத் தொழிலாளரின் கடன், அதை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட விதம், பல ஆண்டுகளாக, நீண்டு, நீண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு புதிய 1 அணு தலையை ஒட்டிக்கொண்டு முதலைப்போல் பல மடங்கு பெருகி, உழவர்களை சதா அச்சுறுத்தி, திகிலையும், என்ன நேருமோ,

11th January 1954] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

என்ற ஏக்கத்தையும் தந்த இந்த சனியன் அடியோடு துலையாமல், ஒரு வருஷம் கழித்து வட்டியும் முதலும் சேர்ந்து கோர சுரூபம் எடுக்கப் போகின்றது என்றால் அதுவும் பெரிய திகிலாய் இருக்கிறது.

“உழவர் கோருவது கடன் ஒத்திவைப்பல்ல, கடன் ஒழிப்புதான் என்பதை அழுத்தமாக சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“விவசாயி, என்றால் உழவர், என்று தான் பொருள். ஆனால் நிலச்சுவாந்தாரும் இதில் சேர்ந்தவர் என்றால் எதிர்ப்பு கடுமையாகிறது. உழவர், குறிப்பிட்ட அளவு குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர், வாரம் அல்லது சிறு குத்தகைகாரர் இவர்களுக்கு கடன் ஒழிப்பும், மற்றையோர்க்கு கடன் ஒத்திவைப்பும் அளித்தால் போதுமா? என்று கருதுகிறேன். இதை சர்க்கார் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றும் விரும்புகின்றேன்.

“சட்டத்தை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாய் செய்தாலும் எங்கள் ஜில்லா வாசிகள் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கடன் ஒத்தி வைப்பு சட்டம் வந்த உடன் இந்த திருவாதேறை பண்டாரம் என்ன செய்தார் என்பது ஒரு வேடிக்கை. ஒரு குடியானவர் பக்கிரி பண்டாச்சி என்று பெயர் பாரம்பரியமாக பண்டாரங்களுக்கு பணி செய்தவர். அவர் நீண்ட நாள் குடிகளுக்கு பாதகமாக, பண்டாரத்திற்கு ஆதரவாக, நடந்தமைக்கு பரிசாக, அவர் மாடி வீட்டை இடிக்கவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் தாவா நடந்து வருகிறது. குடியானவர், தனக்கு சேரவேண்டிய சம்பள பாக்கிக்காக முன்சீப் கோர்ட்டில் தாவா செய்திருந்தார். இந்த கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம் வந்த உடன், பிரஸ்தாப பண்டாரம் தான் விவசாயி ஆனதால், பிரஸ்தாப தாவாவை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டாரை கோறி இருக்கிறார்.

“இப்படிப்பட்டவர்களுக்காகவா சட்டம்கொண்டு வரப்பட்டது? எங்கள் ஜில்லாவில், ஒரு பழமொழி உண்டு, ‘எட்டுக் குடியான் சம்பாதிக்க, வேதாரண் ணியத்தான் தின்று பார்க்க’ என்று கூறுவார்கள். அதே போல், நம்முடைய முன்னோர்கள், நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாக லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை, கடவுளின் பேரால் அளித்து ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யச் சொன்னால், இப்பண்டாரங்கள் விலகி விநாயகர்க்கும், பிராந்தியப் பெரு மாளுக்கும் நிவேதித்து லேடிமார்களுக்கு மாடி வீடு கட்டிக் கொடுத்து, ஆஸ்திக வேஷம் போட்டு பல டாம்பிக்கார்களில், பவனி வந்து உழைத்த கூலியை கொடு என்றால், டிஸம்பர் மாதம் வரை கெடு கேட்கவா இந்த சட்டம் பயன்படவேண்டும்.

“இது கடவுளின் அடியார்களான வேஷதாரிகள் எண்ணத்தில் நல்ல நோக்கு இல்லாமல், மாநாடுகளும் மதநாடுகளும், கூட்டி ஆஸ்திகர்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது, கோவிலில் புரஸ்டிகள், எக்ஸிசுட்டிவ் ஆபீஸர்கள் என்ற பேரால், குட்டிப்பண்டாரங்கள் குடிகளை கடன்களின் பேரால் செய்யும் இம்சையும், வக்கிலைமார்களுடன் பங்கு போட்டுக்கொண்டு தொடுக் கும் விவஹாரங்களும், தயை செய்து துப்பறியும் போலீசாரையாவது அனுப்பி, மயூரநாதஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த மன்னமந்தலையாவது, பந்தநல்லூர் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த சிறுகடம்பூரையாவது விசாரித்தால், பழைய கடன்கள் பேரால், குடிகள் எவ்வளவு இம்சைக்கு ஆளாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

“கோயில் நிர்வாகத்தில் பெரும்பாலும் இருப்பவர்கள் ஆஸ்திக விரோதிகள்; கண்ணால் கடவுளைப் பார்க்க உரிமை பொருதுகடிகள்; உழைத்து உழைத்து ஓடாய் போய், சம்பாதித்துக் கொடுத்த செல்வத்தால் கடவுள் களம் அதனால் கூலிபெறும் நிர்வாஹ உத்தியோகஸ்தர்களும் கடன்களின் பேரால் குடிசைச் செய்யும் கொடுமை மிக மிகக் கடுமை. எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கடவுளெல்லாம் பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர் என்று ஏற்கெனவே இந்த சபையில் கூறியுள்ளேன்.

“இந்தக் கடவுளெல்லாம், தங்கள் கடனை எல்லாம் நீக்கிக் கொண்டு, ஓரளவு பெரிய பணமுடைய, பணக்காரசாமிகளாகவும் ஆகி உள்ளது.

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [11th January 1954]

பல சவாமிகள், ஆடை புதிப்பித்துக்கிக்கொண்டது. சில ஆபரணங்கள் செய்து கொண்டது. சில வாகனத்திற்கு வர்ணம் இட்டுக்கொண்டது. சில வாங்கிக்கொண்டது. சில மதின் எழுப்பிக்கொண்டது. சில கோபுரம் புதுப்பித்துக்கொண்டது, கட்டியும் கொண்டது. ஆனால் இவ்வளவு சிலவும் செய்துகொண்டும், முதலும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நமது என் டோவ்மென்டு மந்திரி அவர்கள் மனமுவுந்து ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் சமீப பத்து வருஷங்களில், என்ன புதிய காரியங்களை செய்துகொண்டு எத்தனை லட்சம் முதல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கணக்குக் கொடுத்தால், சவாமிகளுக்கு சேர்ந்திருக்கும் முதல் எவ்வளவு என்பது சபையோருக்குத் தெரியும். துடர்ந்து வரும் வருஷங்கள் மேலும் பணத்தை குவிக்கப்போகிறது. ஏற்கனவே குத்தகைதாரர் பிழைக்க குறைச்சல் குத்தகை. குத்தகைதாரர் குடிசைமீடும் வாங்கிய குத்தகையை கடவுளுக்கு நேரில் குடிகள் கொடுக்க நமது பாதுகாப்பு சட்டம் செய்யப்போவதால், இன்னும் ஐந்து வருஷங்களில் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள கோவில்களெல்லாம் பல, பல, லட்சம் பணம் முதல் கொண்ட கோவில்களாக மாறிவிடும்.

“ஆனால் ஏழை பங்களான் என்ற அந்த கடவுள் வாகனம், ஆபரணம், மதில், கோபுரம்—இவ்வளவும் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும், முதல் சேர்க்கவும் வாய்ப்பளித்த, குடிகள் என்ன நிலையில் உள்ளார்கள்! கட்டிமீட, வைத்த மரம் இவைகள். நாசமாவதைத்தான் காண்கிறார்கள். கடனால் மேலும், மேலும் தொந்தரவுக்குத் தான் ஆள்கிறார்கள். நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்பது இதற்குத்தானா? கடவுளுக்கு வேண்டாமா? இவ்வளவு வசதி செய்து கொடுத்த தன் குடிகள் பயமுறுத்தல் இல்லாது, குடியிருக்க, கொல்லையில் வைத்த மரங்களை அனுபவிக்க, இரப்பாற உடுக்க, வயிராற சாப்பிச் செய்தால் அல்லவா இறை வணக்கம், ஆஸ்திகத்தன்மை மேம்படும், ஊரை ஏமாற்றும் எத்தர்கள், பல்லக்கில் பவனிரை, பக்தி அற்றவர்கள் கூலிக்காக பாட்டுப்பாடுவதினால், அல்லக்கம் பெருகும், ஏழை மக்களுக்கு அன்னாபுமமாகத்தான் கடவுள் பிரத்யட்சமாகிறார் என்ற காந்தி அடிகளின் வார்த்தையை, உங்களுக்கு ஞாபக ஸூட்டுகிறேன் எந்த சட்டத்தையும் ஏழை மக்களுக்கு எதிராக கொள்ளுவதில் வல்லவர்கள், நில பிரபுக்கள் இந்த நாட்டில் விவஹாரம், பெருத்த, ஜில்லாவில், எங்கள் ஜில்லாவும் ஒன்று. முனிசிப் கோர்ட், அடிஷனல் முனிசிப் கோர்ட், ஸப்-கோர்ட், அடிஷனல் சப்-கோர்ட், ஒரு தாலுகாவில் இரண்டு இடங்களில் முனிசிப் கோர்ட்கள் நிறைந்த ஜில்லா, எங்கள் வளமிகக் தஞ்சை ஜில்லா நடந்தால் தெருவெல்லாம், ஒன்று காபி கிளப் போர்டுகளும் இல்லாவிட்டால், B.A., B.L., M.A., B.L. போர்டுகளாகத்தான் காட்சி அளிக்கும். எங்கள் ஜில்லாவுக்காக எந்த சட்டம் வந்ததாலும் உடனே கும்பகோணம் வக்கீலமார்கள் அந்த சட்டத்தை அனுவனுவாக பிளந்து, அதனால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களை பூதக்கண்ணாடி போட்டு பெரிதாக்கி விளம்பரம் செய்வார்கள் உடனே சென்னை பத்திரிகைகள் 6 பத்தி தலைப்புக் கொடுத்து உற்பத்தி குறைந்து விறம் என்று பயமுறுத்தும். இது வெறும் பத்திரிகை பிரசாரம். மிராசுதார், 100 பெயர் கூடி கூட்டம் நடத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான மிராசுதார்களும், பல ஆயிரம் பார்வையாளரும் கூடி புதிதாக வந்த சட்டத்தை ஷரா வாரியாக திருத்த வேண்டுமென்று, அழுத்தமாக பேசியதாக ஆறுபத்தி தலைப்பு கொடுத்து அரசாங்கத்தை அச்சுறுத்த ஆரம்பிக்கும். இல்லாவிட்டால் விவஹாரம் சரியாக இல்லாவிட்டால், அதிகாரிகளை சரிக்கட்டி காரியத்தை சாதித்துக் கொள்வார்கள் நிலச்சுவான் தார்கள். சமீபத்தில், தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டத்தை எவ்வளவு சாதகமாக, எங்கள் நிலச்சுவான்கள் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள் என்பது நேற்றைய சர்க்கார் அறிக்கையிலிருந்து சபையோருக்கு தெரிந்திருக்கலாம். சமரஸ் அதிகாரிகள் பழைய கோட்டை அணிய முடியாத நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். மந்திரிகள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள், மாஜி மந்திரிகள் அடங்கிய பிரம்மாண்ட மகா நாட்டில் சமரஸ் அதிகாரியின் எச்சல் புத்தியை, விளக்கி தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். முடிவு ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாப்பான்,

11th January 1954] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

ஒரு தாலுகாவில் . அக்ரமம் செய்தவர், பல தாலுகாவுக்கு தன் மனு நீதியைச் செலுத்த உயர்த்தப்பட்டு விட்டார், ஜன நாயகத்திற்கு எங்கள் ஜில்லா அதிகாரிகள் கொடுக்கும் மதிப்பு இவ்வளவு தான்.

“மேலும் இருக்கும் ரெவினியூ கோர்ட்டாரை சரிக்கட்டி, ஆறங்க மாநாடுகள் வள்ளுவர் வகுத்த வழியை, வையகத்தார் தெரிந்துகொள்ள மாநாடுகள், மூலர், தேவர், நாயன்மார் திருநட்சத்திர, பன்னிருவர் பாசர், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை மகாநாட்டுத் தலைமையில், மந்திரிகளுக்கு பதிலாக, அதிகாரிகள் தலைமையில் மாநாடுகள் நடத்தி, அருட் செங்கோல் மூளையினால், ஒளி விடும், சில கதிர்களை வீசி, குடியானவர் கோறிக்கைகள், குட்டிச்சுவராக்கப்படுகிறது. இது, வாணியும் மண்ணையும் ஒரு காலி வஸ்திரத்தால் ஆளும் மகா பெரிய பண்டாரங்கள் செய்யும் வேடிக்கை. இலை நிறைய சோறிட்டால் கடவுளை நன்றாய் இருக்கணும் என்று சொல்லி திருப்தியுடன் சாப்பிடுவான். ஏழை பட்டினியினால் வாழும் உழவனோ, பழையபோனை கடவுள் பட்டினி போட்டுக் கொல்கிறானே என்று நினைப்பான். ஆஸ்திகம் பெருக விரும்பினால் படித்த கூட்டத் திற்கு எதிரில் பாசரம் பாடிக்கொண்டிராமல் பாமரங்கள், அதிலும் கோயிலுக்கு விருது தூக்கி, வாகனமெடுத்து குளம் வெட்டி கோபுர மெழப்பிய அந்த உத்தம உழவர்களின் கடனை, பாரம்பர்யமாக வந்த கடனை நீக்கி விடுதலை செய்யுங்கள்.

“பண்டாரம் கொடுக்கவேண்டிய கடனை தவணை சொல்ல சட்டம் இடம் கொடுக்காமல், சாகுபடி சம்மந்தமான பாக்கிகளை ஒரு வருஷ மென்று ஒத்தி வைக்காமல், ஒழித்துக் கட்டுவதுதான் நல்லது. ஒத்தி வைப்பது 1 வருடமாக இல்லாமல் 10 வருடமானாலும் பரவா இல்லை. நாளுகால் கோமாரியும் இறங்கி 1 காலில் வந்ததைப்போல, ஆண்டு முடிவில், வட்டியும் முதலுமாக, கச்சேரியில் ஏறி வக்கீலுக்கும் தச்சனையும் ஸ்பாம்புக்கு அர்ச்சனையும் செய்துகொண்டு பெருமான் பெத்தபெருமா ளாவதில் என்ன லாபம். ஆதலால் 2 வேலி நிலத்திற்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் கடனை பொதுவாக ஒழித்து அதற்கு மேலுள்ளவர்கள் கடனை ஒத்திவைப் பது நல்ல காரியம் என்பதை திரும்ப திரும்ப வற்புறுத்திக் கூறி இச்சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்பிய சர்க்காருக்கு ஏழை மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

12-25
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே ! எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்களெல்லாம் இந்த கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்தும், வரவேற்றும் விளக்கமாக பேசினார்கள். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது இது ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தைத்தான் கொடுக்கும்மென்பதைச் சொல்ல முடியும். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் காலையில் பேசிய காலத்தில் ஏதோ எதிர் கட்சி நண்பர் பலர் திருத்தங்களை கொடுத்து அதை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்றார்கள். கனம் ராஜா சிறம்பரம் அவர்கள் திருத்தக் கூடியதைத்தான் சொல்லிய சமயம் சொல்லுகிறோம் என்றார்கள். அம்மாதிரி திருத்தக் கூடியதை திருத்தினால்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நல்ல திட்டம் செய்தவர்களாவோம். பெரும் மிராசதாரர்களுக்கு நாம் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் மட்டும் போதாது. இம்மசோதா மூலம் நிலத்தை உழும் உண்மை விவசாயிகளுக்கே நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்விதமான நோக்கங்கள் செய்யக் கூடிய நல்ல அம்சங்களுள்ள மசோதாவை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் தந்தை அரசாங்கத்தில், ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று கொண்டு வந்து விட்டு, அரசாங்கத்தினுடைய கடனை மட்டும் ஒத்திப் போடாதிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். என்னென்றால் நம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் அரசாங்கக் கடனை ஒத்திப்போட்டால் அரசாங்கம், மற்ற கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் முதலியவை நடைபெறுவது கஷ்டமென்று சொல்லுகிறார். அதுவும் ஓரளவு வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த அரசாங்கம் தங்க

[Sri M. Palaniyandi] [11th January 1954]

ஏளைய கடனையும் இரண்டாம் தடவையாக ஒத்திப்போடுவதால் நம் நாட்டிலுள்ள 10 கோடி விவசாய மக்களுக்கு பெரிய உதவி செய்தவர்களாவோம். அவர்களாலும் நம் அரசாங்கம் மிகவும் நல்ல அரசாங்கம் என்று பேசப்படும். மந்திரி சபையும், மற்றவர்களும் பெருமைப்படுவர். இவ்வாறு அரசாங்கக் கடனை சில ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திப் போடுவதால் ஒன்றும் அது பாதிக்கப்படாது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் இதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஏழை விவசாயிகளின் நிலையை உணர்ந்து அரசாங்கக் கடனையும் ஒத்திப்போடும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு அதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளுமென்றும் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, இந்த ராஜாஜி மந்திரிசபை பலவிதமான சட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அடிப்படையை மாற்றாமல், பலவித சட்டங்களைச் செய்வதால் ஒருவித காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாது. இன்னுள்ள நிலையிலே விவசாய மக்களுக்கு உதவியளிக்க முக்கியமாக கிராப் இன்சூரன்ஸ் (Crop Insurance) திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பணம்போட்டு பயிர் செய்கிறார்கள். ஆனால் தங்களுடைய நிலங்களில் விளைந்த பயிர்கள் பூச்சுடிபுதாலும், இன்னும் மற்ற பல காரணத்தாலும் பாதிக்கப்படலாம். அவர்களுக்கு இந்த (Crop Insurance) திட்டம் கொண்டு வந்தால் மிகவும் உதவியளிக்கும். இது பற்றி கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே நன்கு யோசித்து இந்த (Crop Insurance) திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த மந்திரி சபைக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசை படுகிறேன்.

“1948-ல் அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதாக முன் வந்தார்கள். பல விவசாய மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் பெற்று, மேலும் தாங்கள் வெளியில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கடன் வாங்கி செலவழித்து கிணறுகளை வெட்டினார்கள். பல கிணறுகள் வெட்டி தண்ணீர் வராமல் இருக்கின்றன. சில பாதி வெட்டி அதற்கு மேல் பிரயோசனமில்லாமல் அதோடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி பல வித கஷ்டங்களுக்கு விவசாயிகள் ஆளாகியிருப்பது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் இன்று இவ்வாறு பல கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கும் விவசாயிகளிடம் தாங்கள் கடனாகக் கொடுத்த அந்த தொகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்திக் கேட்பது அபிஷியல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் (Official Administration) குறையையத்தான் காண்பிக்கின்றது. ஆகையால் இதைக் கவனித்து இந்த கிணறு மான்யத்தைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு இந்த கிணறு மான்யத்தை ஒத்தி வைப்பதோடு, முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு (Crop Insurance) திட்டத்தையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்சமயம் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை நான் ஆதரித்துப் பேசும்போது சில திருத்தங்களை வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் எதிர் கட்சியில் இருக்கிற காரணத்தால் எதையும் எதிர்ப்பேன் என்று நினைக்கவேண்டாம்.

12-30
p. m.

“எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வருகின்ற நல்ல திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால் தான் ஜனநாயக சர்க்கார் நடத்துகிறோம் என்று பெருமைப்பட முடியும். ஆகவே, நாங்கள் கொடுத்த திருத்தங்களை கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஆலோசித்து ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன்.

11th January 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

“இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவானது பெரும் பணக்காரர்களுக்கும் நன்மை அளிக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். இது வக்கீல்களைப் பாதிக்கின்றது. ஆகையால், அவர்களில் சிலர் இதை எதிர்க்கிறார்கள்.

“நான் ஒரு ஐயங்கார் வக்கீல் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் கல்வி திட்டத்தை எதிர்த்த சமயத்தில் ‘ராஜாஜி கொண்டு வந்த கல்வி திட்டத்தை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள்? அவருடைய மூளை அபாரமானது’ என்று அவர் சொன்னார். (His brain is as sharp as the razor blade) ஆனால் அதே வக்கீல் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் இந்த சட்டம் வந்தால் இது அவருடைய தொழிலை பாதிப்பதால் அவர் என்ன சொல்லுகிறாரென்றால் ராஜாஜிக்கு வயதாகி மூளை குழம்பி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“கொஞ்ச காலமாகத் தான் என் மூளை குழம்பி விட்டது. உண்மை தான்.”

*** SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—**“இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகள் எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். சமூட்டிக்குப்பம் ராஜாவேல் சமூட்டியர் என்ற ஒரு விவசாயி அகம் ஆறுமுக செட்டியார் என்பவரிடம் வாங்கின ரூ. 450-க்கு புரோ நோட்டு ரூ. 1,260-க்கு எழுதிக் கொடுத்து கடன் வாங்கினார். அது மட்டுமல்ல. வேறு ஒருவரை, அதாவது நடராஜ பட்டையாச்சி என்பவர் Surety ஆக இருப்பதற்கு அவருக்கு ரூ. 1,260-க்கு புரோ நோட் எழுதிக் கொடுக்கும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. ரூ. 450 கடனுக்கு ரூ. 2,520-க்கு புரோ நோட்டு எழுதிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரிக்கு அந்த ராஜாவேல் சமூட்டியார் பல மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார். அநியாயமாக விவசாயிகள் ஏமாற்றப் பட்டு கோர்ட்டிலே ஆஜர் பண்ணப்படுகிறார்கள். கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இதைக் கவனிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். எப்ரல் மாதத்தில் முதல் மகஜர் வந்திருக்கிறது. செப்டம்பர் மாதத்திலும் இரண்டாவது மகஜர் வந்திருக்கிறது. இறுதியாக டிசம்பரில் ஒரு மகஜர் வந்துள்ளது. அதை அவர்கள் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றையதினம் தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடனை ஒத்திவைப்பது போல், சர்க்கார் கடன்களும் ஒத்தி வைக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட மனிதனைப் பாதிக்கின்ற சட்டம் தான் சர்க்காரையும் பாதிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களிடம் விவசாயிகள் பட்ட கடன்களுக்கு சர்க்கார் அந்தத் தொகைக்கு ஒரு Cheque ஒ அல்லது ஒரு Pro-note ஒ எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்காரிடம் அதற்குப் பணம் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்கலாம். கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் மனது வைத்தால் பொது மக்களுக்காக கடன் வாங்க முடியும். ஏற்கனவே 5 கோடி ரூபாய் கடன் வேண்டுமென்று சொன்ன மாதிரத்தில் மந்திரிகள், ஜமீந்தார்கள், பணக்காரர்கள் எல்லோரும் கேட்ட தொகைக்கு அதிகமாகவே கொடுத்தார்கள். அதே போல், விவசாயிகளின் கடன் நிவாரணத்திற்கென்று மறுபடியும் கடன் கேட்டால் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். அப்படிக் கடன் வாங்கி ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவியளிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“அப்படிக் கொடுத்தால், விவசாயிகள் கடனை சர்க்காருக்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு ஆண்டு தவணை போதாது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று செய்யவேண்டும்.

“ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் பாங்குகள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமே யொழிய, வெறும் சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டால் மாதத்திரம் போதாது. விவசாயிகள் கடன் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடைமியாக விவசாயிகளுக்கு பணம் தேவையாக இருக்கிற காரணத்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நீண்ட காலத் தவணைக்கு கடன் கொடுத்து உதவு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.”

“ Secondly, I am not a lawyer. If I were a good lawyer, I would welcome a bad law because it would mean some income to me. But I refer to that for the simple reason that I want the Hon. the Chief Minister to understand that because we are not lawyers these legal wordings read Greek to us, and that it takes time for us to understand even the corrections suggested by him. From what little I can understand, I believe that his suggestion goes, to some extent, to satisfy the demands of the Opposition. But I cannot even say that it goes far enough, because I do not understand the full implications of the suggestions he has made. Whereas he takes five minutes to understand and formulate these amendments, it will take five days for us to sit, write out and understand the implications of these amendments. That is another reason why we should be given a little time to think over.

“ Finally, I want to say the measure is good, but I do not quite see the urgency for pushing it through. The Ordinance, I think, will be in force till the 15th of February. The Budget session may begin by about the third week of February. There is only one week intervening and I hope that the Government will find some way of bridging the gap and then taking up this Bill or will at least give us some more time. That is the plea of the Opposition.”

SRI C. H. KANARAN —“**ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, തൃക്കിഷ്കം കടംപനിട്ട** ജളതു വിളനക്കുംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, മഴയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, കായികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില്പനയും അമിതമായ പാട്ടുവമാണം കടം വർദ്ധിക്കാനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങൾ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ, മഴപെയ്യിട്ടുണ്ട്, എല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളുമെന്നുള്ള ഒരു നിലയുണ്ട് സീകരിക്കുകയാണെന്നതു്. വളരെ കൊല്ലങ്ങളായി കൂടികൂടിപന്നിട്ടുള്ളതാണു് തൃക്കിഷ്കത്തട കടം. മഴ പെയ്തതുകൊണ്ടുമാത്രം ആ കടം തീരുന്നവേകുന്നില്ല. മലബാറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും മഴ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വിളവുണ്ടു് ധാരാളം സ്ഥലങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു കൊല്ലത്തെ അപവധി കൊടുത്തതുകൊണ്ടു് കടമെല്ലാം തീർക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു് ശരിയല്ല. വളരെകാലംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള കടങ്ങൾ ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ടു് വീട്ടിത്തീർക്കുമെന്നു വീചാരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നൂറായിപ്പോ കടങ്ങളെ താല്പാലികമായി നിറുത്തിവെക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്ന ഈ ബില്ലിനെ ആൻ സമാഹരിക്കെയ്യുന്നു. അതേസമയം ഈ ബില്ലിന്റെ ഫലം പോരായ്മകളെ എടുത്തുപറയാതിരിക്ക

11th January 1954] [Sri C. H. Kanaran]

[illegible]

“കടത്തിന്റെ കാലാവധിയെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു ഈ കടങ്ങൾ വീട്ടി തീർക്കാനുള്ള പരമാവധി വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. അഞ്ചു കൊല്ലം ആകണമെന്ന ഒരു ദേശാധിപതി ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതു സാധിക്കാത്തവയ്ക്കിടയിൽ മൂന്നു കൊല്ലമെങ്കിലുമാകണം. അതു കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളെ ബന്ധിക്കരുത്. കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾക്കു കൊടുക്കാനുള്ളത് ഒരു കൊല്ലമെന്നതന്നെ വെച്ചാൽ മതി. മറ്റു കടങ്ങൾ മൂന്നു കൊല്ലവും കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾക്കു കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു കൊല്ലവുമെന്നാകണം. കാലാവധി നീട്ടുക മാത്രമല്ല ഈ കടങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായ രംഗേന്ദ്രപക്ഷണം നടത്തി പലതും വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇരുനൂറ്റി അമ്പതുനൂറ്റാണ്ടു പ്രമാണം എഴുതി കൊടുത്തിട്ട് 100 ക. കൃതിൽ വാങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണു മലബാറിലുള്ളത്. കരുമുളകിന് 250 ക. വിലയുള്ളപ്പോൾ 100 ക. കടമായി കൃതിൽ കൊടുത്തിട്ട് മുളകുമുഴുവൻ കൈക്കൊള്ളാൻ ഒരു സമ്പ്രദായം മലബാറിലുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടപാടുകൾക്കാണ് മലബാറിലെ ഹിന്ദു കൃഷിക്കാരും നശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കടം വീട്ടാനുപശ്രേയപ്പെടുന്നതിനെയല്ല എത്ര കടം വെട്ടിച്ചുരുക്കണം എന്ന ഒരു രംഗേന്ദ്രപക്ഷണം നടത്തണം. അല്ലാതെ ഒരു കൊല്ലം നീട്ടിയതുകൊണ്ടു മാത്രം കൃഷിക്കാരനു വലിയ നഷ്ടക്കിടാൻ പോകുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഇതൊരു ശുപേക്ഷയാണ് ഈ ബില്ലിൽ കർക്കശത്താഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടി ഉൾപ്പെടാത്തതും ജന്മിയരെ ഉൾപ്പെടുത്തരുത് എന്നാണ്. മറ്റൊരു കാര്യമാണ് മൂന്നു കൊല്ലമാകണം ; കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചു കടത്തോളം ഒരു കൊല്ലം വയ്ക്കണം ; ഏതെല്ലാം കടങ്ങളാണ് പെട്ടെന്നു തീർക്കേണ്ടതെന്ന് രംഗേന്ദ്രപക്ഷണം നടത്തണം.

“മനോര പ്രധാന സംഗതികൾ പഠിക്കട്ടെ. കടം കൊടുക്കാനുള്ള ഏല്പാടുകൾ നിറുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽ പെടാതിരിക്കാൻ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഗവർണ്മെന്റിനുള്ളതായ ധാരാളം ഉറപ്പികൾ കടം എടുക്കാം. അതു കൃഷിക്കാർക്ക് കടമായി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കടം കൊടുക്കുകയോണെന്നതിൽ കൃഷിക്കാർ അതു വലിയ കടം ഉണ്ടാക്കുകയില്ല കടം കിട്ടാൻ സൗകര്യമുള്ള കാലത്തോളം കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടാൻ വേണ്ടുന്നില്ല.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“ Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all, I thank the 25 hon. Members for the remarks and suggestions made in the course of this discussion. The Bill has been universally welcomed except by a solitary Member hailing from the Gingee taluk. I really admire his courage to stand all alone in this Assembly against this Bill. But that has been more than counteracted by the Leader of his Party who stood up and said that he stood for this Bill. I can understand that. He comes from an out and out agricultural community and he moves daily with the agriculturists. He lives in the village and he knows their difficulties.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th January 1954]

Therefore, he understands and welcomes this Bill. I congratulate the Leader of the Toilers Party on the stand he has taken. The other Member of that Party I referred to oppose this Bill. That also I can understand. He lives in a different atmosphere and moves in an atmosphere of his own. Therefore, he is not able to understand the situation. So, I really sympathise with him.

"From the general trend of the discussion, I find that about half a dozen points have been made out. I shall meet them in a general way in so far as is necessary here and in a particular way when the appropriate clauses are taken up for discussion. The first point is that the Bill should be referred to a Select Committee. It has already been explained why it is not practicable now to think of a Select Committee. Ordinarily, when we find time and time does not sit tight on us, we refer Bills to a Select Committee and there have been instances when we referred Bills to a Select Committee, e.g., the Malabar Tenancy Bill and the Preservation of Private Forests Bill. Here in this case we are not in a position to do that. This is an urgent Bill. This is not of a permanent nature. This is a simple Bill consisting of seven or eight clauses of which only two or three clauses are really important. Therefore, we are not able to oblige hon. Members in that direction.

"Some criticism was made that this Bill was being hurried through and that it was not brought up soon after the Ordinance was promulgated. Sir, the Government took every step to publish the Bill as early as possible. But still in the matter of preparing a Bill, there are so many factors to be considered. The Bill has to be revised in a way more suitable and then it has to go through various processes in the Department. All that took time and the earliest one found possible was on the 5th or the 6th January 1954 and we published it without any delay. So, the charge of delay should not be levelled against the Government. Any other charge I may accept but not that charge.

12-10
P.m.

"Another point was that the Bill went too far. It was contended that it protected people who ought not to be protected. An allegation was also made that it did not protect people who ought to be protected. So there are these two extremes. In making a statute, it is not always possible to fit in everything. It is not like a tight jacket to be fitted in exactly. Legislation cannot be made exactly to the point. If this is done, there is no need for courts at all. The very fact that there are courts, lawyers arguing cases and judges giving judgment shows clearly that there is some loophole in the legislation. We have tried our best to bring within the scope of the Bill all people who deserve this help. We have tried our best to do the maximum good in that way. If some escape and if some who are not entitled to come in are included, we cannot help it. Sir, when a beneficial legislation is brought, it is in the nature of rain. When it rains, it makes no distinction between good men and bad men, those who deserve it and who do not deserve it and those who want it and those who do not want it.

11th January 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

A beneficial legislation is also like that. It is expected to do good for those to whom it is intended. But, if it causes some hardship and inconvenience to certain others, we cannot help it. In legal drafting, we shall try as far as possible to bring the desired people within the scope of the Bill.

“ Now, we have met one point, viz., the exclusion of rich people, by the amendment that was suggested by the Hon. Chief Minister. By introducing a clause that income-tax assesses will be beyond the purview of this Act, we have done a good deal. Because, that will cover many cases. Big mirasdars and businessmen who may now come within the scope of the Bill, will be excluded. If some mirasdars escape, it does not matter. After all, mirasdars have also got to collect money from the tenant. As it now stands, they cannot collect the money from the tenant. So they are also hit. The idea of some people seems to be that the mirasdars should be hit somehow or other. They are also hit by this particular legislation. They cannot collect the money from the ryots below them. So, let those hon. Members have the satisfaction that the mirasdars are also affected by this legislation.

“ Sir, some of the lawyer Members have suggested that the ‘ stay ’ should apply only to execution and not to suits. They said there would be accumulation of work and that soon after one year, the courts will find it very difficult to cope with the work. My answer to those friends is this. I know these courts. I was also a practising lawyer once and I know what is taking place in a court. The Judges generally take simple cases and they try to postpone very complicated cases, like suits relating to titles, etc., as far as possible. This will give an opportunity to the courts, when they have no work, to take up such cases and clear off the arrears. The lawyer friends also will have good work then.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ And big fees also.” (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ So, let it not be complained that the courts will come to a standstill.

“ As regards the point, as to why we gave this stay of suits, it was clearly explained. We wanted that the ryots should not be embarrassed. The very fact that there is a suit against him terrifies many a ryot. When I say this, I am not referring to the court-bird variety. I only refer to the ordinary variety of ryots, who are very much afraid of suits. I know very many ryots do not go to a court; they would rather prefer to prostrate before the creditor and get time to repay the money than face court proceedings. For such people, the very notice of a suit will be a great embarrassment and will put them out of sorts. Members know the difficulties of these poor ryots. The ryot has to come from a far off place. When he comes to the lawyer's house, the lawyer will not be found and only the clerk will be available. When he

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th January 1954]

comes a second time, he will find the lawyer, but not the clerk. When both the lawyer and the clerk are available, the lawyer may be engaged in some other work. In this manner, the poor ryots are likely to be put to embarrassment in many ways. We only want to avoid such embarrassments to the ryot. That is all.

“ It was suggested by some hon. Member that the collection has to be done in three instalments. It is a matter of detail whether it should be in one instalment or three instalments. That has got to be discussed and we shall see that later on.

“ Some hon. Members said that takkavi loans and other Government loans should also come under this Bill and the ryots have to be given protection from these loans also. Yes, it will be a good thing. Even if the whole amount, I mean all the loans are wiped off—I am saying this only for argument—it will be a better thing. But, it is not possible to do so. The Government are like parents to the ryots. They know when to do good for the ryots. They know when to give tax exemption. As a matter of fact, during the period of famine and distress, the Government granted so many remissions. In such times, the Government will certainly come to the rescue of these poor ryots. Hon. Member Sri Raja Chidambaram spoke on takkavi loans and well subsidies. He also gave a petition to me a few days back and I took action on it immediately. In dry areas which had experienced drought continuously and where distress and famine were prevalent, we have asked the Collector to postpone the collection of these loans. In such cases, we do interfere and come to the rescue of the ryots. So, people need not be afraid of the Government. There is always difference between an ordinary creditor and a ‘Government creditor.’ That is all what I want to make out.

“ Sir, I think the hon. Member Sri Manali Kandasamy welcomed this Bill. But, he said that this does not go far enough, there was no use in postponing the payment of arrears for one year, and the whole thing must be wiped out. His speech amounted to that. I want to make the position clear. Let no impression be created that as a result of agitation or otherwise, the Government will be prepared to wipe off these debts. That is not going to happen. I think that has been made very clear. Hon. Members have pointed out that rural credit was in danger, the ryots were not able to get any loan because of the declaration of a moratorium and because of the fear that it was likely to be extended by another two or three years and it was also likely that the whole thing would be wiped out. Let me say here and now that no such thing will happen. The Government are not going to do it, as it will not be in the interests of the ryots themselves. We want that rural credit should be readily available for the ryots. Already, sufficient money is not available to them and we have taken various steps to make money easily available for the ryots. Anyway, that is a bigger question which has to be considered at the All-India level in Delhi. So, we need not go into it just now. Let nobody be under the impression that this is only the first

11th January 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

instalment of a possible or probable measure for wiping off the arrears at a later stage. It would be bad for the ryots. I want that people should not have this impression.

“ Hon. Member Sri Karuthiruman and some others advanced the plea for a crop insurance scheme. As I said in the beginning, this is a small, temporary Bill which declares a moratorium for one year. It is not quite right to bring all these bigger questions within the scope of this small Bill which has a very limited objective. All these bigger questions have to be considered at the proper time.

“ My lawyer friend behind who comes from the same district as I do, has given certain suggestions. If I were to adopt Mr. Panchaksharam Chettiar's suggestions, it will involve an elaborate enquiry. We are not going to have an inquisitorial enquiry to go into each and every question. The idea is to avoid such enquiry as far as possible, so that the relief can be given to the ryots easily and there may not be any doubts about it. That is why we are not able to accept certain amendments relating to banks, big businessmen and so on. If we were to accept such suggestions and amendments, it will considerably delay matters. Such delays will of course be welcomed by one section of people who will have a very good crop. But that will defeat the very object of this Bill. I see the force of some of the amendments. But I must tell the hon. Members that it is not humanly or legally possible to fit in everything. There will be some loophole and we cannot help it.

(At this stage, Mr. Speaker occupied the Chair.)

“ Let us view it in an overall way and see how far it will ^{1 p.m.} justify itself. Sir, it is one of the clock. All hon. Members are hungry and I am also hungry. We shall now pass the motion and meet in the afternoon to take up the Bill clause by clause. I would request the hon. Mover of the amendment to refer the Bill to a Select Committee to withdraw it.”

MR. SPEAKER:—“ I wish to know whether Mr. Vinayakam withdraws his motion.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ Sir, before we come to any decision on the motion, I have got to explain a few points. It is I that moved that the Bill be referred to a Select Committee. After me, a sufficient number of Members have spoken in support of the Motion, but from other points of view than mine. A few lawyers and a few mirasdars—to quote the language of the Minister in charge of the Bill—have also adduced several reasons why it should go before a Select Committee. Here, I would like to clear a misapprehension as Dr. Menon put it. I am not a practising lawyer. I am not interested in legal quibblings that this Bill may give rise to. It is also very difficult to trap me and, therefore, it is not that lawyers tempted me to table these amendments. I want to make the Bill a perfect one. This is a haphazard Bill.

[Sri K. Vinayakam] [11th January 1954]

This is a Bill which seeks to give protection to agriculturists, but does not satisfy the needs felt in the villages. I would ask the Minister in charge to ponder over the amendments tabled by me. I wanted that the term 'agriculturists' must be defined properly so that an absentee landlord may not get the benefit of the Bill. And now the Government have come forward with a slight modification of the definition exempting agriculturists who are income-tax assesseees. What about agriculturists who pay property tax, house tax, etc.? If the Government had come forward with a little more clarification, I would have been satisfied. Then, Sir, there is another factor to be considered. There are certain institutions in Madras giving loans to the residents of Madras on house property and the like. Such kind of institutions should not be brought within the scope of the Bill simply because the men who run for the aid of such banks are agriculturists. The Government are interested in safeguarding the finances of the State and co-operative institutions. What about 'Nidis' which have advanced loans on property in Madras? Their transactions will come to a standstill if the Bill applies to them. Such 'Nidis' should also be exempted. Otherwise rural credit will go."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, my experience of discussions and debates is that after the Minister in charge replies, there will be no speech by any hon. Member because there is no opportunity for the Minister to reply again."

MR. SPEAKER:—"The Mover has got a right of reply. After he replies, I will ask the Minister to reply again."

* SRI K. VINAYAKAM:—"I am very glad, Sir, that the past experience of the Minister has not stood him all right on this occasion. (Laughter.) Sir, I was harping on the point that the Government should not only come forward to help the agriculturists in a negative way but that they should be provided all facilities on the positive side."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has the right of reply but he should be brief." (Laughter.)

* SRI K. VINAYAKAM:—"Agriculturists are now at the mercy of usurious money-lenders who adopt all sorts of questionable methods in the matter of lending money to them. These are all the points which I want a Select Committee to consider. The Hon. the Chief Minister says that if we obstruct the passage of this Bill to-day, he will go about the country and tell the people: 'They are against giving aid to agriculturists'. Sir, we want to give the agriculturists better facilities. We want to be more helpful to them than the Government are. The Government should not create a harvest for the lawyers to reap, as the Hon. the Minister for Revenue said. If you have a definition like the one contained in the Bill, you will only be encouraging intelligent lawyers to make a harvest out of the Bill. These are the points which I want to be clarified and, therefore,

11th January 1954] [Sri K. Vinayakam]

I want the Bill to go before a Select Committee. I am not satisfied with the abundance of reasons with which he tried to defend his Bill. Therefore, it should go before a Select Committee.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ My reply is I oppose the Motion.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ I regret my inability to withdraw the motion.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be circulated for eliciting public opinion.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ I will now put the Government motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—“ I adjourn the House to meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER:—“ We shall now take up the consideration of the Bill clause by clause.”

Clause 3.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir, I move—

‘ In clause 3 add the following proviso to Explanation II—

“ Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.” ”

MR. SPEAKER:—“ Motion moved—

‘ In clause 3 add the following proviso to Explanation II—

“ Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.” ”

[11th January 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

‘ Number the existing Explanations I and II as II and III and insert the following as Explanation I :—

“ Explanation I.—‘ Suit ’ does not include a claim to a set off made in a suit instituted by an agriculturist.” ’ ’

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

‘ Number the existing Explanations I and II as II and III and insert the following as Explanation I—

“ Explanation I.—‘ Suit ’ does not include a claim to a set off made in a suit instituted by an agriculturist.” ’ ’

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

‘ (1) After the words “ for the recovery of a debt shall be made ” add “ Except where a debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist ”.

(2) Omit the words in last line “ from the date of the commencement of this Act ” and add after the words “ before the expiry of the year ” the figure “ 1954 ”. ’ ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

‘ (1) After the words “ for the recovery of a debt shall be made ” add “ Except where a debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist.”

(2) Omit the words in last line “ from the date of the commencement of this Act ” and add after the words “ before the expiry of the year ” the figure “ 1954 ”. ’ ’

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

‘ After the words “ of a debt ” occurring in line 2, insert the words “ and no application for eviction from any land for non-payment of arrears of rent which accrued before 31st March 1953 ”. ’ ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

‘ After the words “ of a debt ” occurring in line 2, insert the words “ and no application for eviction from any land for non-payment of arrears of rent which accrued before 31st March 1953 ”. ’ ’

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

‘ For the words “ Civil Court ” occurring in line 5, substitute the words “ Revenue Court ”. ’ ’

The amendment was duly seconded.

11th January 1954]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' For the words " Civil Court " occurring in line 5, substitute the words " Revenue Court " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' For the words " a year " substitute the words " two years " . '

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' For the words " a year " substitute the words " two years. " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' Add at the end of Clause 3, the following proviso :—

" Provided that the Government may extend the operation of this Act to such further period on a resolution being passed to that effect by the Legislative Assembly. "

After Explanation II insert the following new Explanation :—

" Explanation III.—In any suit or proceeding or application of the nature mentioned in Section 3, any agriculturist may be represented by an agent authorised in writing other than a Pleader or an Advocate only to prove whether such person is an agriculturist or not. " . "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' Add at the end of Clause 3, the following proviso :—

" Provided that the Government may extend the operation of this Act to such further period on a resolution being passed to that effect by the Legislative Assembly. "

After Explanation II, insert the following new Explanation :—

" Explanation III.—In any suit or proceeding or application of the nature mentioned in Section 3, any agriculturist may be represented by an agent authorised in writing other than a Pleader or an Advocate only to prove whether such person is an agriculturist or not. " . "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' After the words " any agriculturist " add the words " or a labourer " . '

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' After the words " any agriculturist " add the words " or a labourer " . '

[11th January 1954]

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ Sir, I move—

‘ For the words “ a year ” (in line 5 of clause 3) substitute the words “ five years ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ For the words “ a year ” (in line 5 of clause 3) substitute the words “ five years ”.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, I move—

‘ In Clause 3 after the words “ commencement of this Act ”, insert the words “ or such other period as may be resolved upon by the Legislative Assembly on a motion made on that behalf ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In Clause 3 after the words “ commencement of this Act ”, insert the words “ or such other period as may be resolved upon by the Legislative Assembly on a motion made on that behalf ”.’ ”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I move—

‘ In line 5 of paragraph 1 of clause 3 for the words “ a year ” substitute the words “ three years ”.’ ”

In Explanation I, for the words “ no suits or application of the nature . . . before the expiry of the period mentioned in this section ”, substitute the words “ suits can be filed but execution of decree that may be passed shall be taken against non-agriculturists only ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In line 5 of paragraph 1 of clause 3 for the words “ a year ” substitute the words “ three years ”.’ ”

In Explanation I, for the words “ no suits or application of the nature . . . before the expiry of the period mentioned in this section ”, substitute the words “ suits can be filed but execution of decree that may be passed shall be taken against non-agriculturists only ”.’ ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I move—

‘ In Explanation I, omit the words “ either against the non-agriculturist or ” after the word “ made ” in the fourth line and before the word “ against ” in the fifth line.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In Explanation I, omit the words “ either against the non-agriculturist or ” after the words “ made ” in the fourth line and before the word “ against ” in the fifth line.’ ”

11th January 1954)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I think an amendment of the term ‘ agriculturist ’ is now being proposed by Government. Therefore . . . ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I hope the hon Member will not mind my saying that there is one difficulty in regard to all the amendments now moved. If you make a provision in favour of one joint debtor and at the same time another joint debtor is excluded, the result will be that a surety may be proceeded against and the principal debtor cannot be proceeded against. Again we cannot make a difference between one kind of creditor and another, one creditor can proceed against a debtor and dispose or bring to sale all the latter's property, thereby ruining the other creditor. That is the difficulty in respect of these amendments. The hon. Member Mr. Swayamprakasam being a lawyer ought to know this.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ For the words “ before the expiry of a year from the date of commencement of this Act ” substitute the words and figures “ before 31st May 1959 ”. ’ ”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ For the words “ before the expiry of a year from the date of commencement of this Act ” substitute the words and figures “ before 31st May 1959 ”. ’ ”

SRI E. J. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir I move—

‘ For the existing Explanation II substitute the following :—

“ Explanation II.—In suits wherein other reliefs are coupled with payment of money, the suit can be tried and decree may be passed, but the decree can be executed only in respect of the other reliefs and not for payment of money ”. ’ ”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ For the existing Explanation II, substitute the following :—

“ Explanation II.—In suits wherein other reliefs are coupled with payment of money, the suit can be tried and decree may be passed, but the decree can be executed only in respect of the other reliefs and not for payment of money ”. ’ ”

[11th January 1954]

3-10
p.m. SRI S. PANCHAKSHARAM:—" I beg to move--

• 'For Explanation II, substitute the following:--

" *Explanation II.*—A suit shall not be deemed to be a suit for the recovery of a debt as defined in section 2 (c) if other reliefs are prayed in such suit and a decree shall not be deemed to be decree for payment of money unless the decree obtained is on a debt as defined in section 2 (c)." "

SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI:—" I beg to move--

'Add at the end of clause 3, the words "and such debt shall be recovered in three equal annual instalments".'

SRI K. ARANGANATHAN:—" I second the amendments, Sir."

MR. SPEAKER:—" Motion moved--

• 'For Explanation II, substitute the following.---

" *Explanation II.*—A suit shall not be deemed to be a suit for the recovery of a debt as defined in section 2 (c) if other reliefs are prayed in such suit and a decree shall not be deemed to be decree for payment of money unless the decree obtained is on a debt as defined in section 2 (c)." "

'Add at the end of clause 3, the words "and such debt shall be recovered in three equal annual instalments."' "

"The motion as well as all the amendments are before the House for discussion."

3-11
p.m. *SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பாக இருக்கும் மசோதாவில் செக்ஷன் 3 அதாவது கடன்காரர்கள் வாங்கி இருக்கக்கூடிய கடனை ஒரு வருஷ காலத்திற்கு அதன் பேரில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளோ அல்லது டிகிரியாக இருந்தால் அந்த சொத்துக்களின்பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கோ ஒரு வருஷம் ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்பது சட்டத்தின் முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. இங்கு நான் கொடுத்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷங்களாவது அந்தமாதிரி கடன் வசூலிப்பதை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கோருகின்றேன். அதை எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்ததன் நோக்கம் என்னவென்றால் கடன்காரர்கள், சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பஞ்சத்தால், மழை இல்லாததால், அவர்கள் நிதித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் வாங்கிக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியான நிலையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷம் நிவாரணம் போதுமா என்று பார்த்தால் அது போதாது என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். இன்றைக்கு சாகுபடி செய்து வந்தால் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் தான்யங்கள் கிடைக்கும். ஒரு வருஷம் முடிந்தவுடன் அந்த கடன்காரர்களுடைய நெருக்கடி அதிகமாக ஏற்படும். ஒரு வருஷம் முடிந்த உடன் விவசாயிகளிடம் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களையும் தான்யங்களையும் கடன் கொடுத்தவர்கள் கண்டிப்பாய் கைப்பற்ற முயற்சி செய்வார்கள். அதனால் இந்த சட்டத்தை எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய்விடும். அதற்காகவே மூன்று வருஷங்கள் என்று வைத்தால் அதாவது மூன்று வருஷங்களுக்கு அந்தக் கடனை வசூலிக்கக்கூடாது என்று வைத்தால் ஒருக்கால் கனம் ராஜாஜி எதிர்பார்ப்பது போன்று நல்ல மழை பெய்தால் . . ."

11th January 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ நான் கூறுவது போல் . . . ”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ நல்ல மழை பெய்து விவசாயிகள் நல்ல சாகுபடி செய்து ஏதாவது கொஞ்சம் மிச்சம் மீதி இருந்தாலும் அதைக்கொண்டு தங்களுடைய வாங்குகையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதற்காகத் தான் மூன்று வருஷங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற மூன்று வருஷங்களாக மழை இல்லாததால் சரியானபடி சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. ஏர் உழுவதற்கு மாடுகளைக் கூட வாங்க முடியாமல் ஏற்பட்ட காரணத்தால் கல்லுப்பட்டியில் கூட மாடுகள் வாங்க சக்தி இல்லாமல் மனிதர்களே ஏர் உழுதார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தோம்,—இவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமை விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஒரு வருஷம் போதாது, அதை மூன்று வருஷங்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முக்கியமான நோக்கத்தோடு இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் ஏர் உழுததாக சரித்திரத்தில் பார்த்ததே கிடையாது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அந்த நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தான் தான் இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தான் நமது நோக்கம்.

‘ After the words “ of a debt ” occurring in line 2, insert the words “ and no application for eviction from any land for non-payment of arrears of rent which accrued before 31st March 1953 ”.’

“ குத்தகை பாக்கிக்கும் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இப்பொழுது சென்ற காலத்தில் குத்தகை பாக்கிக்காக பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். குத்தகை வாரம் பாக்கிக்காக அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்து கோர்ட்டுகளில் நடுக்கும் கேஸ்களை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதும் தாக்கல் செய்த கேஸ்கள் மேல் நடவாமை நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் தான் எங்களுடைய நோக்கம். அதுதான் இந்த திருத்தத்தின் நோக்கம். இந்த சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய நோக்கத்தை பிரதிபலிக்கக் கூடிய திருத்தம் இது. இதை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டு வந்தோம். அதன்படி ஐந்து வருஷங்களுக்கு விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். சென்ற வருஷம் அங்கு அடித்த புயல் காரணமாகவும் இன்னும் மற்ற காரணங்களாலும் விவசாயிகளால் குத்தகை வாரம் கட்ட முடியவில்லை. அந்த நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை பாக்கியை ஒரு வருஷம் வசூலிக்கக்கூடாது என்று கூறி இருக்கின்றோம். ஆனால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற கூடாது என்று தடுக்கவில்லை. அதனால் நிலத்தை இழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் சலுகை கிடையாது. ஆகையால் நிலத்தை இழப்பதோடு அல்லாமல் கடன் தொல்லையும் பாதிக்கும். இது தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் இல்லை, மற்ற எந்த ஜில்லாவிலும் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி ஏதாவதும் சிவில் கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் இருந்தால் அதையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘ Provided that the Government may extend the operation of this Act to such further period on a resolution being passed to that effect by the Legislative Assembly.’

அதாவது இந்த சட்ட சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து இந்த சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் நீடிக்கலாம் என்று தீர்மானித்து அதன்படி காலத்தை நீடித்துக் கொள்ளலாம். இந்த 3-வது கிளாசில்

[Sri S. Ramalingam] [11th January 1954]

திட்டவட்டமாக ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் ஒத்தி வைக்கப்படும் என்று இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு வருஷம் மட்டும் பெய்திருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து மழை பெய்யுமோ என்னமோ தெரியாது. அதனால் பின்னாடி நன்மை ஏற்படுமோ என்னமோ என்பதற்காகத் தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தம் என்ன வென்றால் இந்த சட்ட சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்த மாதிரியான கடனை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றதோ அவ்வளவு காலத்திற்கு ஒத்தி வைப்பதற்கு இடம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

'Explanation III.—In any suit or proceeding or application of the nature mentioned in Section 3, any agriculturist may be represented by an agent authorized in writing other than a Pleader or an Advocate only to prove whether such person is an agriculturist or not.'

கனம் ராஜாஜி விரும்புவது போல் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான செலவைக் கொடுக்கக் கூடாது. மேலும் விவசாயிகளை கோர்ட்டு விவகாரங்களில் இழுத்து விடக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இல்லாமல் போனால் இந்த சட்டம் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் நிறைவேற்றமில் போய் விடும். எவன் கடன் கொடுக்க வேண்டுமோ அவன் விவசாயி இல்லை என்று மனுப் போடுவதற்கு முடியும். இந்தக் கேஸில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதை ஆட்சேபணை செய்து தான் ஒரு விவசாயி என்று ருஜு பண்ணுவதற்கு சட்ட வரம்பு இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு வக்கீலை வைத்துக்கொண்டு அந்த வக்கீலின் மூலமாக அந்த கேசை நடத்தித்தான் ருஜுப்பிக்க முடியும். இந்த திருத்தத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டால் அந்த மாதிரி வக்கீல் வேண்டியது இல்லை. ஒரு விவசாயி தான் ஒரு விவசாயி என்று வக்கீல் வைக்காமல் தன் ஏஜென்டு மூலமாக நிரூபிக்கமுடியும். இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதனால் வக்கீல்களுடைய வருமானத்தை குறைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் எனக்கு இல்லை. அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயி தான் ஒரு விவசாயி என்று நிரூபிப்பதற்கு ஒரு ஏஜென்ட் மூலமாகவோ அல்லது தானாக நேராகச் சென்று எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுத்து அதன் மூலம்தான் ஒரு விவசாயி என்று நிரூபிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தங்கள் ரொம்பவும் நியாயமானது. இதைப்பற்றி பொது விவாதத்தில் கூட இந்தப் பக்கத்தில் அதைப்பற்றி பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI S. RAMASWAMI NAIDU :—"Mr. Speaker, Sir, I have nothing particular. I wanted to say that the time at our disposal is short and the number of amendments are also very large. Can we not take all the amendments as moved?"

MR. SPEAKER :—"No, no. They should be formally moved and seconded."

3-20
p.m.

***SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—**"மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரசியலார் எந்தக் காரணத்திற்காக இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ, அதே காரணத்திற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றேன்.

"அரசியலார் இந்தச் சட்டத்தின் முதல் ஷரத்தில், இந்தச் சட்டத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி விளக்குகையில், விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இந்த வசதியை அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், எனது திருத்தத்தின் உட்கருத்தம் அதுதான். வழக்கறிஞர்கள் நிரம்பியிருக்கும் இந்த மந்திரிசபைக்கு இது நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும்

11th January 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

நாட்டில் நியாய ஸ்தலங்கள் வருஷத்தில் 180 நாட்கள் வேலை செய்கின்றன. மீதி நாட்களில் இதைப் போன்ற ஒரு சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் விவசாயி மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது இருக்கிறது. ஆகவே, உண்மையாக நீங்கள் ஒரு வருஷகாலத்திற்கு இந்தச் சலுகையை அளிக்கவேண்டுமானால், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டதிட்டங்களில் 180 நாட்களுக்குச் சலுகை இருக்கிறது. 180 நாட்களுக்கு நீடித்துக் கொடுப்பதற்கு உங்கள் சட்டத்தை இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு நீட்டிக்க வேண்டும் என்பது உட்கருத்து. அரசாங்கம் எந்தக் காரணத்திற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதோ, அதே காரணத்திற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரிப்பதற்கு முன் வந்திருக்கின்றேன். அரசாங்கம் இதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைத்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தில் டிசம்பர் முதல் டிசம்பர் வரையில் என்று இருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் டிசம்பருக்கு டிசம்பர் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இரண்டாவது வியாக்கியானத்தில் (Definition இல்) ‘Agricultural year commences on the 1st day of May’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்கு அறுவடை சமயம் புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் ஏப்ரல் முதல் மே என்று இருக்கிறது. அதே அறுவடை பாக்கி டெல்டா பிரதேசங்களில் நவம்பர் முதல் டிசம்பர் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு வருஷ தவணை தீர்ந்தவுடன் நிலச்சுவான்தார்களின் காலில் விழு வேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் 1,500 ரூபாய்க்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுத்தால்தான், கையில் 1,000 ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கிறது. அந்த சமயத்தில் உடனடியாக அடுத்த டிசம்பர் வரும்போது அந்த விவசாயியிடம் பணம் இருக்காது. ரூ. 1,500-க்கு வட்டியும் போட்டு, கடன் கொடுத்தவன் நிலத்தை ஜப்தி செய்ய முற்படுகிறான். டிசம்பருக்கு டிசம்பர் என்று இருக்கிறதே அது எந்த அடிப்படை என்று தெரியவில்லை. தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விவசாய வருஷம் என்பது மே மாதம் என்று இருக்கிறது. அதுதான் அறுவடை சமயம். ஆகையால், குறைந்தது மே மாதம் வரை இதை ‘extend’ பண்ணவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றேன்.”

***SRI K. T. RAJU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஒரு வருஷம் என்பது மசோதாவின் நோக்கம். மூன்று வருஷம் என்று கனம் அங்கத்தினர் ராமலிங்கம் அவர்களின் திருத்தம் கோருகிறது.

“கிராமங்களில் புரோநோட்டு எழுதிக் கொடுப்பது என்பது கடன் வாங்கிய தொகைக்கு அல்ல. 100 ரூபாய் கடன் வாங்கினால், ரூ. 200-க்கு எழுதிக் கொடுத்தால்தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள். கோர்ட்டிலே கேஸ் போடும் போது எழுதிக் கொடுத்த 200 ரூபாய்க்கு தான் போடுகிறார்கள்.

“ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த மசோதா தவணை அளித்திருக்கிறது. எப்பொழுது அந்தத் தேதி திரும், எப்பொழுது கோர்ட்டிலே கேஸ் போடலாம் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள் கடன் கொடுத்தவர்களெல்லாம். ஒரு வருஷம் என்பது குறுகிய காலம். ஒரு வருஷம் முடிந்தவுடன் பழையபடி கடன் கொடுத்தவர்கள் விவசாயிகளை நெறுக்கிப் பணத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். குறைந்தபட்சம் மூன்று வருஷ அவகாசம் இருந்தால்தான் நல்லது.

“இந்த சட்டமானது வந்ததற்குப் பிறகு இடைக் காலத்தில் விவசாயிகளெல்லாம் கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கடன் தொகையைவிட இரண்டு மூன்று மடங்குக்கு புரோநோட்டு எழுதிக்கொடுத்து கடன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பதை இந்தச் சபையின் ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். அதற்

3-22
p.m.

[Sri K. T. Raju] [11th January 1954]

காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி விசாரணை செய்யவேண்டும். அதற்கென ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம். எழுதிக் கொடுத்த பணத்தைப் பாதி ரத்து செய்துவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழை விவசாயிகள் உருப்படியாக வாழ முடியும்.

“கடன் நிவாரணச் சட்டம் பல வருஷங்களுக்கு முன் வந்த போது லேவாதேவிக்காரர்கள் இந்த முறையைக் கையாண்டு கொண்டிருந்தார்கள். 100 ரூபாய்க்கு பதிலாக 200 ரூபாய்க்கு புரோதோட்டு வாங்கும் முறை சட்டப் பூர்வமாக நடந்திருக்கிறது. பணம் கொடுக்காவிட்டால், எழுதிக்கொடுத்த தொகைக்கு கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் இந்த மாதிரி அதிகத் தொகைக்கு எழுதிக்கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷ தவணை என்பது வெகு குறுகிய காலமாக இருக்கிறது. ஒரு வருஷம் எப்பொழுது முடியுமோ என்று காத்தாகக் கொண்டிருந்து கடன்காரர்கள் விவசாயிகளை நெறுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும். இந்த மசோதாவை விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பது உண்மையானால், இந்த சட்டத்தை மூன்று வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கடன் பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே ஓரளவுக்கு நன்மை செய்ததாக ஏற்படும். அதன்படி இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த அடிப்படையிலே கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதனால், அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

3-25
r.m.

SRI K. ARANGANATHAN :—“கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, தற்காலிகமாக விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லைமீட்டுந்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். விவசாயிகள் கடன்பட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு தொல்லைகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று எண்ணத்தைக்கொண்டு தான் அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நாங்களும் அப்படித்தான் நினைக்கிறோம். மற்றவர்களும் நினைக்கிறார்கள். 1944-ம் வருஷத்திலிருந்து தென்னாற்காடு வடாற்காடு மாவட்டங்களில் பருவ மழை தவறிவிட்டது.”

THE HON SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“இதெல்லாம் காலியை லேயே பேசியாய்விட்டதே !”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நஞ்சைப் பயிரில் ஏக்கருக்கு ரூ. 180 முதல் ரூ. 200 வரையிலும், புஞ்சைப் பயிரில் ரூ. 40 முதல் 60 வரையிலும் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சென்ற 9 ஆண்டுகளுக்கு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் விவசாயிகள் சராசரி ரூ. 2,000 வரையில் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மழை பெய்த காரணத்தால் ஏதோ நல்ல பலன் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே கொஞ்ச நஞ்சும் இருந்த நம்பிக்கையையும் அவர்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அவசரச் சட்டம் வந்ததை வரவேற்கின்றோம். ஆனால், ஒரு ஆண்டு தவணை மட்டும் கொடுத்திருப்பது போதாது. அதைக் கண்டு நாங்கள் வருந்துகிறோம். குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப் பிரேரணையை நான் வரவேற்கின்றேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, my amendment is a very simple one. If ‘agriculturist’ alone is added, agricultural

11th January 1954] [Sri K. P. Gopalan]

labourers would be left out. The Hon. Minister's explanation did not deal with agricultural labourers. There are thousands of agricultural labourers. They are really landless poor people and their condition is a miserable one. If we go into the history of these people, we will know that they owned lands once, but they have become landless now, and they are labourers. Apart from that, because of the drought, famine and flood, these people have incurred heavy debts. If this Bill is not going to benefit them, there is no hope for them. Our Chief Minister claims that he is championing the cause of the poor people. Everybody will praise that. (Interruption by Chief Minister: 'Say, accept that'.) If we forget agricultural labourers, we will not be doing good to the poor. I request the Hon. Chief Minister to include agricultural labourers also. (The Hon. Chief Minister was heard to say: 'We cannot have general insolvency. Credit will be ruined.') I understand that the landlords will be benefited by this Bill; but I do not know why the poor agricultural labourers should not be benefited."

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷம் கொண்டுவந்த சட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு சரியான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. ஏழை விவசாயிகள் சென்ற வருஷம் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை இன்னும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன் தொகையை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்ய பல பேர்களுக்கு கோர்ட்டுகளில் உத்திரவு இருக்கிறது. இன்னும் விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் வசூல் செய்யவும் அவர்களை வெளியேற்றவும் கோர்ட்டுஹாலில் உத்திரவு பெருவதற்கு பலர் காத்தாக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் கொடுக்க வேண்டிய கடனை ஒரு வருஷம் தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் சிலர் மட்டும் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த சட்டமும் யாவருக்கும் பயன்படவேண்டுமானால் ரெவன்யூ சிவில் கோர்ட்டுகளில் தாவா இருந்தாலும் அவர்களை கட்டுப்படுத்தாது என்று இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோர்ட்டுகளில் வக்கீல்களை வாதிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளிடம் சட்டத்தை விளம்பரம் செய்யாததால் ஜனங்கள் சரியாக இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை இதனால் பல அதிகாரிகள் நியாயத்தைப்பார்க்காமல் சட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பலரை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற திட்டமிடும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். பல ஏழை விவசாயிகளை வெளியேற்றியுமிருக்கிறார்கள். இப்படிக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கோறுகிறோம்."

"குத்தகை பர்க்கிக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தாங்கள் கட்டவேண்டிய கடன் தொகையைக் கட்டத்தவறுவதால் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளுக்கு இழுக்கப்படுகிறார்கள். சட்டநுணுக்கம் தெரியாததால் அவர்கள் வக்கீல்களின் உதவியை நாடுகிறார்கள். கோர்ட்டில் தான் ஒரு விவசாயி என்று நினைப்பதற்கு ஒரு பிரதிநிதி மூலமாகவோ அல்லது தானாகவோ நேரில் சென்று எழுத்து மூலமாக எழுதிக்கொடுத்து அதன் மூலம் தான் ஒரு விவசாயி என்று நிரூபிப்பதற்கு வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக விவசாயிகள் வக்கீல் ஒத்தாசைக் கொண்டு பேசாமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். தஞ்சை சட்டத்தில் இவ்விதம் இருப்பதால் என்றும் பாக்கியில்லை. ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டமோ பண நஷ்டமோ ஏற்படாது. இதனால் பல சௌகர்யங்கள் ஏற்படு மென்று

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [11th January 1954]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகின்றேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு இதை நான் வற்புறுத்துகின்றேன். இதனால் ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் எவ்வித நஷ்டமும் ஏற்படாது.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—“ Sir, I am sorry, I was not present when my name was called. I apologise to the Speaker. I may be permitted to move my amendment. Both the amendments Nos. 80 and 81 relate to clause 3 and I will move them together. I beg to move—

‘ For paragraph 1, substitute the following :—

“ Bar of suits and applications—Before the expiry of a year from the date of commencement of this Act, the following legal proceedings cannot be instituted :—

- (1) suits for recovery of debts from agriculturists,
- (2) applications for the execution of decrees for payment of moneys passed in suits for recovery of debts from agriculturists,
- (3) insolvency proceedings against agriculturists, and
- (4) suits for ejectment of agriculturists from their leaseholds on the ground of forfeiture for non-payment of rent. ”

Below Explanation II add the following explanation :—

“ Explanation III.—A suit shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt merely by reason of a prayer in the plaint for award of costs to the plaintiff.” ’

“ With regard to stay of suits, there may be a case where there may be a lease deed wherein there may be a provision for the landlord or lessor to take possession of the property if default is made in the payment of rent within the stipulated time. In such a case, the landlord may file a suit for ejecting the tenant and in such a suit, the tenant will be relieved against ejectment if he pays arrears of rent into the Court. Therefore, in such a suit, he will be indirectly compelled or forced to deposit the arrears of rent. Thus, though outwardly the suit may be for ejectment, it will be a suit for recovery of rent actually. For unless he deposits the rent into Court, he will not be permitted to remain on the land. He will be dispossessed of the land by means of a decree. There is no provision to prevent such a suit.

“ Again, in the case of insolvency proceedings, when once the insolvency petition is filed by the creditor, the entire property of the insolvent vests in the Official Receiver or Official Assignee. In that case, he is deprived of his property, which means he has necessarily to pay the debts. Therefore, insolvency proceedings also will have to be included in the category of proceedings that will have to be eschewed.

“ Now a Government amendment has been brought in wherein it is said that a suit for possession of land will not be a suit

11th January 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar]

for recovery of debt also merely by reason of the fact that there is a prayer added in the plaint for recovery of mesne profit. So a prayer for recovery of mesne profits will not make a suit for possession of a suit for recovery of rent; but, some people even argue that if there is a prayer for award of costs, it should be considered a suit for recovery of money. Therefore, I have suggested an amendment that 'a suit shall not be deemed to be a suit for recovery of debt merely by reason of a prayer in the plaint for award of costs to the plaintiffs'. If Government accept this, it may be incorporated in the respective clause."

The motion was duly seconded.

Mr. SPEAKER:—" Motion moved—

' For paragraph 1, substitute the following:—

" Bar of suit and applications—Before the expiry of a year from the date of commencement of this Act, the following legal proceedings cannot be instituted:—

- (1) suits for recovery of debts from agriculturists,
- (2) applications for the execution of decrees for payment of moneys passed in suits for recovery of debts from agriculturists,
- (3) insolvency proceedings against agriculturists, and
- (4) suits for ejectment of agriculturists from their leaseholds on the ground of forfeiture for non-payment of rent."

and below Explanation II, add the following Explanation:—

" *Explanation III.*—A suit shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt merely by reason of a prayer in the plaint for award of costs to the plaintiff."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—" Sir, the original clause as it stands proposes to bar or ban suits even against non-agriculturists. I do not think Government want to give protection to non-agriculturists. If the creditor is not able to recover from an agriculturist why should he be banned from filing a suit against the non-agriculturist? I can understand if Government wants that after obtaining a decree and if the amount is not realised from the non-agriculturist-debtor, the execution may be stayed for at least one year and further, allowed to be taken after the expiry of the said period. Therefore, my object is that non-agriculturist debtors should not be given protection under this clause.

" My next amendment is 'before the expiry of the year 1954'. The span of life of the Bill is one year. It will be 15th January or so before it comes into effect. There may be more definiteness if we stipulate the exact period.

" As for my amendment to the Explanation, the object of the Bill is to give protection for agriculturist-debtors, that is, if a creditor wants to file a suit for recovery of moneys due to him, it is all right to prevent that. But why should all suits where

[Sri S. Panchaksharam] [11th January 1954]

action against an agriculturist, lies be banned? Supposing there is damage to my property by a trespasser or my goods are carried away. Such a person is protected by the comprehensive definition of the word 'debt.' Even such cases are sought to be banned by this Bill within the four corners of the definition of the word 'debt'. I want the Government to permit all other suits and other reliefs."

SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த 7, 8, ஆண்டுகள் பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகுந்தக் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியும், கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியும் இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் தான் மழை பெய்து நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்களுக்கு விளைந்த நெல்லின் மூலம் வருமானம் வந்தவுடனே தாங்கள் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் கடனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் ஒருவிதப் பயனும் ஏற்படாது. கடந்த 7, 8, ஆண்டுகளாக மிகுந்த பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் தங்களின் கடன் தொகையை திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு வருஷ கால தவணை என்பது மிகக் குறைவு என்று இந்தச் சமயத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது அவர்கள் ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக சென்ற ஆண்டில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் வற்று விடப்பட்டதால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்குவதற்கு அதிகக்கடன் வாங்கவேண்டி இருந்தது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அப்பொழுது கடன் பட்டவர்கள் அவர்கள் வாங்கிய கடன் தொகையை ஒரு வருஷத்தில் திருப்பி கட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இப்பொழுது இல்லை."

"ஆகையால் ஏழை விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகையை அடுத்த வருஷம் திருப்பிக் கொடுக்கும் போது விவசாயிகள் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டும் கொடுக்கலாம் என்று மசோதாவில் திருத்தம் செய்யப்படுவேண்டும். அதற்கு அடுத்த வருஷம் மீதி கடன் பாக்கியையும், மூன்றாவது வருஷம் கொடுக்க வேண்டிய தொகை பூராவையும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்."

*** SRI A. RATNAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவானது விவசாயிகளுக்கு பலன் தரும் வகையில் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டில் 100-க்கு 90 வீதம் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் பல வகையில் குறைகள் நிறைந்திருக்கின்றன, ஏனென்றால் இது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாய் இருக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"மற்ற சமூகத்தைப் போல்தானே உங்கள் சமூகத்திற்கும் நன்மை ஏற்படப்போகிறது."

*** SRI A. RATNAM:**—"முக்கியமாக நான் விரும்புகிறேன் என்று சொல்கிறேனே தவிர பொதுப்படையாக மற்ற சமூகத்தைப்பற்றி பேச முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது பேசிய அத்தனைபேரும் வழக்கறிஞராகவும், தனவந்தராகவும், சட்ட நுணுக்கத்தில் அனுபவம் உள்ளவராகவும் இருந்தும் தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்கள் ஒருவர் கூட இதைப்பற்றி பேசவில்லை யென்ற காரணத்திற்காகத்தான் இதைக்குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் 42 ஹரிஜன் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருந்தும் கூட இந்த மசோதவைப்பற்றி விவரமாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை."

11th January 1954]

MR. SPEAKER :—“ எல்லோருக்கும் தான் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் இப்போது ஒருவருக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வில்லை என்று சொல்ல முடியாது.”

*** SRI A. RATNAM :—**“ இந்த மசோதாவில் ஒரு வருஷத்திற்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கடனுக்குத் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த டிசம்பர் மாதத்தில் தவணை முடிவடைகிறது. ஆனால் அடுத்த ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் தான் விவசாயிகள் அறுவடையை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவோ சுபிட்சமாக வாழ்வோ அதற்குப் பிறகுதான் முடியும். அறுவடைக்கு பிறகு தான் விவசாயிகள் தங்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் விதி ஒன்று இயற்றப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்த பலர் அவர்களைத் துன்புறுத்தக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகள் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தால்தான், அறுவடை அறுத்தால்தான் அவர்கள் பட்டக்கடனைத் தீர்க்க முடியும் தவிர மற்றபடி தீர்க்க முடியாது. அறுவடை அறுத்து அதை விற்பனைச் செய்து அந்தத் தொகையை கடனுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும் தவிர வேறெந்தச் செலவுக்கும் உபயோகப்படுத்த முடியாது. நான் திருத்தம் கொடுவதெல்லாம் ஒருவருஷத் தவணைபோதாது இரண்டு வருஷமோ அல்லது மூன்று வருஷமோ அதிகம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தத் திருத்தத்தை ஆமோதிக்கிறேன். ஆகையால் டிசெம்பர் மாதம் அறுவடை செய்து அதை விற்பனை செய்து வட்டியும் முதலும் கொடுக்கவேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அது முடியாது. ஆகவே இந்தக் கடன் தவணை ஒரு வருஷமாக இல்லாமல், இரண்டு வருஷமோ அல்லது மூன்று வருஷமாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

“தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் விவசாயிகள் தாங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியக் கடன் தவணையை மூன்று வருஷமாக மாற்றி அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கடனை மூன்று வருஷம் பொறுத்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஏழை விவசாயிகளால் அறுவடைக்கு முன்பு கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. ஆதலால் அவர்களின் நன்மையைக் கருதி அரசாங்கம் இந்தத் திருத்தத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, 3-30 p.m.
one of my amendments proposes that this Act should be in force for three years. But I do not plead that the repayment of the whole debt should be postponed for three years. In another amendment, I have proposed that the debts stayed under this Act should be made repayable in three annual equal instalments and that a debtor defaulting to pay any one instalment shall not be entitled to stay or relief under this Act. If the moratorium is for one year, creditors will rush to courts and resort to coercive processes immediately at the end of the year. The instalment system that I have proposed will make repayment easy, especially when no alternative machinery to private money-lenders is provided. The acceptance of my amendments will make the relief real and effective.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ If a joint family consists of both an agriculturist and a non-agriculturist, under the Explanation to clause 3, a suit for recovery of debt due from that

family cannot be instituted against either or both of them. The object of this Act is to give relief only to an agriculturist, and at the same time not to disturb the credit system. My amendment proposes that a non-agriculturist living in a family jointly with an agriculturist should not be allowed the relief that is given by this Act."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ The Government have given notice of an amendment to the definition of ‘ agriculturist ’.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The Government amendment proposes that an agriculturist will not be considered as an agriculturist for the purpose of this Act if he is assessed to income-tax in any of the years 1951-52, 1952-53, 1953-54. If that is accepted, my amendment will be a consequential one and there may not be any difficulty for the Government in accepting it."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“An agriculturist's individual debt is protected but a joint debt is not protected.”

* SRI R. KRISHNAN :—“ ഏറ്റവും സർ, ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ്റെ ഭേദഗതിയെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു. ഉണ്ടാകുകയാണു് വിളനും വന്നിട്ടുള്ള കുക്കജനതയെ സഹായിക്കാൻ കൊടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിൽ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന കുക്കത്തൊഴിലാളികൾക്കുകൂടി ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. വിള നെയ്തവനിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് പലരും കടം വാങ്ങിയാണ് തൃപ്പിച്ചൈയും ജീവിതച്ചെലവും നിറുത്തിയിട്ടുള്ളത്. തൃക്കിക്കാരനും തൃപ്പിച്ചൈക്കുകാൻ നിയുക്തമായില്ലാതെ 100 ശതമാനവും 150 ശതമാനവും പച്ചശങ്ക കടംവാങ്ങിയാണ് പലരും തൃപ്പിച്ചൈയുപേന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ നാട്ടിലെ സ്വയംകുടായ തൃക്കിക്കാരടെ രക്ഷയ്ക്കും ഈ ഭേദഗതി സഹകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ജനിക്കുമ്പോഴും ഈ ബില്ലിൽ ആശ്വാസം നൽകുന്ന സ്ഥാനിഷ്ട കർമ്മത്തൊഴിലാളികൾക്കും എത്രയൊക്കെ ആശ്വാസം നൽകുകയോ ? ശ്രീ രാമലിംഗത്തിൻ്റെ ഭേദഗതിയും അതുതന്നെയാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഗവർണ്മെൻ്റ് ഇതു സഹിക്കുകയാണെന്ന് ധീരസാധിക്കണം.”

* **SRI S. KANDASAMI GOUNDER :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை அனுசரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்பும். இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது ரொம்பவும் மெச்சத் தக்கது. இப்பொழுது ஒரு வருஷம் என்று கொண்டு வந்திருப்பது போதாது. அதற்குப் பதிலாக மூன்று அல்லது நாலு அல்லது ஐந்து வருஷம் என்று இருந்தால் தேவலை. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்காதவர்கள் இல்லை. அவர்களடைய நாணயத்திற்கு எவ்வளவோ பேர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொத்து இல்லை யென்றாலும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் பணக்காரர்களையும் பாதிக்கும். பணக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி இல்லாதவர்களை இந்தச் சட்டம் அதிகமாக பாதிக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடித்துக்கொடுத்தால் நியாயமாக இருக்கும். அவ்விதம் நீடித்துக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விரும்பம்.”

* **SRI V. MADANAGOPAL :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை யார் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் கடன் ஒத்திவைப்பு

[11th January 1954] [Sri V. Madanagopal]

அவசரச்சட்டம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு இந்த மாகாணத்தில் கடன் பட்டுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் சந்தோஷமடைந்தார்கள். தங்களுடைய கடனுக்கு பயன் உள்ள நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

“இந்தச் சட்டம் கடன் நெருக்கடியை தவிர்ப்பதாக இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் மூன்று வருடத்திற்கு கடன் வசூலை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்துள்ள திருத்தம் மிகவும் நியாயமானது. சபை இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

“கிராமப்புறங்களில் கடன் கொடுப்பவர்கள் நூறு ரூபாய் கொடுத்து விட்டு இரு நூறு ரூபாயிக்கும், முன்னூறு ரூபாயிக்கும் பாண்டு எழுதி வாங்குவதும், பாண்டில் நூற்றுக்கு மாதம் எட்டணை வட்டி என எழுதிக் கொண்டு வாய் ஒப்பந்தமாக 100க்கு மாதம் ரூபாய் 2 முதல் ரூபாய் 5 வரை வட்டி பேசி வசூல் செய்வதும் பெரும்பாலோரின் பழக்கமாகிவிட்டது. இது போன்ற அநீதிகளை தடுக்க கடன் வசூல் நடவடிக்கைகளை மூன்று வருடத்திற்கு ஒத்திவைத்துவிட்டு மேற்படி கடன்கள் பற்றி பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்குவதற்கான கமிட்டிகளை பிரதேசவாரியாக அமைக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு மூன்று வருஷம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தமானது குறைந்த பட்ச திருத்தம். தோழர்கள் 5 ஆண்டுகள் என்றும் மூன்று ஆண்டுகள் என்றும் சொன்னார்கள். அது எத்தனை ஆண்டுகள் என்று இருந்தாலும் கூட குறைந்த பட்ச திட்டமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதம் இருந்தால் அரசாங்கம் எந்த முறையிலும் அதை நீடிக்க முடியும். இரண்டு ஆண்டு அல்லது ஒரு ஆண்டு என்று சட்டத்தில் இருந்தால் அது அப்படியேதான் இருக்கும். அவ்விதம் இல்லாமல் யாராவது இந்த சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றி அதன்படி காலத்தை நீடிக்கலாம் என்று இருந்தால் நன்மையாக இருக்கும். இதையே எல்லோரும் விரும்புவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே குறைந்த பட்ச திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“The Bill says that this Act shall come into force at once. ‘At once’ means from the date of the commencement of this Act. More than a month has elapsed since the promulgation of the Ordinance. Is that period also to be computed for calculating the one year which is the period of duration of this Act or is it one year from the date of the commencement of this Act?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“There is no reason why the hon. Member should feel any doubt about it. The words are very clear. He is a lawyer—is it not?”

* **SRI V. BALAKRISHNAN :—**“கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டு விதமான திருத்தங்கள் இந்த சபையின் முன்பு இருக்கின்றன. ஒன்று மூன்று வருடங்களுக்கு இந்தக் கடனை வசூலிக்கக் கூடாது என்பது. மற்றொன்று வாங்கிய கடனை மூன்று பாகமாக பிரித்து அதை மூன்று வருஷங்களில் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு பாகம் என்று மூன்று தவணைகளில் வசூலிக்க வேண்டும் என்பது. அதில் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைப்பு என்று இருப்பதை மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்திவைப்பு என்று மாற்றவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த சட்டப் பிரகாரம் மக்களுக்கு பரிபூர்ண நன்மை கிடைக்கவேண்டும் என்றால் கடனை வசூலிக்க மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்தி

[Sri V. Balakrishnan] [11th January 1954]

வைக்கவேண்டும். இல்லையேல் இது ஒரு கண்துடைப்பு சட்டமாகிவிடும். இந்த வருஷம் மக்கள் அனைவரும் சந்தோஷமாக பொங்கல் இடுவீர்கள் என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த உணர்ச்சி இந்த சந்தோஷம் இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று எங்கள் பக்கத்தில் பெரும் பகுதியோர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கு கடன் வசூல் ஒதுக்கப்பட்டு அதை மூன்று ஈவாகப் பிரித்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு ஈவு கொடுக்க தவறிவிட்டால் சலுகை அப்படியே ரத்து ஆகி விடும் என்று இருக்கவேண்டும் என்று வக்கீல் அங்கத்தினர் சொன்னார். அது வக்கீலின் வாத சூழ்ச்சி தான். அந்த வாதத்தை ஒப்புக்கொண்டால் மக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை கண்ணாஸ்கூட பார்க்கவேண்டாம். ஆகவே மூன்று வருஷங்களுக்கு இதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-59
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, the amendment for extending the operation of this Act to either two years or three years, or for the matter of that even the amendment for allowing repayment in three annual instalments, seems to be good on the face of it. But the amendments go against the very object of this Bill. Already Members from certain sections of the House have been complaining that rural credit has been very much disturbed and that the ryots are not able to secure money. We should not place before the ryots the temptation to put off repayment of debt by extending the period. If we extend the period, there will be a lot of difficulty; the longer the period, the more difficulty they will have in course of time. So, in the interests of the ryots themselves, it is not advisable to extend the period. This is only a moratorium, and in the very nature of it, it can only be for a short period. I have not heard of a moratorium for such a long period as three years. A moratorium is a special provision for meeting an extraordinary situation.

“One hon. Member said that there were defects in certain other Acts. This Bill is not in the nature of a General Clauses Act to rectify all the defects in other Acts. This Bill is intended to remove a particular difficulty, and it can contain references to other Acts only to the extent to which they have a bearing on this Bill. The defects in other Acts cannot be rectified by this Bill.

“It was urged that a non-agriculturist member of a family living jointly with an agriculturist member should not be allowed the relief given by this Act. If we begin to split a family, it will lead to a lot of difficulty and confusion. It does not matter even if the non-agriculturist member gets the relief. The balance of convenience is in favour of giving him also the relief than denying the relief to the agriculturist-member. If the non-agriculturist member is compelled to repay, he will apply pressure on the agriculturist-member and worry him.

“The hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar wanted only certain suits to be banned. He forgets that in the mufassal

11th January 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

everybody is not as clever and as good a lawyer as he is, and on the Bench also we do not always get such clever men. So it is better to include all suits.

“ One hon. Member wanted agricultural labourers also to be included for giving the benefit of this Act. That is a very big classification. The object of this Act is to give relief to those who have got an interest in land and not to bring in labourers and such others.

“ Sri Raghava Mudaliar wanted that the repayment should be spread over three annual instalments. A lawyer as he is, he knows that under the Civil Procedure Code the Court allows repayment in instalments. Nowadays Courts are very liberal and there will be no difficulty.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ Arising out of the discourse of the Hon. Minister, may I point out that he must realize that Courts allow repayment in instalments only on grounds of compassion? A debtor cannot claim it as a matter of right. A Court has got the right to order repayment even in one instalment. We want a definite provision so that the benefit of this Act may be enjoyed by an agriculturist-debtor for a longer time than what is proposed.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Must Sri Vinayakam always speak after Sri Manickavelu Naicker in every matter? ”

MR. SPEAKER:—“ The Chief Minister is asking under what rule the hon. Member is speaking. Personal explanations should be short.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ The Hon. Minister was not clear; he was elusive. Is it not for the benefit of the House that the Hon. Minister must be explicit and not evade the issue? ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :— 4 p.m.
“ Sir, I have not evaded the issue. I explained so clearly as would have convinced many of the hon. Members. With your leave, Sir, I beg to move a small amendment which will meet the wishes of the hon. Member also. It reads as follows:—

* *Substitute the following for the existing main clause 3 :—*

“ No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made against any agriculturist in any civil or revenue Court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act. ”

This will satisfy the hon. Member.”

[11th January 1954]

SRI C. H. KANARAN:—"On a point of order, Sir. What about agricultural labourers?"

MR. SPEAKER:—"I think the present Government amendment would satisfy the hon. Member. Motion moved—

'No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue Court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.'

SRI C. H. KANARAN:—"It is not clear, Sir."

MR. SPEAKER:—"Is it a point of order?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"What is the penalty, Sir, when a member rises to point of order and does not raise it?" (Laughter.)

SRI N. K. PALANISAMI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது டிசம்பர் மாதத்தை ஆரம்ப மாதமாகக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார். அவ்விதம் டிசம்பர் மாதத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளுவானேன் என்று கேட்டதற்கு பதில் சொல்ல வில்லை. ஆனால் தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டத்தில் விவசாயிகளுடைய வருஷம் மே மாதம் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதன்படி இது ஏன் இல்லை. டிசம்பர் மாதத்தில் உண்மையாகவே விவசாயிகளிடத்தில் பணம் இருக்காது. இல்லாவிட்டால் இந்த சட்டம் ஒரு கண் துடைப்பு சட்டமாகிவிடும். ஆகவே டிசம்பர் மாதத்தை ஏன் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும்."

*THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"We are quite prepared to say that the debtor should pay off this May as soon as the harvest is over. We have extended the time so that they may dispose of their produce and pay up. It is rounded off in a year."

The following amendments of Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar were, by leave, withdrawn.

"For paragraph 1, substitute the following :—

'Bar of suits and applications.—Before the expiry of year from the date of commencement of this Act, the following legal proceedings cannot be instituted,—

- (1) suits for recovery of debts from agriculturists,
- (2) applications for the execution of decrees for payment of moneys passed in suits for recovery of debts from agriculturists,
- (3) insolvency proceedings against agriculturists, and
- (4) suits for ejection of agriculturists from their leaseholds on the ground of forfeiture for non-payment of rent.'

11th January 1954]

' Below Explanation II add the following Explanation :—

' *Explanation III.*—A suit shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt merely by reason of a prayer in the plaint for award of costs to the plaintiff.' "

The following amendments of Sri Panchaksharam were, by leave, withdrawn :—

"(1) After the words 'for the recovery of a debt shall be made' add 'Except where a debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist'.

(2) Omit the words in last line 'from the date of the commencement of this Act' and add after the words 'before the expiry of the year' the figure '1954'.

(3) For Explanation II substitute the following :—

' *Explanation II.*—A suit shall not be deemed to be a suit for the recovery of a debt as defined in section 2 (c) if other reliefs are prayed in such suit and a decree shall not be deemed to be decree for payment of money unless the decree obtained is on a debt as defined in section 2 (c). ' "

The following amendments of Sri S. Ramalingam were, by leave, withdrawn :—

"After the words 'of a debt' occurring in line 2, insert the words 'and no application for eviction from any land for non-payment of arrears of rent which accrued before 31st March 1953.'

For the words 'civil court' occurring in line 5, substitute the words 'Revenue Court'.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'For the words "a year", substitute the words "three years".' "

The amendment was put and declared lost. A poll was demanded.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Sir, I am making a last-minute appeal to hon. Members. It does not require too much pressure for any reasonable claim to be accepted by the Government. We have accepted many important suggestions and we are anxious that we should finish consideration of this Bill before we disperse. I hope hon. Members will not press for a division. I am not against it, but it is a waste of time."

SRI C. KANDASAMY :—"முன்றாவது செக்ஷன் மிக பொருத்தமான பகுதி. அதாவது ஒரு வருஷம் என்று சொல்லக் கூடிய பகுதி."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Then, Sir, I have no objection. You can proceed to take a poll."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'For the words "a year", substitute the words "three years".' "

[11th January 1954]

4-10
p.m.

The amendment was put and declared lost. A poll was demanded and the House divided as follows:—

Ayes—18.

Sri K. Aranganathan.
 „ T. S. Ardhanari.
 „ A. Ayyaru.
 „ V. Balakrishnan.
 „ O. Chengam Pillai.
 „ P. Chokkalingam.
 „ D. Dasarathan.
 „ K. Gajapathi Reddy.
 „ P. K. Gopalakrishnan.
 „ K. P. Gopalan.
 „ K. C. Gopalan Unni.
 „ C. Kandasami.
 „ S. Kandaswami Gounder.
 „ C. H. Kanaran.
 „ S. S. Kolkebail.
 „ O. Koran.
 „ R. Krishnan.
 „ E. T. Kunban.
 „ P. Kunhirama Kidav.
 „ C. Kunhirama Kurup.
 „ V. Madanagopal.
 „ K. Madhavan Nambiar.
 „ M. Manickasundaram.
 Dr. K. B. Menon.

Sri K. Moidu.
 „ Mookiah Thevar.
 „ T. C. Narayanan Nambiar.
 „ M. Palaniyandi.
 „ N. K. Palanisami.
 „ S. Radhakrishnan.
 „ E. L. Raghava Mudaliar.
 „ P. B. K. Rajachidambaram.
 „ K. T. Raju.
 „ S. Ramalingam.
 „ K. V. Ramaswami.
 „ S. S. Ramasamy Padayachi.
 „ R. Rangasamy Gounder.
 „ A. Ratnam.
 „ T. Shanmugam.
 „ K. T. Sreedharan.
 „ A. K. Subbiah.
 „ M. P. Subramaniam.
 „ S. Swayamprakasam.
 „ A. Veloo.
 „ C. Velukkan.
 „ P. Venkatesha Sholagar.
 „ K. Vinayakam.
 „ K. R. Viswanathan.

Noes—73.

Sri T. Ananta Pai.
 „ Antony Peter.
 „ A. Appu.
 „ S. R. Arumugam.
 „ V. Arumugam.
 „ Ayyanar.
 „ B. Bhakthavatsalu Naidu.
 „ K. H. Bomman.
 „ V. S. Chinnasami Naidu.
 „ Chinnathambi Thevar.
 „ V. Chinnayya.
 „ AR. R.R.M. Chokkalingam Chettiar.
 „ T. P. Elumalai.
 „ G. Govindan.
 „ V. Govindaswamy Naidu.
 „ K. Eshwara.
 „ H. M. Jagannathan.
 „ M. Jagannathan.
 „ S. Jayarama Reddiyar.
 „ P. G. Karuthiruman.
 „ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
 „ V. Krishnasamy Padayachi.
 „ Kunhi Mohamed Shafee.
 „ R. Kuppuswamy.
 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
 „ M. A. Manickavelu Naicker.
 „ P. G. Manickam.
 „ Y. Manjaya Shetty.
 „ M. Marimuthu.
 „ A. K. Masilamany Chettiar.
 „ Mahamed Salih Maracair.
 „ N. Mounaguruswami Naidu.
 „ M. Muni Reddy.
 „ K. G. Muniswami Gounder.
 „ M. S. Muniswamy Pillai.
 „ P. M. Munuswamy Gounder.
 „ V. Muthu.

Sri M. C. Muthukumaraswamy.
 „ G. Narayanaswami Naidu.
 „ R. M. Palaniappan.
 „ V. K. Palanisami Gounder.
 „ S. Panchaksharam.
 „ B. Parameswaran.
 „ K. Parthasarathy.
 „ N. Rajagopalan.
 „ C. Rajam Ramasami.
 „ M. R. Ramachandran.
 „ A. Ramachandra Reddiar.
 „ N. Ramakrishna Ayyar.
 „ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
 „ S. Ramasamy Naidu.
 „ A. Ramasamy Tevar.
 „ G. Samia Koorayar.
 „ E. K. Sankara Varma Raja.
 „ M. G. Shanker.
 „ A. B. Shetty.
 „ K. Shunmugam.
 „ Somasundara Gounder.
 „ A. S. Subbaraj.
 „ I. K. Subramania Pillay.
 „ M. Subramania Nayakar.
 „ R. Thangavelu.
 „ M. D. Thiagaraja Pillay.
 „ S. Thinakaran Thevar.
 „ P. K. Thirumurthi.
 „ G. Vagheesam Pillay.
 „ A. Vaikuntam.
 „ T. R. Varadan.
 „ O. Venkatasubba Reddi.
 „ S. Venkatrama Ayyar.
 „ K. Venkatrama Gowda.
 „ K. Venkataswamy Naidu.
 „ S. C. Virupakshaiah.

*Neutral—Nil.**Ayes—18 ;**Noes—73 ;**Neutral—Nil.*

The amendment was lost.

11th January 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'After the words "any agriculturist" add the words "or a labourer".' " 4-20
p.m.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "before the expiry of a year from the date of commencement of this Act", substitute the words and figures "before 31st May 1959".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"Sri K. V. Ramaswamy's amendment is—

'Substitute the following for "a year" occurring in line 5: "five years".' "

SRI K. V. RAMASWAMY:—"I withdraw my amendment, namely:—

'In line 5 of clause 3 for the words "a year," substitute "five years".' "

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In clause 3, after the words "commencement of this Act", insert the words "or such other period as may be resolved upon by the Legislative Assembly on a motion made in that behalf".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In Explanation I, for the words "no suits or application of the nature . . . before the expiry of the period mentioned in this section", substitute the words "suits can be filed but execution of decree that may be passed shall be taken against non-agriculturists only."'

'For the existing Explanation II, substitute the following:—

"Explanation II.—In suits wherein other reliefs are coupled with payment of money, the suit can be tried and decree may be passed, but the decree can be executed only in respect of the other reliefs and not for payment of money."'

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In Explanation I, omit the words "either against the non-agriculturist or" after the word "made" in the fourth line and before the word "against" in the fifth line.' "

The amendment was put and lost.

[11th January 1954]

MR. SPEAKER:—"Sri S. Ramalingam's amendments are—

• (1) *Add* at the end of clause 3, the following proviso:—

"Provided that the Government may extend the operation of this Act to such further period on a resolution being passed to that effect by the Legislative Assembly."

• (2) *After Explanation II, insert* the following new Explanation:—

"*Explanation III.*—In any suit or proceeding or application of the nature mentioned in section 3, any agriculturist may be represented by an agent authorized in writing other than a Pleader or an Advocate only to prove whether such person is an agriculturist or not."

• (3) *For the words "a year" substitute* the words "two years"."

SRI S. RAMALINGAM:—"I withdraw my amendments, Sir."

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

The following amendment of hon. Member Sri S. S. Ramaswami Padayachi was withdrawn by leave of the House:—

"*Add* at the end of clause 3 the words 'and such debt shall be recovered in three equal annual instalments'."

MR. SPEAKER:—"There are three Government amendments. I am now going to put them to the vote of the House. The question is—

• *Substitute* the following for the existing main clause 3:—

"No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.""

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

• In clause 3, *add* the following proviso to Explanation II:—

"Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.""

The amendment was put and carried.

11th January 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Number the existing Explanations I and II as II and III and insert the following as Explanation I:—

"*Explanation I.*—'Suit' does not include a claim to a set off made in a suit instituted by an agriculturist." ' ' ' "

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Some hon. Members have told me that they were leaving Madras by the Cochin Express to-day which starts at about 6 o'clock. I hope we will be able to finish the business before 5-30 so that the hon. Members who have already booked their berths may catch the train in time."

Clause 4.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That clause 4 do stand part of the Bill.' ' ' "

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—"Sir I move the following amendment standing in my name:—

'Add at the beginning of sub-clause (1), the following:—

"On the application of one or more defendants" ' ' ' "

"Sir, this is a simple amendment. Somebody should apply for such stay. Otherwise, it will not be possible for the parties to proceed in the matter. That is why I want a provision to be incorporated to the effect that one or more defendants may apply for it. I hope the Government will accept the amendment."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move the following amendment standing in my name:—

'For the existing proviso under sub-clause (1), substitute the following:—

"Provided that in regard to movable property no attachment or in case of an order of eviction of an agriculturist from land the Court shall on application by the agriculturist vacate such attachment or restore the possession of the evicted agriculturist." ' ' ' "

SRI K. T. RAJU:—"I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMASAMY NAIDU:—"Sir, I move the following amendment standing in my name:—

'In the proviso to clause 4, after the words "in regard to" and before the word "property", insert the word "movable" ' ' ' "

"This is a harmless amendment and I hope the Government will accept it."

[11th January 1954]

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—" I second the amendment, Sir."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—" I move the following amendment standing in my name:—

' Omit sub-clause (2) '."

SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR:—" I second the amendment, Sir."

SRI M. PALANIYANDI:—" What about my amendment for the insertion of the words 'or such other period as may be resolved upon by the Legislative Assembly on a motion made on that behalf' ? "

MR. SPEAKER:—" It has already been declared lost under clause 3. So, he cannot move his amendment under this clause. It is out of order."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—" Sir, I move the following amendment standing in my name:—

' In the last but one line, for the words " a year " substitute the words " two years. " ' "

SRI C. H. KANARAN:—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—" Clause 4 and the amendments moved by the hon. Members are now before the House for discussion."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, I accept the amendment moved by hon. Member Sri S. Ramasamy Naidu."

4-30
p.m.

* SRI S. RAMALINGAM:—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் இருக்கும் திருத்தம் பின் வருமாறு:

' Provided that in regard to movable property no attachment or in case of an order of eviction of an agriculturist from land the Court shall on application by the agriculturist vacate such attachment or restore the possession of the evicted agriculturist.'

நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால் ஒரு விவசாயினுடைய நெல்லின்மேல் கடன்காரன் கோர்ட்டில் வியாஜ்யம் தொடர்ந்து ஜப்தி போட்டிருந்தால் அந்த ஜப்தியை விரைக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஜப்தியை விரைவித்து அந்த விவசாயி உனக்குள்ள தானியத்தை அனுப்பிக்க உரிமை கொடுக்கவேண்டும். கோர்ட் ஆர்டர் பிரகாரம் அந்த நெல்லையோ அல்லது மற்ற தானியத்தையோ விற்புவிட்டால் அந்த விவசாயிக்கு இந்த சட்டத்தின் பஸன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்த சட்டத்தினால் அந்த விவசாயிக்கு என்ன நன்மை செய்யவேண்டும் என்று கொண்டு வருகிறேமோ அது இல்லாமல் போய்விடும். அவ்விதம் ஜங்கம் சொத்துக்களை எல்லாம் போட்டுவிட்டால் அந்த விவசாயிக்கு நன்மை கிடைக்காது. சென்ற வருஷ பாக்கிக்காக விவசாயியை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தி இருந்தால் மீண்டும் அந்த நிலத்தை அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மனுக்கொடுத்தால் அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சட்டத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" I do not accept the amendments."

11th January 1954]

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, I have proposed that sub-clause (2) be omitted. It says:

'On application made by the defendant or the respondent or by all the defendants or all the respondents, as the case may be, the stay effected by sub-section (1) in a suit or application shall be dissolved and the suit or application shall be proceeded with from the stage which had been reached when further proceedings in the suit or the application were stayed.'

My submission is that this sub-section means nothing because it conveys no meaning at all. If by the operation of clause 4 (1), a suit is stayed until the expiry of a year from the date of commencement of the Act and if a mandatory provision is made in sub-clause (2) that a stay can be vacated on application either by the defendant or the respondent, then which judgment-debtor will come forward and tell the Court: 'Here I am repaying the loan or here I am willing to repay the loan; therefore, dissolve the stay.' The respondent is the debtor. Will he say that he is paying the loan amount and that the stay be dissolved? Can such a position be ever envisaged at all? I do not think such honest debtors are there, either in the form of defendants or judgment-debtors."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I want an explanation."

MR. SPEAKER:—"If the hon. Member wants to speak, let him stand and I shall call him. Then he can speak."

THE HON. SRI. M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The Government are not accepting the amendments."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"If the Government intend to cover that class of compromise during the stay period should be considered, then a memorandum signed by both parties and filed in the Court will do. This provision is unnecessary."

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:**—"In the proviso to the section, there is provision made for the sale of articles which are liable to speedy delay. There may be judgment-debtors who have been committed to jail and who might be still lingering in jail. When are they to be released? The Jail Superintendent cannot of his own accord release them. The Court would have stayed proceedings and would not reopen it. Who is to move the court to order the Jail Superintendent to release the judgment-debtor? Unless there is an order from the court, he will not be released. If the creditor, for the sake of spiting the judgment-debtor, is paying subsistence allowance every month, then such a person will be kept in jail for the maximum period of six months. There is no provision for his early release here."

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:**—"I am afraid that more confusion is brought in than existed already. The proviso is intended to make it possible for the Court to pass an order in spite of the provision in the preceding paragraph which says that all proceedings shall be stayed. In view of the previous

[Sri C. Rajagopalachari] [11th January 1954]

paragraph, the proviso is very properly added that such things as this can be done in spite of what is mentioned in section 4. I hope hon. Members will not tinker with this. It will lead to destruction of property."

MR. SPEAKER:—"I shall put the amendments to the vote of the House. Mr. Virupakshiah's amendment is—

'Add at the beginning of sub-clause (i), the following:—

"On the application of one or more defendants".'

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—"I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"I think Mr. Gopalan Unni's amendment is out of order."

SRI C. H. KANARAN:—"Sir, this amendment has nothing to do with the amendment proposed to clause 3 which was lost. This is about stay of proceedings. This is a different one."

MR. SPEAKER:—"Then I shall put it to vote. The question is—

'In the last but one line, for the words "a year", substitute the words "two years".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the existing proviso under sub-clause (1), substitute the following:—

"Provided that in regard to movable property no attachment or in case of an order of eviction of an agriculturist from land the Court shall on application by the agriculturist vacate such attachment or restore the possession of the evicted agriculturist."'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"Then comes Mr. Ramasami Naidu's amendment. It reads:

'In the proviso to clause 4, after the words "in regard to" and before the word "property" insert the word "movable".'

* SRI S. RAMASAMY NAIDU:—"I am prepared to withdraw it but I want to make one or two points here. In cases where the crops are under attachment, it means the Court has to harvest the crop. That means the crops will be in the Court's custody which again means that the creditor will be paid his dues even within the moratorium period. But the intention of the Bill seems to be that the crop should be with the debtor. If the Court holds the crops, then it will pay the creditor his dues

11th January 1954] [Sri S. Ramasamy Naidu]

at the end of the year automatically and even the holding of the crops in the debtor's favour will not help him. If the Government come forward to do something in this respect to help the debtor, it will be better."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If all executions are stayed and all further proceedings are prohibited as we want to do, we must provide for that which deteriorates. Any inconvenience or convenience arising out of that will be disposed of by the court."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"Then comes the last amendment moved by Mr. S. Panchaksharam. It reads:

"Omit sub-clause (2)."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir. I 4 40
move— p.m

"Number the present Explanation as Explanation I and add the following second Explanation:—

"Explanation II.—For the purpose of instituting insolvency proceedings against an agriculturist debtor, an alienation amounting to an act of insolvency made by him during the period intervening between a date falling within three months just prior to the commencement of this Act and the date immediately preceding the three months ending with the date of expiry of this Act shall be deemed to have been made on the date of the expiry of this Act."

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second it."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"Number the present Explanation as Explanation I and add the following second Explanation:—

"Explanation II.—For the purpose of instituting insolvency proceedings against an agriculturist debtor, an alienation amounting to an act of insolvency made by him during the period intervening between a date falling within three months just prior to the commencement of this Act and the date immediately preceding the three months ending with the date of expiry of this Act shall be deemed to have been made on the date of the expiry of this Act."

[11th January 1954]

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—“ In the case of insolvency proceedings, the proceedings should be started by a creditor within three months of the act of insolvency and this explanation is to the effect that any insolvency act committed by the debtor, any alienation amounting to an act of insolvency made by the debtor in the interim period (which I have mentioned in my amendment) would be considered to have been made on the date of the expiry of this Act. That is he would have three months time from the date of expiry of this Act to present the insolvency petition. I want to know the attitude of Government in this regard.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I do not exactly catch the implication of this amendment. I think it is unnecessary.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir, I move—

‘ In clause 5, substitute the words “ plaintiff or his predecessor-in-title ” for the word “ creditor ”. ’”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ In clause 5, substitute the words “ plaintiff or his predecessor-in-title ” for the word “ creditor ”. ’”

The amendment was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir, I move—

‘ Number the existing clause as sub-clause (1) and insert the following as sub-clause (2):—

“ (2) Where in a suit or an application in which the question of the exclusion of time under sub-section (1) arises, the defendant or the respondent, or one of the defendants or respondents, with respect to whom the question is raised, would have been an agriculturist but for the fact that in the year ending 1951-52, 1952-53 or 1953-54 he had been assessed to income-tax (Central Act XI of 1922), it shall be conclusively presumed that, in refraining from instituting the suit or making the application, the creditor believed in good faith that such defendant or respondent was an agriculturist.” ’”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ Number the existing clause as sub-clause (1) and insert the following as sub-clause (2):—

“ (2) Where in a suit or an application in which the question of the exclusion of time under sub-section (1) arises the defendant or the respondent or one of the defendants or respondents, with respect to whom the question is raised, would have been an agriculturist but for the fact that in the year ending 1951-52, 1952-53 or 1953-54 he had been assessed to income-tax (Central

11th January 1954] [Mr. Speaker]

Act XI of 1922), it shall be conclusively presumed that, in refraining from instituting the suit or making the application, the creditor believed in good faith that such defendant or respondent was an agriculturist." " " "

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' The words " section 3 of this Act " occurring in lines 6 and 8 be inserted after the words " section 3 of the Ordinance " occurring in the same lines.' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' The words " section 3 of this Act " occurring in lines 6 and 8 be inserted after the words " section 3 of the Ordinance " occurring in the same lines.' "

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Sir, I move—

' Re-number the existing clause as sub-clause (a) of that clause and insert the following sub-clauses as sub-clause (b) and sub-clause (c) :—

" (b) In cases of debtors who do not own immovable property and the debt can be recovered only by attachment of movables, a suit can be filed and movables may be attached and be stayed after that stage.

(c) That the payments of debts stayed under this Act be payable in three annual equal instalments, during the harvest season (December-January) and the debtor defaulting to pay any one instalment shall not be entitled to stay or relief under this Act.' " " "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second it, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Re-number the existing clause as sub-clause (a) of that clause and insert the following sub-clauses as sub-clause (b) and sub-clause (c) :—

" (b) In cases of debtors who do not own immovable property and the debt can be recovered only by attachment of movables, a suit can be filed and movables may be attached and be stayed after that stage.

(c) That the payments of debts stayed under this Act be payable in three annual equal instalments, during the harvest season (December-January) and the debtor defaulting to pay any one instalment shall not be entitled to stay or relief under this Act.' " " "

The amendment was put and lost.

[11th January 1954]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I move—

‘ In clause 6, for the words “ from the commencement of the Act shall ” occurring in line 5 substitute the following “ be presumed to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor who believing in good faith refrained from filing a suit or making an application by virtue of section 3 ”. ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In clause 6 ’ for the words “ from the commencement of the Act shall ” occurring in line 5, substitute the following “ be presumed to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor who believing in good faith refrained from filing a suit or making an application by virtue of section 3 ”. ’

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The clause as it is at present worded will give rise to a crop of litigation. It is because under one section, I mean, section 3, the debtor is given protection. No suit to recover his debts could be instituted against him. There is a bar on suits against him during the period of one year from the commencement of this Act. Therefore, he is likely to sell away or alienate his property during the period of operation of this Act. That is why I suggest instead of a creditor filing a suit or somebody else filing a suit for obtaining a declaration of the alienation, the section may be made clearer by stating that such alienations, of property on the part of the debtor during the period of operation of this Act will be presumed to be fraudulent, without having a recourse to the Court itself. Otherwise every debtor is likely to alienate his property and every creditor will have to file a suit for a declaration regarding the alienation of his property during the period of operation of this Act. Only in order to avoid the delay that would be caused in the disposal of a large number of suits and to avoid the rush of the suits that would be filed in this connection, I have brought forward this amendment.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The section as now amended by Government would read—

‘ Every transfer of immovable property by a debtor entitled to the benefit of section 3 or section 4 made after the commencement of the Ordinance and before the expiry of a year from the commencement of this Act shall, in any suit or other proceeding with respect to such transfer, be presumed, until the contrary is proved, to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. ’

I may inform the hon. Member Sri Panchaksharam that he is wrong, that there is no question now of filing a suit. Nobody is asked to file a suit. We only say that in any suit or proceeding with respect to transfer of immovable property by a debtor during the period of operation of this Act, it may be presumed, until the

11th January 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

contrary is proved, that the transfer has been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. We cannot make a presumption unless there is a court proceeding."

The amendment of Sri Panchaksharam, was by leave of the House, withdrawn.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move—

'Add the following in the end "Provided the debt is subsisting at the expiry of the period of one year".'

"The clause as it stands at present makes a provision to prevent the debtor from transferring any of his immovable property during the period when the Act is in force. But suppose a man transfers his immovable property and by such transfer discharges his debt, then the presumption as is now provided for in the Bill need not be entertained. That is why I say, provided the debt is subsisting at the expiry of the period of one year, such presumption as is provided for in the Bill in respect of this clause may be entertained. Otherwise when there is no debt outstanding, let it not be understood that the transfer of the debtor of his immovable property for the discharge of his debt is a fraudulent one."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'Add the following in the end "Provided the debt is subsisting at the expiry of the period of one year".'

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The whole idea of the Government in bringing forward this amendment is to prevent the fraudulent transfer of immovable property by a debtor because he had been already given protection under clauses 4 and 5 of the present Bill. Hon. Members seem to forget that we have provided for a presumption. It has been laid down that in any suit or proceeding against a transfer of a debtor, during the operation of this Act, of his immovable property a presumption may be raised, *unless otherwise proved*, that the transfer had been done with a view to defeat or delay the creditors of the transferor. This is so simple. I do not know how the hon. Member thinks this is complicated. If the transfer had been effected for a legitimate purpose, viz., for discharge of debts, then the case becomes all the more simple."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following in the end "Provided the debt is subsisting at the expiry of the period of one year".'

The amendment was put and lost.

[11th January 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir,
I move—

‘ *In clause 6, in the place of the words “ a suit instituted under section 63 (1) of the Transfer of Property Act, 1882 (Central Act IV of 1882) ”, substitute the following:—*
“ *any suit or other proceeding.* ” ’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ *In clause 6, in the place of the words “ a suit instituted under section 63 (1) of the Transfer of Property Act, 1882 (Central Act IV of 1882) ” substitute the following:—*

“ *any suit or other proceeding.* ” ’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 6 as amended was put and carried.

Clause 7.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

Clause 8 was put and carried.

Clause 2.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir,
I move—

‘ *In clause 2, sub-clause (a), add after the words “ profits thereof ”, the following:—*

“ *and shall include a lessee; provided that no one shall be deemed an agriculturist for the purpose of this Act if he has been assessed to income-tax in any of the years 1951-52, 1952-53 or 1953-54.* ” ’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ *In clause 2, sub-clause (a), add after the words “ profits thereof ”, the following:—*

“ *and shall include a lessee; provided that no one shall be deemed an agriculturist for the purpose of this Act if he has been assessed to income-tax in any of the years 1951-52, 1952-53 or 1953-54.* ” ’ ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I move that—

‘ *In item (a), after the words “ profits thereof ” insert the words “ and excludes all those agriculturists who pay an annual kist of five hundred rupees and those who pay any income-tax, sales tax, profession tax and house tax ”.* ’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

11th January 1954]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—" I beg to move that—
' In item (a), after the words " or profits thereof ", insert the words " and who pays land revenue not exceeding Rs. 500 ".

In the exception under item (c), in item (i), for the words and figures " 31st March 1953," substitute the words and figures " 31st December 1952 ".

" Sir, the object of my amendment is that landlords paying even thousands and thousands of rupees of land revenue would get relief under this Act, but small agriculturists who pay income-tax would not get any relief. It is a discrimination. Therefore, I submit that this amendment of mine is a reasonable one and I hope Government would accept it."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—" I beg to move that—

' (1) In term (a), after the words " or profits " occurring in line 3, insert the words " or pays rent or receives wages for working in such land."

(2) Add at the end of item (a): " and includes agricultural labourers who are engaged by such persons." "

SRI C. KANDASAMY:—" I second the amendment, Sir."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—" I beg to move that—

' After the word " land " add the words " not exceeding 20 acres in extent."

Add the words " and regularly engaged in the cultivation " after the word " Possession " in the third line and omit the words " or is in receipt of the rents or profits thereof."

Add the words " or enjoys " after the word " own " in the first line.

Add the following words " and includes a person who cultivates the land either wholly or in part by hired labour under his direct supervision and control."

In the Explanation II in item (a)—

" After the word ' shall ' in the last line, add the word ' not '."

In item (b)—

" Add at the end the words ' and includes the heirs, legal representatives and assignees of the creditor '."

In item (c)—

" After the word ' money ' in the first line, add the words ' Borrowed or any liability in kind incurred after the year 1946 '."

[Sri S. Swayamprakasam] [11th January 1954]

*In the Explanation in item (c)—**“ After the word ‘ sum ’ in the first line, add the words ‘ any liability ’.”**In the Exception under item (c)—**“ omit the items (iv) and (v).” ’ ’*

The motion was duly seconded.

SRI C. KANDASAMY :—“ I beg to move that—

*‘ In item (b), add at the end the words “ up to the amount of Rs. 3,000.”**In item (c)—**(1) In line 1, after the word “ money ” insert the words “ not exceeding Rs. 3,000.”**(2) In line 2, after the word “ land ”, insert the words “ not exceeding in value Rs. 3,000.”**(3) In item (i) of the exception, for the words and figures “ 31st March 1953 ”, substitute the words and figures “ 6th January 1954.”**(4) Omit items (iv) and (v) of the exception.’ ’*

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ I beg to move that—

*‘ In item (a) add the following at the end :—**“ but does not include income-tax assessee under the Indian Income-tax Act.” ’ ’*

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“ I beg to move that—

*‘ In item (a) after the words “ interest in land ”, add the words “ either as a tenant or as a wage-earner ” and in the third line of the same item, after the words “ receipt of the rents ” add the words “ or wages.”**In item (c), after the words “ occupation of land ”, add the words “ including arrears of rent as defined in the Malabar Tenancy Act, 1951.”**In item (c), Exception, omit item (i).’ ’*

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the motion.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

*‘ For items (a), (b) and (c), substitute the following :—**“ (a) ‘ agriculturist ’ means a person as defined in section 3 (i) (a) to (d) of the Madras Agriculturists Relief Act, 1938 (Madras Act IV of 1938), with the provisos—**(i) who has been assessed to income-tax under the Income-Tax Act, 1922, or under the income-tax laws of any Indian State or foreign Government;*

11th January 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

(ii) who has been assessed to profession tax on a half-yearly income of more than Rs. 600 derived from a profession other than agriculture under the Madras District Municipalities Act, 1920, or any law governing municipal or local bodies and panchayats constituted under the Village Panchayat Act of 1950 in the State of Madras or in any other Indian State;

(iii) who has been assessed to property or house-tax in respect of buildings or land other than agricultural land under the Madras District Municipalities Act, 1922, or any law governing municipal or local bodies in the State of Madras or the Madras Local Boards Act, 1920, or the Village Panchayats Act, 1950, provided that the aggregate annual rental value of such buildings and lands whether let out or in the occupation of the owner is not less than Rs. 600,

(iv) who is a landholder of an estate under the Madras Estates Land Act, 1908.

Explanation.—The annual rental value of any building or land for the purpose of proviso (iii) shall be as defined in sub-clause (ii) (Explanation) of section 3 of the Act.

(b) 'Creditor' means a person as defined in section 3 of the Act IV of 1938;

(c) 'Debt' means any liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist whether payable under a decree or order of a civil or revenue Court or otherwise.

Exception.—'Debt' does not include—

The items (i) to (iii) and (vi) of the existing items be inserted ”.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ For items (a), (b) and (c), substitute the following :—

“(a) Agriculturist ‘ means a person as defined in section 3 (ii) (a) to (d) of the Madras Agriculturists Relief Act, 1938 (Madras Act IV of 1938) with the provisos—

(i) who has been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1922 or under the income-tax laws of any Indian State or foreign Governments.

(ii) who has been assessed to profession tax on a half-yearly income of more than Rs. 600 derived from a profession other than agriculture under the Madras District Municipalities Act, 1920, or any law governing Municipal or Local Bodies and Panchayats constituted under the Village Panchayats Act of 1950 in the State of Madras or in any other Indian State ;

[Mr. Speaker] [11th January 1954]

(i) who has been assessed to property or house-tax in respect of buildings or land other than agricultural land under the Madras District Municipalities Act, 1922, or any law governing Municipal or Local Bodies in the State of Madras or the Madras Local Boards Act 1920, or the Village Panchayat Act, 1950 provided that the aggregate annual rental value of such buildings and lands whether let out or in the occupation of the owner is not less than Rs. 600.

(iv) who is landholder of an estate under the Madras Estate Land Act, 1908.

Explanation.—The annual rental value of any building or land for the purpose of proviso (iii) shall be as defined in sub-clause (ii) (Explanation of) section 3 of the Act.

(b) 'Creditor means' as person as defined in section 3 of the Act IV of 1938 ;

(c) 'Debt' means any liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist whether payable under a decree or order of a civil or revenue Court or otherwise.

Exception.—'Debt' does not include—

The items (i) to (iii) and (vi) of the existing items be inserted.” ”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“ I beg to move that—

‘ In item (a)—

(1) After the words “ means a person ”, add the words “ who resides in the State of Madras and ”;

(2) After the words “ who owns an interest in land ”, add the words “ in the State of Madras ”; and

(3) After the end of it, add

“ Provided that a person shall not be deemed to be an agriculturist if he—

(a) is assessed to income-tax or

(b) is assessed to profession tax by a municipality or a local board as a half-yearly income of Rs. 600 or more or

(c) is assessed to property or house-tax by a municipality or a local board on an aggregate rental value of buildings or lands to Rs. 600 or more.”

In item (b), add at the end the following proviso:—

“ Provided a person shall not be deemed to be a creditor for purpose of this Act if he solely depends for his livelihood and maintenance on lands, the Land Revenue on which is Rs. 25 only or less.” ”

Sir, my object is that the scope of the Bill is so extensive that it gives protection to a man living in Bombay, and having lands

11th January 1954] [Sri S. Panchaksharam]

in the Madras State or an outsider domiciled in the State of Madras and owning lands outside the State. I do not think that it is the intention of the Government."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"I beg to move that—

'In item (a), add at the end of Explanation I, the words "also includes such persons who were in possession of land and subsequently dispossessed now during the period over which this Act is in force."'

SRI M. PALANIYANDI:—"I second the amendment, Sir

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I beg move that—

'In item (a) add the following at the end of Explanation II:—

"For the purposes of this Act, a co-parcener of a joint Hindu family shall also include a woman on whom an undivided share in the joint family properties has devolved under the provisions of the Hindu Women's Rights to Property Acts, both Central and Provincial, such share still remaining undivided from the rest of the joint family properties."

'In item (c)—

"In the definition of 'debt' for the sake of easy understanding, remove the expression 'for the lawful use and occupation of land' found at the end of the definition, and insert it between the expressions 'is liable to pay or deliver' and 'under a contract (express or implied)' and between the expression so removed and the expression 'under a contract (express or implied)' insert the word 'or'."

'In the definition of debt, delete the word 'or' found after the expression "deliver such sum or produce".'

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISWAMI:—"I beg to move that—

'For item (a), substitute the following:—

"(a) 'cultivator' means a person who cultivates his land himself or with hired labourers and includes a tenant or a sub-tenant or an agricultural labourer."

((i) In the definition of "creditor" after the words "a person" insert the words "or a body".

(ii) In the definition of "debt",

(a) Omit items (i), (iii) and (v) under the Explanation;

(b) in item (iv) under the exception, for the words "by way of revenue, tax, cess, of loan or otherwise," substitute the words "by way of tax or cess;"

SRI M. PALANIYANDI:—"I second the amendment, Sir."

[11th January 1954]

SRI A. VELOO:—" I beg to move that—

' In item (a) after the words, " owns an interest in land "
add the words " and who is regularly engaged in the
cultivation of land and shall not include mere interme-
daries who had taken more than 25 acres on lease or who
had sub-leased them " . ' "

SRI M. PALANIYANDI:—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—" I beg to move that—

' In the Exception under item (c), in item (iv), for the words
" whether by way of revenue, tax, cess or loan or other-
wise " , substitute the words " by way of revenue, tax or
cess " . ' "

SRI M. PALANIYANDI:—" I second the amendment, Sir."

5 p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—" Sir, I move—

' In item (a) after the words " interest in land " insert the
words " or is paying rent or receiving wages " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN:—" Sir, I move—

' In the exception under item (c), in item (iv) omit the words
" by loan " and add at the end the words " excluding
loans " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI R. KRISHNAN:—" Sir, I move—

' In item (c), Exception, item (iv) delete the words " or
loan " and add the following at the end:—
" but does not include loan " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM:—" Sir, I move—

' In the Exception under item (c)—
" (1) In item (iv) omit the words ' or loan ' and add at the
end of it ' and shall not include loans ' .
(2) Omit item (v). ' ' "

The amendment was duly seconded.

* SRI K. VINAYAKAM:—" Sir, I move—

' In the Exception under item (c), add at the end of item (iv)
the words—
" or any debt due to any company registered before 1935
under the Indian Companies Act, 1913 (Act VII
of 1913) " "

or

" or any debt due to any company registered before 1935
under the Indian Companies Act, 1913 (Act VII of 1913),
in respect of any property situated within the limits of
any Municipality or Corporation not being agricultural
lands. " ' "

11th January 1954] [Sri K. Vinayakam]

“ I invite the attention of the Government to this pertinent amendment. There are in this State Nidhis and funds which advance loans to agriculturists as well as others on house property and not on agricultural or arable land. Especially in the City of Madras there are many funds like the Mylapore Hindu Permanent Fund, the Triplicane Bank and the Egmore Benefit Fund. Out of the money collected from the shareholders they advance loans on house property, postal insurance policy and so on. The loan is repaid in monthly instalments. There may be agriculturists owning some lands outside the City of Madras who have raised a loan from a fund in the City. They may say that, as they are agriculturists and therefore entitled to the relief given by this Act, they need not repay the loan and that they cannot be dragged to the Courts for the period of the operation of this Act. In such a case, several Nidhis and funds in Madras may not have any appreciable transaction and may have to be closed down. This Act will work against their interests. That is why I want the Government to accept this amendment which excludes from the operation of this Act debts raised by agriculturists on other than agricultural properties.”

The amendment was duly seconded.

SRI R. KRISHNAN:—“ Sir, I move—

‘ In item (c), Exception, omit item (v). ’”

The amendment was duly seconded.

SRI M. PALANIYANDI:—“ Sir, I move—

‘ In the Exception under item (c), in item (iv), omit the words “ or loan or otherwise.” ’

In the Exception under item (c), omit item (v).

In item (g), for the words “ does not include ”, substitute the word “ includes ”.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—“ Sir, I move—

‘ In item (g) after the word “ appeal ” insert the words “ filed by a creditor ”.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. T. ADITYAN:—“ Sir, I move—

‘ In item (g) after the words “ appeal from ” add “ or revision or review of ”.”

The amendment was duly seconded.

SRI C. RAJAM RAMASAMY:—“ Sir, I move—

‘ In the Exception under item (c), after item (vi) insert the following as item (vii):—

“ (vii) for moneys secured on property other than agricultural land; ”.”

The amendment was duly seconded.

[11th January 1954]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, the three amendments to clause 2 (a) given notice by the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker have to be combined and moved. So I move (in the place of the amendment moved by the Hon. Minister for Land Revenue):—

‘ In clause 2 (a) after the words “ or profits thereof ” insert the following:—

“ and shall include a lessee; but shall not include—

‘ (i) a firm registered under the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932), or a company as defined in the Indian Companies Act, 1913 (Central Act VII of 1913), or a corporation formed in pursuance of an Act of Parliament of the United Kingdom or of any special Indian Law; or

(ii) any person who was assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act (Central Act XI of 1922) in any of the years 1951–52, 1952–53, 1953–54.’ ”

Omit Explanation I under item (a) and omit the figures “ II ” in the existing Explanation II.’ ”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ May I request the Government to explain the implications of this amendment? If this amendment covers the substance of my amendment, I will withdraw my amendment.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ The implication is this. The word ‘ agriculturist ’ to whom we have given relief under this Act will explicitly include lessees also and will exclude persons who are assessed to income-tax. Secondly, while we give relief under this Act to a joint family comprising agriculturist and non-agriculturist members, we do not give the relief to firms, companies or corporations referred to in the amendment.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—“ If a member of a joint family happens to be an income-tax assessee, is that family within or outside the purview of this Act? ”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ It is covered by Explanation II which, under the amendment I have moved, will become the first and only explanation: Where a joint Hindu family or a tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru is an agriculturist, every co-parcener or member of the tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru, as the case may be, shall be deemed to be an agriculturist. But if any such person is assessed to income-tax, he shall not be deemed an agriculturist.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ In clause 2 (a) after the words “ or profits thereof ” insert the following:—

“ and shall include a lessee; but shall not include—

‘ (i) a firm registered under the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932), or a company as defined in the

11th January 1954] [Mr. Speaker]

Indian Companies Act, 1913 (Central Act VII of 1913), or a corporation formed in pursuance of an Act of Parliament of the United Kingdom or of any special Indian Law; or

(ii) any person who was assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act (Central Act XI of 1922) in any of the years 1951-52, 1952-53, 1953-54.”

Omit Explanation I under item (a) and omit the figures ‘II’ in the existing Explanation II.”

The amendment was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir, 5-10 p.m.
I move—

‘In clause 2, omit sub-clause (b) and re-number (c), (d), (e), (f) and (g) as (b), (c), (d), (e) and (f) respectively.’”

SRI S. RAMALINGAM:—“ After we finish sub-clause (2), we can go to the other sub-clauses, Sir.”

MR. SPEAKER:—“ After the Government amendment is accepted the sub-clause as amended can be amended. The question is—

‘In clause 2, omit sub-clause (b) and re-number (c), (d), (e), (f) and (g) as (b), (c), (d), (e) and (f) respectively.’”

The amendment was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir,
I move—

‘In clause 2, sub-clause (c) re-numbered as (b), substitute the definition of “debt” as follows:—

“(b) ‘debt’ means any sum of money which a person is liable to pay under a contract (express or implied) for consideration received and includes rent in cash or kind which a person is liable to pay or deliver in respect of the lawful use and occupation of land.””

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘In clause 2, sub-clause (c) re-numbered as (b), substitute the definition of “debt” as follows:—

“(b) ‘debt’ means any sum of money which a person is liable to pay under a contract (express or implied) for consideration received and includes rent in cash or kind which a person is liable to pay or deliver in respect of the lawful use and occupation of land.””

The amendment was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Sir,
I move—

‘In clause 2, sub-clause (c) re-numbered as (b) under exception omit (i), re-number (ii) to (vi) as (iii) to (vii) and insert the following as (i) and (ii):—

“(i) rent or compensation for the use and occupation of house property;

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th January 1954]

(ii) *rent or compensation for the use and occupation of immovable property not being house property, accrued due after the 31st March 1953,*

For (vi) re-numbered as (vii), substitute the following:—

“wages or remuneration due as salary, or otherwise for services rendered.” ” ”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘In clause 2, sub-clause (c) re-numbered as (b) under exception omit (i), re-number (ii) to (vi) as (iii) to (vii) and insert the following as (i) and (ii):—

“(i) rent or compensation for the use and occupation of house property;

(ii) rent or compensation for the use and occupation of immovable property not being house property, accrued due after the 31st March 1953; ”

For (vi) re-numbered as (vii), substitute the following:—

“wages or remuneration due as salary, or otherwise for services rendered.” ” ”

The amendment was put and carried.

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“In view of the assurances given by the Hon. Minister with reference to the various amendments I have moved, I am withdrawing my amendment.”

The following amendment of Sri Gopala Gounder was, by leave, withdrawn:—

“For item (a), (b) and (c), substitute the following:—

“(a) ‘agriculturist’ means a person as defined in section 3 (ii) (a) to (d) of the Madras Agriculturists Relief Act, 1938 (Madras Act IV of 1938), with the provisos—

(i) who has been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1922, or under the income-tax laws of any Indian State or foreign Government;

(ii) who has been assessed to profession tax on half-yearly income of more than Rs. 600 derived from a profession other than agriculture under the Madras District Municipalities Act, 1920, or any law governing Municipal or Local Bodies and Panchayats constituted under the Village Panchayats Act of 1950 in the State of Madras or in any other Indian State;

(iii) who has been assessed to property or house-tax in respect of buildings or land other than agricultural land under the Madras District Municipalities Act, 1922, or any law governing Municipal or Local Bodies in the State of Madras or the Madras Local Boards Act, 1920, or the Village Panchayat Act, 1950, provided that the aggregate annual rental value of such buildings and lands whether let out or in the occupation of the owner is not less than, Rs. 600;

(iv) who is a landholder of an estate under the Madras Estates Land Act, 1908.

Explanation.—The annual rental value of any building or land for the purpose of proviso (iii) shall as defined in sub-clause (ii) (Explanation) of section 3 of the Act.

11th January 1954]

(b) "Creditor" means a person as defined in section 3 of the Act IV of 1938 ;

(c) "Debt" means any liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist whether payable under a decree or order of a civil or revenue court or otherwise.

Exception. — "Debt" does not include—

The items (i) to (iii) and (vi) of the existing items be inserted. "

The following amendment of Sri N. K. Palanisami was, by leave, withdrawn :—

"For item (a), substitutes the following :—

"(a) "cultivator" means a person who cultivates his land himself or with hired labourers and includes a tenant or a sub-tenant or an agricultural labourer."

The following amendment of Sri S. Panchaksharam was, by leave, withdrawn :—

"In item (a)

(1) after the words "means a person" add the words "who resides in the State of Madras and";

(2) after the words "who owns an interest in lands" add the words "in the State of Madras" and

(3) after the end of it, add

"Provided that a person shall not be deemed to be an agriculturist if he

(a) is assessed to income-tax or

(b) is assessed to profession tax by a Municipality or a Local Board as a half-yearly income of Rs. 600 or more or

(c) is assessed to property or house tax by a Municipality or a Local Board on an aggregate rental value of buildings or lands to Rs. 600 or more."

In item (b) add at the end the following proviso :—

"Provided a person shall not be deemed to be a creditor for purpose of this Act if he solely depends for his livelihood and maintenance on lands, the land revenue on which is Rs. 25 only or less."

In the exception under item (c)—

(1) In item (iv) omit the words "or loan" and add at the end of it "and shall not include loans".

"Omit item (v)."

The following amendment of Sri S. Swayamprakasam was, by leave, withdrawn :—

"Add the words 'or enjoys' after the word 'own' in the first line."

The following amendment of Sri A. Veloo was deemed to have been withdrawn; as hon. Member was not in his seat :—

"In item (a) after the words 'owns an interest in land' add the words 'and who is regularly engaged in the cultivation of land and shall not include mere intermediaries who had taken more than 25 acres on lease or who had sub-leased them.'"

[11th January 1954]

The following amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was, by leave, withdrawn:—

“ In item (a), after the words ‘insert in land,’ insert the word ‘or is paying rent or receiving wage.’ ”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘After the word ‘land,’ add the words “not exceeding 20 acres in extent”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘In item (a), after the words “or profits” occurring in line 3, insert the words “or pays rent or receives wages for working in such land”.’ ”

The amendment was put and lost.

5-20
P.m.

SRI K. VINAYAKAM:—“ On grounds of expediency and as there is no possibility of my convincing the Government, I withdraw the following amendment moved by me:—

‘In item (a), after the words “profits thereof” insert the words “and excludes all those agriculturists who pay an annual kist of five hundred rupees and those who pay any income-tax, sales tax, profession tax and house tax.”’ ”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, in retaliation, I should be permitted to convince Mr. Vinayakam about this amendment as well as other amendments of that type. They have got to be considered from the point of view which I shall explain now. By providing moratorium for certain favoured debtors, we are holding up attachment of their properties and things like that. If we allow other types of creditors to run down these people, the properties will be taken away by the undeserving creditors and the deserving creditors will be in trouble. Some creditors should, therefore, not be excluded. If some loans are proceeded against and if some others are stopped from being proceeded against, there would be mutual injustice. That is why such exceptions are objected to by us, Sir.”

The amendment of hon. Member, Sri K. Vinayakam, was by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—“ Sri E. L. Raghava Mudaliar’s amendment is—

‘In item (a), after the words “or profits thereof”, insert the words “and who pays land revenue not exceeding Rs. 500.”’

In the Exception under item (c), in item (i), for the words and figures “31st March 1953”, substitute the words and figures “31st December 1952.” ”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“ I withdraw my amendment, Sir.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—“ Sri S. Ramalingam’s amendment is—

‘Add at the end of item (a) the words “and includes agricultural labourers who are engaged by such persons.”’ ”

[11th January 1954]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"He was originally a lessee and he has lost the land. Then he is no longer in the position of agriculturists whose affairs are sought to be covered by this Bill. It does not at all seem to be relevant to this Bill, Sir."

The amendment of Sri S. Ramalingam was put and lost.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"There are two parts in my amendment. One relates to the definition of the expression 'coparcener' and the other refers to the definition of 'debt'. I am not pressing the second part. With regard to the first part, if the Government are not prepared to accept it, I withdraw it, Sir."

The following amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, was by leave of the House, withdrawn:—

'In item (a) add the following at the end of Explanation II:—

"For the purposes of this Act, a co-parcener of a joint Hindu family shall also include a woman on whom an undivided share in the joint family properties has devolved under the provisions of the Hindu Women's Rights to Property Acts, both Central and Provincial, such share still remaining undivided from the rest of the joint family properties."

In item (c)

"In the definition of 'debt' for the sake of easy understanding, remove the expression 'for the lawful use and occupation of land' found at the end of the definition and insert it between the expressions 'is liable to pay or deliver' and 'under a contract (express or implied)' and between the expression so removed and the expression 'under a contract (express or implied)' insert the word 'or'."

In the definition of debt, delete the word "or" found after the expression "deliver such sum or produce."

The following amendment of Sri N. K. Palaniswami was, by leave of the House, withdrawn:—

"(i) In the definition of 'creditor', after the words 'a person', insert the words 'or a body'.

(ii) In the definition of 'debt':—

(a) Omit items (i), (iii) and (v) under the Exception.

(b) in item (iv) under the Exception, for the words 'by way of revenue, tax, cess, or loan or otherwise'; substitute the words 'by way of tax or cess;'. "

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In item (b) add at the end the words "up to the amount of Rs. 3,000".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"What about the amendment of Mr. Kandasamy?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, I think Mr. Kandaswamy should have listened to me when I explained the position to Mr. Vinayakam. The proposal is that one who has document for more than Rs. 3,000 should be allowed to proceed against the debtor. That is to say, a creditor who has got in his favour a document for Rs. 5,000 or Rs. 20,000 should be allowed

11th January 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

to proceed against the debtor whereas we have stopped the smaller creditor who has lent a small amount of money from proceeding against the debtor. If we accept the amendment, it will come to this. The entire property can be taken away by a scheduled bank or by others. So it is dangerous to accept such an amendment. I gave long consideration to these amendments and have to reject them on these grounds."

The following amendment of Sri C. Kandasami was, by leave of the House, withdrawn:—

"In item (c)

(1) In line 1, after the word 'money', insert the words 'not exceeding Rs. 3,000.'

(2) In line 2, after the word 'land,' insert the words 'not exceeding in value Rs. 3,000'."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In item (i) of the Exception, for the words and figures '31st March 1953', substitute the words and figures '6th January 1954'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In the Exception under item (c), in item (iv), for the words "whether by way of revenue, tax, cess or loan or otherwise;" substitute the words "by way of revenue, tax or cess".'

The amendment was put and lost.

The following amendment of Sri M. Palaniandi was, by leave of the House, withdrawn:—

"In the Exception under item (c), in item (iv), omit the words 'or loan or otherwise.'

In the Exception under item (c), omit item (v).

In item (g), for the words 'does not include', substitute the word 'includes,'"

The amendment of hon. Member Sri M. Jagannathan was, by leave of the House, withdrawn, namely:—

"In the exception under item (c) in item (iv) omit the words 'by loan' and add at the end the words 'excluding loans.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In item (c) Exception item (iv), delete the words "or loan" and add the following at the end:—

"but does not include loan."'

The amendment was put and lost.

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I am aware that I am fighting a losing battle. I still would try to convince the Government about the reasonableness of my amendment. On a former occasion, a small committee was constituted to draft the Money-lenders' Bill. In that committee, I had the honour to serve. The Hon. Minister for Land Revenue was presiding over that committee. Then, I brought to the notice of the Minister that Nidhis and

[Sri K. Vinayakam] [11th January 1954]

Funds must be exempted from the operation of that Act and the officers should not be allowed to go and harass those working in the Nidhis and Funds, under the pretext of looking into the accounts and things like that. Then, the Minister was convinced and agreed to exempt those Nidhis and Funds. Now, they have not been exempted from the operation of the present Bill now before the House. I am afraid if the Government bring these Nidhis also within the scope of the Bill, there would be no transaction and most of the Nidhis will have to close down their business for a period of one year. This will cause great hardship to the employees of the fund. These are the repercussions which the Hon. Chief Minister must consider. I once again request the Hon. Chief Minister to look into the matter and do justice."

5-30
P.m.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If the points of hon. Members are correct, then there should be no moratorium. If there should be a moratorium, then the points are wrong. If peasant proprietor A lends money to peasant proprietor B in a village, we have declared a moratorium and peasant proprietor A cannot proceed against peasant proprietor B. But in a Nidhi, the man lives in Madras being an agriculturist in Chingleput. If the Nidhi's amount of Rs. 5,000 is allowed to be collected by instituting proceedings in a Court, then peasant proprietor A loses his whole property which is involved in the loan he has given to the other man. I have explained the position clearly. The position in respect of the Money-lenders Act is totally different from the position we seek to create, viz., that the agriculturist should be given a respite."

SRI K. VINAYAKAM:—"Why exempt only co-operative societies?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Because they are public bodies, a democratic body of the villagers."

SRI K. VINAYAKAM:—"Am I to understand that Nidhis are not public bodies but individual concerns?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Nidhis or Funds in Madras are a body of urban people."

SRI K. VINAYAKAM:—"May be. But still it is a public body, Sir."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"They do not lose their money; they have only to wait for a year."

SRI K. VINAYAKAM:—"I am sorry, I cannot withdraw my amendment."

MR. SPEAKER:—"I shall put it to vote. The question is—

'In the Exception under item (c), *add* at the end of item (iv) the words—

"or any debt due to any company registered before 1935 under the Indian Companies Act, 1913 (Act VIII of 1913)"

11th January 1954] [Mr. Speaker]

“ or any debt due to any company registered before 1935 under the Indian Companies Act, 1913 (Act VII of 1913) in respect of any property situated within the limits of any Municipality or Corporation not being agricultural lands ”. ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ I shall now put Mr. R. Krishnan's amendment to vote. The question is—

‘ In item (c), Exception, *omit* item (v) ’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ Then comes Mr. Ramalingam's amendment. The question is—

‘ In item (g), *after* the word “ appeal ”, *insert* the words “ filed by a creditor ”. ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ I shall now take up Mr. Adityan's amendment which reads—

‘ In item (g) *after* the words “ appeal ”, *add* “ or revision or review of ”. ’ ”

* SRI S. T. ADITYAN:—“ The Government have decided to exempt appeals from the operation of this Bill. I want them to exempt civil revision petitions which are also a kind of appeal. That is all my amendment and I hope the Government will accept it.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ If I understood you, I would accept it.”

SRI S. T. ADITYAN:—“ The Bill is intended only to stay suits or applications for execution of a decree. It does not cover appeal from a decree or order passed in a suit or application. That is to say, suits are stayed but appeals are not. I want you to say that not only appeals but civil revision petitions also are stayed. I mean not only regular appeals but first and second appeals.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ You mean civil revision petitions in the High Court against Small Causes Court decrees? ”

SRI S. T. ADITYAN:—“ Yes, but only not against Small Causes Court decrees.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ There is another difficulty I am faced with here. Appeals include such petitions.”

* SRI S. T. ADITYAN:—“ On the contrary, I may say that it is a disputed point. It is better it is made clear in the Bill itself. Appeal does not ordinarily include revision petitions.”

[11th January 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I think as a rare case we can accept it. You say: 'It does not include appeals from a decree or order or civil revision petition against Small Causes Court decrees'. Is that correct?"

* SRI S. T. ADITYAN:—"I say: 'It does not include appeal from or revision or review of a decree or order passed in a suit or application'. I think it is the term that is at issue. If the Government accept the principle, it is all right."

MR. SPEAKER:—"We should be clear in these matters when we are making a law. Let the Government propose a suitable amendment."

* SRI S. T. ADITYAN:—"In that case, I withdraw my amendment, so that Government may move one."

The amendment was by leave of the House withdrawn.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I move—

'that for item (g) of clause 2 item (f) as re-numbered, the following shall be substituted, viz.:—

" 'suit' or 'application' does not include an appeal from a decree or order passed in a suit or application or an application for revision or review " ' "

MR. SPEAKER:—"The question is—

'that for item (g) of clause 2, item (f) as re-numbered, the following shall be substituted, viz.:—

" 'suit' or 'application' does not include an appeal, from a decree or order passed in a suit or application or an application for revision or review " ' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I think Mr. Rajam Ramasami withdraws his amendment which reads—

'In the Exception under item (c), after item (vi), insert the following as item (vii):—

"(vii) for moneys secured on property other than agricultural land. " ' "

SRI C. RAJAM RAMASAMY:—"I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move—

'In the Exception under item (c), in item (i), for the figures and word "31st March 1953," substitute the figures and word "1st December 1953" ' "

I want to invite the attention of the Chief Minister to the fact that in Malabar the custom is to pay the rent in two instalments.

11th January 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

It is a well-known fact that the Kanni (September) crop was completely destroyed during the last floods. Under the Malabar Tenancy Act, suits will be filed if the tenants do not pay the rent after three months of the harvest.

“ We have already passed that provision day before yesterday. It will be no use if landlords are allowed to wreak their vengeance on the poor tenants. The second crop had been completely devastated. That is why I request that my amendment, which seeks to protect the tenants from the tyranny of the landlords of Malabar, may be accepted.” 5-40
p.m.

The amendment was duly seconded.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ The position is that the mover of the amendment, Sri T. C. Narayanan Nambiar, wants us now to revise the Malabar Tenancy Amendment Bill, which we had already passed day before yesterday. It is our object to give moratorium to those dues accrued before 31st March 1953 and not to rent dues accrued after March 1953. Only those dues accrued before 31st March 1953 are covered. The current rent is not to be covered. That is the meaning of Exception (i). If rent is to be paid in two or three instalments, it will not be covered according to the law. But any rent accrued after 31st March 1953 will not be covered by this moratorium. I think if we leave the Exception (i) as it is, it would be better. We need not insert a separate provision for Malabar.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ We are prepared to pay the dues as far as the first crop is concerned. But the second crop is completely devastated. The tenants are suffering. There is food scarcity. That is why I request that my amendment may be accepted.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Mr. Nambiar does not know probably where we stand. The hon. Member should know that we should not disturb the current relationship between the landlords and tenants by this Bill.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ In the Exception under item (c), in item (i), for the figures and word “ 31st March 1953,” substitute the figures and word “ 1st December 1953 ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ I want to know whether the Government have moved all their amendments.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Yes, Sir.”

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

[11th January 1954]

PREAMBLE.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move—

‘For the existing Preamble, substitute the following:—

“Whereas famine and drought conditions have been existing for the past many years due to which conditions the burden of debt and pressure by the creditors on the peasants increasing year after year;

“And whereas it is in the interest of the general public that at the present time, agriculturists be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by their creditors, and as a first step to declare a moratorium on the debts of the peasantry;” ’ ’ ’

SRI C. H. KANARAN:—"I second it."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

‘For the existing Preamble, substitute the following:—

“Whereas famine and drought conditions have been existing for the past many years due to which conditions the burden of debt and pressure by the creditors on the peasants increasing year after year;

“And whereas it is in the interest of the general public that, at the present time, agriculturists be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by their creditors, and as a first step to declare a moratorium on the debts of the peasantry” ’ ’ ’.

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"It is obvious Government cannot accept it. It means that we should bring in another kind of Bill."

SRI S. T. ADITYAN:—"I think the whole of the Preamble might be dropped."

MR. SPEAKER:—"There should be a preamble to an Act."

* SRI S. T. ADITYAN:—"I submit it is unnecessary that an Act should have a preamble, for in the Statement of Objects and Reasons, all these things are covered. It has been held that a preamble does not control the interpretation of the Act."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Ordinarily I would accept Mr. S. T. Adityan's opinion in such matters. Ordinarily I agree that for a Bill in modern times, we do not make a long preamble or any preamble at all. But in the case of a moratorium I submit it is necessary."

SRI S. RAMALINGAM:—"I beg leave to withdraw my amendment."

The amendment was by leave of the House withdrawn.

The Preamble was put and carried.

11th January 1954]

* SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—
‘That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, as amended, be passed into law.’ ”

“ In doing so, I thank the hon. Members for their hearty co-operation and various suggestions. I want to say that the fact we have sat for long hours with concentration and finished consideration of the clause-by-clause discussion of the Bill completely to-day, shows and reminds me of the proverb that ‘where there is a will, there is a way’. This has been amply proved in our case.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, as amended be passed into law.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக அரசாங்கத்திற்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் இது மாதிரியான நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் அடிக்கடி இம்மாதிரி மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து சட்டசபையில், நிறைவேற்றவேண்டும். 5-44 P.m.

“ எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்களாகிய நாங்கள் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு பானது ஒரு வருஷத்திற்கு என்று இருப்பது போதாது என்றும், குறைந்தபட்சம் மூன்று வருஷத்திற்காகவாவது ஒத்திவைக்கப்படவேண்டுமென்றும், இன்னும் எவ்வளவோ குறைந்தபட்ச திருத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால், அரசாங்கம் அவைகளுக்குச் செலிசாய்க்கவில்லை. இருந்தாலுங்கூட, கடந்த ஐந்தாறு வருஷங்களாக பருவ மழையில்லாத காரணத்தினால் ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்குப் பிறகு இம்மாதிரியான சட்டத்தை கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்ததற்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதுமாதிரி முற்போக்கான சட்டங்களை சர்க்கார் அடிக்கடி கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I wish to say a few words by way of repetition and also by way of emphasis that it should not be understood that this is the first step to wipe off debts and also to disturb the credit of the country. It should be absolutely made clear that this is a moratorium and it is not the policy or principle of the Government to make it worse than it is. Of course there are evils in a moratorium. But we have to bear with those evils. But let me tell hon. Members that any larger extension of such things will disturb the credit of the country. Therefore it is I am re-emphasising that matter.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ மன்றத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக ஒரு ஆதரவைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல முறையை அரசியலார் கொண்டு வந்ததற்காக முதலில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் கனம் நில வருவாய் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். 5-47 P.m.

“ இந்தச் சீர்திருத்தமானது சென்ற மாதத்தில் முதன் முதலில் பத்திரிகையில் வந்ததிலிருந்து இதைப்பற்றி நாட்டில் பல விதமான சர்ச்சைகள் எழுந்தன. நாட்டில் பல துறைகளிலிருந்து இதற்கு எதிர்ப்புகளும், அதே சமயத்தில் பல இடங்களிலிருந்து ஆதரவுகளும் உண்டாயின.

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

[11th January, 1954]

அதிலிருந்து இது எவ்வளவு தூரம் நாட்டிற்கு ஓரளவு நன்மை பயக்கக் கூடிய திட்டம் என்பதை நாம் சொல்லாமலேயே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“நிதானத்திற்குப் பெயர்போன *Hindu* பத்திரிகை இதற்கு இரண்டு தலையங்கங்கள் எழுதிவிட்டது. அதை எழுதும் போது, சென்ற வாரத்தில் தென் கன்னட நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி செய்த ஒரு சட்டத்தை இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே நிறைவேற்றிவிட்டது சரியல்ல ; அது சரியாக யோசிக்காமல்கூட சட்டமாக்கப்பட்டது என்று ஒரு வித கேலி தொனிக்கும் படியாக எழுதியிருந்தது. ஆனால், இந்த மசோதாவை நாம் 6 மணி நேரத்திற்கு மேலாக தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கொண்டு நாம் நன்றாகத்தான் சர்ச்சை செய்து பார்த்திருக்கிறோம். 6 மணி நேரம் எடுத்துக்கொண்டு இதை விவாதித்திருந்தபோதிலும் கூட, அவசரமாகத்தான் இதைக் கவனித்தோம் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சற்று நிதானமாக இதை நாம் கவனித்திருந்தால் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களையும் அரசியலாளையும் இன்னும் சில முக்கியமான திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக நாம் செய்திருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இன்று விவாதத்தின் கடைசி நேரத்தில்கூட சில விஷயங்களை நாம் எடுத்துச்சொன்னபோது கனம் முதலமைச்சர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும் சற்று அவகாசம் இருந்திருந்தால், இன்னும் நல்ல விதமாக இதைச் செய்திருக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

“ஆனால், இதைப் பிரேரேபிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாம் எவ்வளவு வேகமாக பாடுபட்டாலும்கூட இதைவிட வெகு விரைவாக வெளியிட முடியவில்லை என்று. ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே சட்ட சபை கூடியிருக்கலாம். பொங்கல் பண்டிகை அடுத்து வருவதால், சட்டசபை அபகத்தினர்களை இன்னும் அதிக நாள் நிறுத்தி வைக்கக்கூடாது, சீக்கிரமாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அங்கத்தினர்கள் போகும்போது இதை பொங்கற் பரிசாக வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். பொங்கல் பரிசாகவே சட்டசபையில் நாம் இதை முடிவுசெய்து நமது சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசாக விவசாயிகளுக்கு நாம் கொடுப்போம். இந்த பொங்கற் பரிசு அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை பயக்குமென்பதை அரசாங்கம் சற்று கவனித்து, இதைபோல் மீண்டும் விவசாயிகளுக்கு கடன் ஏற்படாதவாறு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துமாறு அரசியலாளர்க்கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு கடனை இல்லாத முறையில் விவசாயத்தை நடத்தும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயமானது நல்ல முறையில் செழித்து வளம் முடியும். கடன் தொல்விலையில் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு இவ்விதம் கடன் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன திட்டங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் இன்னும் அதிக நாள் கட்டதாமல், வெகு விரைவில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமாகக் கொண்டுவரப்படும் எந்த சீர்திருத்தங்களுக்கும் இந்தப் பக்கத்திலிருக்கும் எங்களுடைய ஆதரவு அரசாங்கத்திற்கு எப்பொழுதும் இருக்கும் என்பதை அரசியலாளருக்குச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக மீண்டும் ஒரு முறை அரசியலாளரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, we are now in the final stages of the Bill. I shall not take much time, but only say a few words. We have gone through a tedious work and I may add here that the Bill has been almost hustled through. Yet, I am convinced of the good objects of the Bill, though it could have been perfected a little more, had the Government chosen to listen to the Opposition. I congratulate the Government on

11th January 1954] [Sri K. Vinayakam]

having brought this piece of legislation. I wholeheartedly commend it to the acceptance of the House on behalf of that section of the Opposition which I have the honour to represent."

***SRI S. RAMALINGAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கடன் தொல்லையை ஒத்தி வைப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியதற்காக நான் கனம் ஸ்ரீ M. A. மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் கனம் ராஜாஜி அவர்களைத் தான் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருந்தாலும், நான் பிரத்தியேகமாக கனம் ஸ்ரீ M. A. மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

"பல எதிர்ப்புக்கள் இருந்தபோதிலும் இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கியிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய பல முக்கியமான குறைகளை சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லையைக் குறைப்பதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிவாரணம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாக வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் கடன் தொல்லை ஏற்படாமலிருப்பதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதிலே சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தக் கடன் வசதியை அடைவதற்குக் கூட விவசாயிகள் பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தாராளமாக கடன் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ, அவைகளை உடனடியாகச் செய்தால்தான் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்ததினால் விவசாயிகள் உண்மையாகவே பலனடைந்தவர்களாகக் கருதமுடியும்.

"சென்ற வருஷம் ஐந்துகோடி ரூபாய் கடன் வேண்டுமென்று கேட்ட போது 10 கோடி ரூபாய் வரையில் வசூல் செய்ய முடிந்தது. அந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கென்று மார்க்கெட்டில் 4½ பெர்சண்டு அல்லது 5 பெர்சண்டு வட்டிக்கு கடன் வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் மூலமாகவோ கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற இதர ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவோ கடன் கொடுத்து உதவினால், அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அப்படிக் கடன் கொடுத்து, அரசாங்கம் நீண்டகாலத் தவணைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதியை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தால் தான், இப்பொழுது இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் நிறைவேற முடியும். இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமானது உண்மையிலேயே அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு பொங்கல் பரிசாக இருக்கும். நமது நண்பர் கனம் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் சொன்னதுபோல இதை விவசாயிகளுக்கு பொங்கல் பரிசாக அர்ப்பணிக்கிறோம்."

***SRI K. R. VISWANATHAN:**—"கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதாவானது நேற்றுக்கு முன்னாலும் இன்றைக்கும் விவாதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இது முடியுமோ முடியாதோ என்ற ஒரு ஐயப்போது இருந்து வந்தது. இன்றைக்கு இது சட்டமாக நிறைவேறியதைக் கண்டு நாங்கள் ஒருவாறு சந்தோஷமடைகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் மிக விரைவிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதற்கு நான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், அதற்குக் காரணமாக இருந்த எல்லோரையும் பாராட்டுகிறேன்.

"இப்பொழுது இந்த மசோதா வருவதற்கு ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டமானது பொங்கல் பரிசாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று சொல்

[Sri K. R. Viswanathan]

[11th January 1954]

லப்பட்டது. இது பொங்கல் பரிசாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தைத் தான் இப்பொழுது நாம் நிரந்தரமான சட்டமாகச் செய்திருக்கிறோம். ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் அவசரச் சட்டம் வந்தபோதே இதனால் ஒரு மகிழ்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது புதிதாக ஒரு மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய எந்தக் காரியத்தையும் சட்ட சபையில் கொண்டுவந்து விவாதித்து நிறைவேற்றுவது முறை. அப்படிச் செய்யாது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபோன்ற சட்டங்களை தாமாக அவசரமாகப் பிறப்பித்து தமக்குமட்டும் பெருமை தேடிக்கொள்கிறார். நல்ல காரியத்தை அவர் செய்யும்போது எல்லோரும் அவரைப் பெருமைப் படுத்துகின்றோம். ஆனால், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் முதன் முதலில் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்துவிடுவதினால் சட்டசபையிலுள்ள எல்லோரும் அதைப்பற்றி விவாதிக்க முடியாமல் போகிறது. முதன் முதலில் தாம் கொண்டு வந்தோம் என்று அவர் பெருமைப்படவேண்டும் என்ற நிலைவோடு அவர் இப்படிச் செய்கிறார்போலும். நல்ல காரியத்தைச் செய்யும்போது அவரை பெருமைப் படுத்துகிறோம். பாராட்டுகிறோம். அவர் செய்கின்ற காரியங்களை வரவேற்கிறோம். கல்வித் திட்டத்திலும்கூட . . .”

MR. SPEAKER :—“கல்வித் திட்டத்திலிருந்து ரொம்ப தூரம் போய் விடும்” (சிரிப்பு.)

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“யாரையும் கலக்காமல் தான் மட்டும் யதேச்சாதிகாரமாகச் செய்கிறார் என்று நாம் அவரைப்பற்றி குறை கூறினோம். அதில் அவருக்குப் பெருமை கிடையாது. அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டன. ஆனால் அந்தக் கூப்பாடுகளையெல்லாம் அவர் பொருட்படுத்தாது தாம் கொண்டு வந்த திட்டத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டுவன செய்தார். நல்லதாக இருந்தாலும் சரி, கெட்டதாக இருந்தாலும் சரி பொருட்படுத்தாது, தானே அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும், அதற்கான பெருமையையும் தாழ்விருப்பின் தாழ்வையும் அடைகிற நோக்கம் உடையவராகக் காண்கின்றார்.

“இந்தப் பெரிய சட்டமானது நாட்டிலே இருக்கின்ற உழைப்பாளிகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம் போன்று வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமானது அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு வரையில் நன்மை செய்திருக்கிறது. இந்த மாரடோரியம் என்பது ஒரு குறுகிய கால அளவுக்குத்தான் கொண்டுவரமுடியும் என்று மந்திரி அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். அந்தக் குறுகிய கால அளவை மறுபடியும் ஒரு குறுகிய கால அளவுக்கு நீடித்துத் தர அந்தச் சமயத்தில் சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் மறுபடியும் சர்க்காரைப் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“Sir, I rise neither to congratulate nor to criticize the Government. I only want to throw a suggestion for the future administration of this law. Section 4 is the staying section and section 3 is a section which different Courts will interpret differently. There should not be room for dismissing suits. I hope the intention of the Act is not to dismiss suits and bury them for ever. There is also rule-making power vested in the Government under section 7. I suggest that Government may make rules which may cover the difficulty I have mentioned, that is to say, if a suit is pending, it will be stayed under the Act.

11th January 1954] [Sri S. T. Adityan]

If, however, a suit is filed after the Act comes into force, then after satisfying that the suit is against an agriculturist, Courts may perhaps return them for presentation after the moratorium period. If this suggestion is accepted, it may be useful for the proper administration of the law.

“Another thing I want to stress is that Government have rushed through this legislation, and I want to impress on Government that this should not be the normal procedure hereafter.”

*SRI V. GOPALA GOUNDER:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 6 p.m.

இந்த மசோதா இன்று சட்டமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறது. காலையில் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது, நான் ஒரு மெம் பர்தான் இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பாகப் பேசினேன் என்று சொன் னார்கள். நான் அதில் பெருமைப்படுகின்றேன். நான் ஏன் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கவேண்டும்? ஏன் இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்பதை விளக்கிக் கூறினேன். ஆனால், அதை எனது சகோதர மெம் பர்கள் ஏதோ ஒரு வழியில் ஆமோதித்தாலும், பொதுவாக இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன்படியே இந்தச் சட்டமானது நிறைவேற்றிவிட்டது.

“நான் சொன்ன கருத்தெல்லாம், இவ்விதமான சட்டத்தினால் நாட் டிலே கிராம மக்களுக்குள்ள நாணயம் கெட்டுப்போய்விடும், பணச் செலா வணி கெட்டுப்போய்விடும் என்பதுதான். ஆகவே, அம்மாதிரி சூழ் நிலையை கிராமத்திலே உண்டுபண்ணக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதத்தின் முக்கியமான கருத்து. அந்தக் கருத்தை இப்பொழுது கனம் முதல் மந்திரியவர்கள் கடைசியாகச் சொல்லுகிற நேரத்திலே ‘இப் பொழுது கொஞ்சத் நிவாரணம் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான், இம்மாதிரி சூழ்நிலையை அடிக்கடி உண்டுபண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் செலாவணி கெட்டுப்போகும்,’ என்ற முறையில் கடைசியாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக் கேட்டவுடனே நான் சொன்ன வாதம் தப்பி அல்ல, சரியான வாதத்தைத்தான் செய்தேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இங்கேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஆதரவு கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, என்னுடைய கருத்தை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். அதை மற்ற அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள், ‘இம்மாதிரி சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படவிடக்கூடாது. அப்படி விட்டால் நம்முடைய நாட்டிலே நாணயம் கெட்டுவிடும். இப்பொழுது ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.’ என்று சொல்லியதன்பேரில் எல்லோருடைய ஆதரவிலும் இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனாலும் இதில் ஒரு குறை இருக்கிறது. எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு முதல் மந்திரி அவர்கள் அனேக திருத்தங்களை இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளில் செய்த போதிலும் கூட, ஒரு வருஷத்திற்கு இதில் உண்டாகப்போகும் சட்ட நுணுக்கங்களுக்கு கோர்ட்டிலே போய் வாதாட முடியாது. கனம் ரெவி னியூ மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தங்களை ஜாக்கிரதையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், வக்கீல் ஜாதியைச் சேர்ந்தவனாகையால் எனக்கு இதில் இன்னும் சந்தேகம் இருக்கிறது. சட்டத்தில் பலவித குறைபாடுகள் இருந்தாலும் ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் என்று இருப் பதனால் சந்தோஷப்படுகிறேன். அம்மாதிரி சூழ்நிலை மீண்டும் ஏற்பட விடக்கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து.”

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, I sincerely thank the hon. Members for the kind words they have expressed on the Government's endeavour to bring this legislation. Sir, I cannot agree with the remarks of certain hon. Members that this legislation was hustled through and that a

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th January 1954]

request to refer it to a Select Committee was not acceded to. But I wish to say that in a Select Committee there can be at best only 20 or 30 members. But, to-day Sir, with your kind permission, the whole House went into the debate and discussed very informally, forgetting all formalities. So, the whole House was a Committee to-day, so to say. I have read that in the British Parliament sometimes the whole House goes into a Committee. Similarly, we have done more or less the same thing to-day.

“ One hon. Member said that we had sat for seven hours and worked under pressure. But considering the utmost concentration without any distraction, with which we have worked, I should say we have worked for 14 hours by doubling it.

“ Sir, one hon. Member expressed the hope that a public loan may be raised and it may be utilized for the benefit of the ryots. Well, Sir, if he really intends that, I should say that we must have a very peaceful and cordial atmosphere in the land. The ryots no doubt should be well-treated. But at the same time we should see that landlords also live and prosper. Because, only the landlords can have a margin of profit, the ryots can never hope to have. So it is in our own interest, in the interest of the ryots themselves that the landlords should have a little margin for contributing to public loans so that that loan may be utilized for the benefit of the ryots. Therefore, I am anxious that all should work for a good and cordial atmosphere between the ryots and the landlords in the country.

“ Now, the provision of one year moratorium is for those who cannot afford to pay. That does not mean that those who can pay, should not pay. There is no bar for such people to pay. It is better to pay and shake off the burden as far as possible. (Interruption.) The moratorium does not prevent people from paying if they can. (The Hon. Chief Minister: ‘ Three-fourths of the debts are being paid without anybody going to the Courts ’.)

“ Sir, we went a long way in conceding many of the reasonable demands from the other side of the House. We meet them whenever they are reasonable, but when they are unreasonable, Government stand for justice and fair play and so cannot accept their demands.

“ Finally, I thank you, Sir, for your kindly forgetting all formalities. I wish you, Sir, and all hon. Members a happy Pongal. I move that—

‘ The Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, as amended be passed into law. ’”

MR. SPEAKER:—“ The question is that—

‘ that the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, as amended, be passed into law. ’”

The motion was carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER:—“ I now adjourn the House *sine die*.”

The House then adjourned *sine die*.